



PRZEGLĄD UNIWERSYTECKI

Pismo informacyjne Uniwersytetu Wrocławskiego

Nr 2 (83)

luty
2003

Rok IX

ISSN 1425-798X



Gmach Główny Uniwersytetu Wrocławskiego
(I Piętro)

18.02 – 24.03.2003

10 lat

Fundacji na rzecz Nauki Polskiej

1991–2001



wystawa

wspierać
najlepszych



Scenariusz i redakcja:
Barbara Kosińska, Eustolia Marszulek - FNP

Projekt graficzny i wykonanie: **LUXSPERA**

fol. K. Dąbrowska

PERSONALIA

Nowy zastępca dyrektora administracyjnego

● Dr Ryszard Pelczar został powołany w lutym 2003 r. na stanowisko zastępcy dyrektora administracyjnego ds. technicznych w Uniwersytecie Wrocławskim. Zastąpił na tym stanowisku odwołanego mgr. inż. Tadeusza Hankiewicza. Dr Pelczar pracował na Uniwersytecie Wrocławskim, w Katedrze Prawa Konstytucyjnego, blisko dziesięć lat, do roku 1983. Wyjechał następnie z Wrocławia, by osiedlić się poza miastem. Po latach wrócił do Wrocławia i mając prywatną firmę, zajął się prowadzeniem inwestycji na zlecenie firm i osób fizycznych. Jako doświadczony rzeczoznawca sporządzał ekspertyzy budowlane.



fol. K. Dąbrowska

Zespół do opracowania projektu ustawy o szkolnictwie wyższym, działający pod patronatem Prezydenta RP

● Decyzją nr 1 z 23 stycznia 2003 r. szef Kancelarii Prezydenta RP Jolanta Szymanek-Deresz powołała Zespół do opracowania projektu ustawy o szkolnictwie wyższym.

Zespół tworzą

- prof. JERZY WOŹNICKI – przewodniczący Zespołu, prezes Fundacji Rektorów Polskich

Członkowie Zespołu

- prof. JERZY BŁAŻEJOWSKI, przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
- prof. ANDRZEJ JAMIOŁKOWSKI, przewodniczący Państwowej Komisji Akredytacyjnej
- prof. TOMASZ GOBAN-KLAS, sekretarz stanu w MENiS
- prof. PIOTR WĘGLEŃSKI, rektor Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. JAN KOPCEWICZ, przewodniczący Komisji ds. Legislacyjnych KRASP
- prof. JAN WOJTYŁA, wiceprzewodniczący Komisji ds. Legislacyjnych KRASP
- prof. ANDRZEJ BALANDA, przewodniczący Konferencji Rektorów Szkół Zawodowych
- prof. MIROSLAW ZDANOWSKI, rektor Wyższej Szkoły Ubezpieczeń i Bankowości

Członkowie Centralnej Komisji do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w kadencji 2003-2005

SEKCJA I – Nauk Humanistycznych i Społecznych

AXER JERZY, BASZKIEWICZ JAN, BORKOWSKI JANUSZ, BRONK ANDRZEJ, BRZEZIŃSKI JERZY, DOLA KAZIMIERZ, DUBISZ STANISŁAW, FISIĄK JACEK, GAJDA STANISŁAW, GÓRALSKI WOJCIECH, IZDEBSKI HUBERT, JUROS HELMUT, KALEMBKA SŁAWOMIR, KMITA JERZY, KOBUSIEWICZ MICHAŁ, KOWALCZYKOWA ALINA, KRAUZE MICHAŁ, KWAŚNIEWICZ WŁADYSŁAW, KWIATKOWSKA HENRYKA, KWIECIŃSKI ZBIGNIEW, LEONSKI ZBIGNIEW, LEWOWICKI TADEUSZ, MIGOŃ KRZYSZTOF, MOJSIEWICZ CZESŁAW, MORAWSKI WITOLD, NAGÓRNY JANUSZ, NOSAL CZESŁAW, NYZ RYSZARD, OLSZEWSKI HENRYK, ORŁOWSKI HUBERT, ORZECZOWSKI EMIL, OSTROWSKI JAN, PAWLUCZUK WŁODZIMIERZ, POŁAŃSKI KAZIMIERZ, POSERN-ZIELIŃSKI ALEKSANDER, POŹNIAK-NIEDZIELSKA MARIA, PRZECŁAWSKA ANNA, SERCZYK WŁADYSŁAW, STRÓŻEWSKI WŁADYSŁAW, STRZELCZYK JERZY, TAZBIR JANUSZ, TROJANOWICZOWA ZOFIA, WÓJCIK SYLWESTER, WRÓBLEWSKI RYSZARD, WRZESIŃSKI WOJCIECH, WYROZUMSKI JERZY, ZABŁOCKI EUGENIUSZ, ZALESKI ZBIGNIEW, ZIELIŃSKI MACIEJ.

SEKCJA II – Nauk Ekonomicznych

DOMAŃSKA ELŻBIETA, FIEDOR BOGUSŁAW, FRĄCKIEWICZ LUCYNA, GRUDZEWSKI WIESŁAW, JAJUGA KRZYSZTOF, KLEER JERZY, KORZENIOWSKI ANDRZEJ, ŁOBODA JAN, MIKOŁAJCZYK ZOFIA, OWSIAK STANISŁAW, ROKITA JERZY, SUDOL STANISŁAW, WILKIN JERZY, WOJTYNA ANDRZEJ, ZELIĄS ALEKSANDER.

SEKCJA III – Nauk Biologicznych, Rolniczych i Leśnych

BARTNIK EWA, BEDNARSKI WŁODZIMIERZ, BRANDYK TOMASZ, BUDYŃSKI WOJCIECH, DUBAS ANDRZEJ, FABISZEWSKI JERZY, GAWĘCKI JAN, JANOWSKI TOMASZ, JASIŃSKA ZOFIA, JAŻDŻEWSKI KRZYSZTOF, JERZMANOWSKI ANDRZEJ, KOSTRZEWA STANISŁAW, KWIECIŃSKI ANDRZEJ, LIBIK ANDRZEJ, LIPECKI JANUSZ, LITWIŃCZUK ZYGMUNT, MADEJ JANUSZ, MAGNUSKI KONRAD, MALICKI LESZEK, MICHAŁEK RUDOLF, PEJSAK ZYGMUNT, PRADZYŃSKI WŁODZIMIERZ, PRUSZYŃSKI STEFAN, PRZESTALSKI STANISŁAW, PRZYBYLSKA KRYSZYNA, RÓŻYCKI MARIAN, SZCZERBOWSKI JAN, SZEPTYCKI ANDRZEJ, SZULC TADEUSZ, TWARDOWSKI TOMASZ, WILUSZ TADEUSZ, ZAŁACHOWSKI WŁODZIMIERZ, ZARZYCKI KAZIMIERZ, ŻUKOWSKI WALDEMAR.

SEKCJA IV – Nauk Medycznych

ALBRECHT JAN, BILIKIEWICZ ADAM, BORÓWKA ANDRZEJ, CZEKAŁSKI STANISŁAW, CZERWIŃSKI JANUSZ, DROZDOWSKI ZBIGNIEW, DZIERŻANOWSKA DANUTA, GABRYELEWICZ ANTONI, GLĄDYSZ ANDRZEJ, GOLENIEWSKA-FURMAN MIROSLAWA, GÓRSKI ANDRZEJ, HERMAN ZBIGNIEW, HERMANN TADEUSZ, KAMIŃSKI MARCIN, KOKOT FRANCISZEK, KONOPKA LECH, KUBIS ALEKSANDER, LIMON JANUSZ, ŁOPACIUK STANISŁAW, ŁUKASZYK ANDRZEJ, MAJEWSKI STANISŁAW, NAUMAN JANUSZ, NOSZCZYK WOJCIECH, NOWACKI MAREK, PAWLIKOWSKI MAREK, PIEKARCZYK JANUSZ, PRUSIŃSKI ANTONI, PUZYŃSKI STANISŁAW, RUŻYŁŁO WITOLD, SOZAŃSKI HENRYK, STACHURA JERZY, STEFFEN JAN, SZOSTEK MIECZYSLAW, TROJANOWSKI TOMASZ, TRZEBSKI ANDRZEJ, VETULANI JERZY.

SEKCJA V – Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi

ACHMATOWICZ OSMAN, BARAN LUBOMIR, BARLIK MARCIN, BROWKIN JERZY, DERA JERZY, DOBEK ANDRZEJ, FEDOROWSKI JERZY, FLORJAŃCZYK ZBIGNIEW, GAŁĄZKA ROBERT, GÓRECKI HENRYK, GRZYWA EDWARD, HABER JERZY, HAMAN KRZYSZTOF, HRYNKIEWICZ ANDRZEJ, HULANICKI ADAM, JANKOWSKI ANDRZEJ, JAWOROWSKI KRZYSZTOF, KACZOROWSKI JERZY, KONARSKI JERZY, KOZŁOWSKI HENRYK, KRAJEWSKA WANDA, LINDNER LESZEK, MARCINIEC BOGDAN, MAZURKIEWICZ ANTONI, MIKOŁAJCZYK

MARIAN, NARKIEWICZ WŁADYSŁAW, PARYJCZAK TADEUSZ, PIETSCH KAJA, RICHLING ANDRZEJ, RYLL-NARDEWSKI CZESŁAW, SMAK JÓZEF, SOBICZEWSKI ADAM, STANKOWSKI JAN, SZUDY JÓZEF, ZABCZYK JERZY, ZALEWSKI KACPER.

SEKCJA VI – Nauk Technicznych

BRASZCZYŃSKI JANUSZ, CECKIEWICZ WITOLD, DĄBROWA-BAJON MIROSLAWA, DUBIŃSKI JÓZEF, EBERT JAN, FLAGA KAZIMIERZ, GALKOWSKI ANDRZEJ, GLINKA TADEUSZ, HAWRYŁAK HENRYK, HEIM ANDRZEJ, JEZIOREK LEOPOLD, KACZOREK TADEUSZ, KINDLER JANUSZ, KLAMKA JERZY, KMITA JAN, LICZERSKI BENEDYKT, NOWACKI WOJCIECH, OCZOŚ KAZIMIERZ, PAŁKO TADEUSZ, PAWLAK ZDZISŁAW, PRZETAKIEWICZ WOJCIECH, SIEMEK JAKUB, STACHURSKI WIESŁAW, STUPNICKI JACEK, SZEFER GWIDON, TADEUSIEWICZ

RYSZARD, TUNIA HENRYK, TYLIKOWSKI ANDRZEJ, WARMUZIŃSKI KRZYSZTOF, WĘGLARZ JAN, WINNICI TOMASZ, WŁOCHOWICZ ANDRZEJ, WRÓBEL JERZY, ZAKRZEWSKI KAZIMIERZ, ZARZYCKI MACIEJ, ZASADZIŃSKI JÓZEF, ZIENTAŁSKI MARIAN, ZIOŁKO JERZY.

SEKCJA VII – Sztuki

CZYŻEWSKI STEFAN, HELMAN-TWARDOWSKA ANNA, KARPOWICZ ZBIGNIEW, KUCZ JAN, LINDE-LUBASZENKO EDWARD, NOWICKI MAREK, PUCHNOWSKI WŁODZIMIERZ, RADWAŃSKI STANISŁAW, SKOTNICKI JAN, STRENT ZYGMUNT, ŚWIĄTEK-ŻELAZNY BARBARA, TOMASZEWSKI MIECZYSLAW.

Stanowiska przewodniczących i zastępców zostaną obsadzone w najbliższym czasie.

AKTUALNOŚCI

Medal PWT dla JM Rektora UWr.

● Podczas uroczystości liturgicznego wspomnienia św. Tomasza z Akwinu, patrona uczelni katolickich, która odbyła się w Pańskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu 28 stycznia, rektor naszej Uczelni został uhonorowany przez JEm. ks. kard. Henryka Gulbinowicza na wniosek Senatu wrocławskiego Papieskiego Wydziału Teologicznego Medalem PONTIFICIA FACULTAS THEOLOGICA z okazji trzechsetlecia teologii we Wrocławiu. Za zasługi dla tej teologicznej uczelni Ksiądz Kardynał odznaczył również Medalem PWT byłych rektorów Uniwersytetu, prof.



Jana Mozrzymsa i prof. Romana Dudę oraz dziekana Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych prof. Bogdana Roka.

Kolegium byłych rektorów

● 14 grudnia 2002 roku odbyło się w Klubie Pracowników Akademii Rolniczej spotkanie inicjujące powołanie kolegium byłych rektorów uczelni wrocławskich. Z inicjatywą taką wystąpił prof. Tadeusz Szulc, rektor AR poprzednich dwóch kadencji.

Odczyt prof. dr. Hansa-Joachima Gießmanna w Centrum im. Willy'ego Brandta

● Uprzejmie informuję, że w ramach cyklu wykładów „Niemcy, Polska, Europa”, który zapoczątkowało nasze Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta w ubiegłym roku, odbędzie się odczyt prof. dr. Hansa-Joachima Gießmanna, p.o. dyrektora Instytutu Badań nad Pokojem i Polityką Bezpieczeństwa na Uniwersytecie w Hamburgu, pt. „Polityka zagraniczna i polityka bezpieczeństwa: 'wyjątkowa droga Niemiec?'”.

Wykład odbędzie się w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego w piątek, 28 lutego 2003 r. o godz. 19.00 i będzie tłumaczony z języka niemieckiego symultanicznie. Po wykładzie przewidziana jest dyskusja.

Serdecznie zapraszam do wzięcia udziału.

*Dr Krzysztof Ruchniewicz
p.o. dyrektora CSNiE*



Sejm uchwalił Stopnie i tytuły naukowe; Artyści jak uczeni

● Uchwalona 14 lutego br. ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki przewiduje tytuły naukowe doktora habilitowanego grafiki i doktora kompozycji. Zakłada, że artyści zatrudnieni w szkołach wyższych będą awansować w hierarchii uczelni analogicznie jak naukowcy.

Nowe przepisy odchodzą od dotychczasowego systemu awansowania pracowników szkół artystycznych, tzn. przyznawania im kwalifikacji I i II stopnia. Stopniami naukowymi w zakresie sztuki będą doktor i doktor habilitowany określonej dziedziny sztuki w danej dyscyplinie artystycznej, natomiast tytułem będzie tytuł profesora dziedziny sztuki. O jakie dziedziny sztuki i dyscypliny artystyczne będzie mogło chodzić – określi Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów i ogłosi w „Monitorze Polskim”. Centralna Komisja rozstrzyga ponadto, które jednostki mogą nadawać stopnie i tytuły naukowe.

Ustawa szczegółowo reguluje tryb i uprawnienia do nadawania stopni i tytułów naukowych, definiuje np., że „rozprawa doktorska powinna stanowić oryginalne rozwiązanie przez autora zagadnienia naukowego lub artystycznego”, a habilitacyjna „stanowiąc znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej”. Uregulowano w niej także sposób prowadzenia studiów doktoranckich, obowiązki ich uczestników, zasady przyznawania im stypendiów.

Nowe przepisy pozwalają, by promotorem w przewodzie doktorskim oraz jednym z recenzentów rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej był pracownik zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, niemający polskiego stopnia lub tytułu naukowego. Jest to możliwe wówczas, gdy rada uczelni (lub innej jednostki przeprowadzającej przewód) uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której rozprawa dotyczy. Przepis ten ma ułatwić współpracę międzynarodową w zakresie szkolnictwa wyższego. Teraz ustawę rozpatrzy Senat. („Rz”)

Uczelnie mogą skorzystać z zakupu samolotów wielozadaniowych F-16; Profesorowie do biznesplanów

● Czy biedne polskie uczelnie mogą skorzystać z zakupu samolotów F-16? Oczywiście. Mogą się starać o pieniądze, które Amerykanie obiecali zainwestować w Polsce w zamian za podpis pod kontraktem stulecia – donosi „Rzeczpospolita”. Naukowcy muszą jednak udowodnić, że badania mogą przynosić zysk.

W sobotę, 15 lutego, Komitet Badań Naukowych skończył zbieranie projektów, które mogłyby być finansowane przez prywatne firmy amerykańskie w ramach offsetu. Równowartość 6 miliardów dolarów, które Polska zapłaci za samoloty F-16, będzie zainwestowana w naszym kraju. Połowa tych pieniędzy ma być wydana na cele cywilne.

Do tej pory do KBN wpłynęło ok. 600 wniosków. Co czwarty z nich wstępnie zakwalifikowano do finansowania. KBN zależy, by były to przedsięwzięcia korzystne dla polskiej gospodarki albo nauki.

Korzystne mogłoby być np. stworzenie parku technologicznego w Łodzi. Uniwersytet Łódzki podpisał już list intencyjny z firmami amerykańskimi na inwestycje sięgające ćwierci miliarda dolarów. Dzięki temu region ma być nie tylko kuźnią wynalazków, ale mają powstać nowe miejsca pracy.

Główny warunek jest jeden – z pieniędzy offsetowych mogą być finansowane te badania naukowe, którymi będą zainteresowani Amerykanie. W opinii prof. Kleibera są to trudne pieniądze. Naukowcy muszą przekonać prywatną firmę, że badania, które prowadzą, po kilku latach się zwrócą.

Nie wystarczy wskazać atrakcyjny temat, żeby Amerykanie mogli w niego zainwestować. Tematy muszą być przygotowane dokładnie, a na to potrzeba kilku miesięcy, aby przekonać inwestora o opłacalności badań. Z drugiej strony stawka jest bardzo duża, bo jest to możliwość uzyskania na badania pieniędzy rzędu 5-10 mln dolarów.

Gary W. Newman, jeden z dyrektorów firmy Lockheed Martin, producenta F-16 ocenił podczas wizyty w Łodzi, że region ten

jest głodny sukcesu, po upadku przemysłu włókienniczego. Dlatego Uniwersytet Łódzki z dużym zaangażowaniem walczy o wspomniane 250 milionów dolarów z offsetu.

Zbierane są propozycje od łódzkich instytucji naukowych: Uniwersytetu Łódzkiego, Politechniki Łódzkiej, Uniwersytetu Medycznego i centrum Polskiej Akademii Nauk, prowadzących badania nad lekami (z chemii i fizyki molekularnej). Wpłynęło na razie 170 projektów. Wśród nich – pomysł stworzenia zastawki serca pokrytej warstwą diamentu.

Rektor UŁ prof. Wiesław Puś deklaruje, że „jest otwarty na współpracę z naukowcami z całej Polski”. Z pieniędzy, które mają trafić do Łodzi, 150 mln dolarów będzie przeznaczony na badania nad nowoczesnymi technologiami, a 100 mln – na ich wprowadzenie do produkcji. Program ma ruszyć najpóźniej w styczniu 2004 r. Umowa offsetowa przygotowywana przez KBN ma określić, jaka część pieniędzy ma być wydana, na jakie cele. Z 10 wyników badań nad zaawansowanymi technologiami udaje się wprowadzić do gospodarki 3-4. Choć są ryzykowne, z drugiej strony bardzo opłacalne.

Wśród badań, które mają szanse na sfinansowanie, wymienia się np. silniki elektryczne, gdzie zastosowano zjawisko nadprzewodzenia, bardzo oszczędny i szybki sposób neutralizacji próbek chemicznych, badania nad folią nadprzewodzącą (do zastosowania w elektronice) czy nad koloniami bakteryjnymi (szansa na przełom w leczeniu nowotworów). Druga opcja to klasyczne technologie, ale z nowoczesnymi elementami. Tam ryzyko nie jest duże, ale i zyski z potencjalnego sukcesu mniejsze.

Politechnika Warszawska, wspólnie z Instytutem Fizyki PAN, chce utworzyć światowe centrum charakteryzowania zaawansowanych technologicznie materiałów, w tym tzw. nanomateriałów. Politechnika Rzeszowska z kolei wiąże duże nadzieje z nowymi technologiami lotniczymi. Ta uczelnia przygotowuje kadry do WSK Rzeszów, gdzie mają być produkowane silniki do F-16.

OFFSET – szansa dla polskiego przemysłu nowych technologii

● 24 stycznia 2003 w Komitecie Badań Naukowych odbyła się konferencja pt. „OFFSET – szansa dla polskiego przemysłu nowych technologii”, w której udział wzięli: minister nauki, przewodniczący KBN prof. Michał Kleiber, Wojciech Szewko – podsekretarz stanu w KBN, Arkadiusz Krężel – prezes Agencji Rozwoju Przemysłu, Janusz Luks – dyrektor Biura Offsetowego oraz przedstawiciele firm, zainteresowanych udziałem w tzw. offsecie. Tematem konferencji były zagadnienia związane wyłącznie z offsetem pośrednim (konferencja nie dotyczyła offsetu bezpośredniego, czyli inwestycji w przemysł zbrojeniowy). Podkreślał to minister Kleiber, występujący również jako przewodniczący Komitetu ds. Umów Offsetowych. W trakcie swojego wystąpienia minister omówił najważniejsze wyzwania związane z offsetem, w tym m.in. znaczenie umów kompensacyjnych dla Polski w średnim i dłuższym okresie, różnice interesów pomiędzy offsetobiorcą a offsetodawcą oraz procedury, które stosowane będą podczas negocjacji umów offsetowych. Zwrócił także uwagę na fakt, iż ogólna wartość offsetu, choć znacznie niższa niż wartość zagranicznych inwestycji bezpośrednich w Polsce, to ze względu na swoją jakość (głównie inwestycje w nowoczesne technologie) stanowić będzie dla Polski, a zwłaszcza polskiego przemysłu, istotny czynnik rozwoju.

Arkadiusz Krężel, reprezentujący Agencję Rozwoju Przemysłu, skoncentrował się na problemach związanych z udziałem polskich przedsiębiorstw w offsecie. Szczególnie akcentowana była potrzeba traktowania umów offsetowych w kategoriach wspólnego przedsięwzięcia, w którym udział biorą firmy reprezentujące obie strony, tzn. zarówno offsetodawcę jak i offsetobiorcę. Podkreślano także konieczność traktowania przedsięwzięć zawartych w pakiecie offsetowym jako inwestycji długoterminowych, opartych na rzetelnym biznesplanie i opłacalnych dla obu stron.

Janusz Luks, dyrektor Biura Offsetowego, powołanego na mocy porozumienia między Ministerstwem Gospodarki a Agencją

Rozwoju Przemysłu dla wspierania procesu negocjacji umów kompensacyjnych, przedstawił szczegółowe informacje na temat tzw. umów cząstkowych, czyli pojedynczych umów składających się na offset. Ta część konferencji miała charakter konsultacyjny i adresowana była do przedsiębiorców, jako podmiotów przygotowujących ofertę offsetową.

Offset na Uniwersytecie Wrocławskim

● Uniwersytet złożył 9 ofert z Wydziału Chemii, Instytutu Fizyki Doświadczalnej oraz Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej.

W pierwszym terminie do II etapu przeszła 1 oferta z Instytutu Chemii dotycząca Centrum Paliwo-Energetycznego (grupa badawcza z Uniwersytetu Wrocławskiego, Politechniki Wrocławskiej oraz firma przemysłowa).

Zgłoszone oferty to

- Rozwój technologii produkcji przeźroczystych spieków ceramicznych oraz materiałów nanostrukturalnych jako scyntylatorów dla diagnostyki medycznej;
- Uruchomienie laboratoriów nanotechnologii powierzchni;
- Badanie utlenienia ultracienkich warstw tytanu na szklach optycznych;
- Międzyuczelniane Centrum Biotechnologii Agregatów Lipidowych;
- Zaawansowane materiały konstrukcyjne – cienkie warstwy i powłoki utwardzające (służące opracowaniu nowych, efektywnych i tanich technologii, które wydłużą czas życia narzędzi skrawających).

Biuro Programów UE otrzymuje dalsze zgłoszenia i oferty do Offsetu, które są przysyłane do bazy KBN do rozpatrzenia w dalszych edycjach, bo przecież Offset będzie trwał 10 lat. Zainteresowanie amerykańskim programem Offset jest duże na Uniwersytecie.

Krystyna Bienias-Machowska

Laureaci konkursu „Własna firma po studiach”

● 27 stycznia w siedzibie Wrocławskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Wrocławskiej wręczono uroczystie dyplomy laureatom konkursu „Własna firma po studiach”. Jury konkursu nie wręczyło i nagrody.

Trzy II nagrody po 3000 zł otrzymali

- KATARZYNA PIWOWAR i MAŁGORZATA GUMIENNA
- ROBERT WESOŁEK
- RADOŚLAW ŻUBRYCKI i JOANNA NIEĆKO

III nagrodę w wysokości 1000 zł przyznano

- BARTOSZOWI ŻÓŁTAKOWI

Wyróżnienia po 1000 zł przyznali

- MONICE LESZCZYŃSKIEJ, MAŁGORZACIE ASEJCZYK, ALEKSANDRZE DWORNIK – Rektor Politechniki Wrocławskiej
- ADAMOWI KOŁONDRZE (za wniosek „G-nom”), MICHAŁOWI GRZYBKOWI, ALEKSANDROWI CZOGALLE – Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego
- MAGDALENIE WRONIE – Rektor Akademii Ekonomicznej
- DANIELOWI DONHEFNEROWI – Firma Optimum

Celem konkursu była promocja przedsiębiorczości wśród studentów dolnośląskich uczelni. W ramach projektu zostało wydanych i rozprowadzonych wśród studentów dolnośląskich uczelni 20 tys. broszur „Własna firma po studiach”; zorganizowano też seminarium pod tym samym tytułem. Do konkursu przedstawiono 34 prace.

W opinii prof. Jana Kocha, kierującego WCTT, tworzenie firm przez absolwentów efektywnie likwiduje bezrobocie. Firmy tworzone przez absolwentów wyższych uczelni są bardziej trwałe i charakteryzują się większym prawdopodobieństwem rozwoju. Ponadto proces ten wpisuje się doskonale w gospodarkę opartą na wiedzy.

Spotkanie ministra nauki prof. Michała Kleibera z twórcami Festiwalu Nauki w Polsce

● 10 lutego odbyło się w Warszawie spotkanie, w którym uczestniczyli twórcy Festiwalu Nauki, reprezentujący 10 Festiwalu z całej Polski, przedstawiciele TVP oraz Komitetu Badań Naukowych. Wrocław reprezentowała prof. Kazimiera A. Wilk, koordynator Dolnośląskiego Festiwalu Nauki.

W trakcie spotkania omówiona została koncepcja stworzenia ogólnopolskiego święta nauki oraz przedstawiona propozycja włączenia się polskich festiwali w ruch EUSCEA – Europejską Inicjatywę Festiwalu i Tygodni Nauki.

W wyniku dyskusji z udziałem ministra nauki prof. Michała Kleibera, Aleksandry Frykowskiej, dyrektora Biura Programowego TVP S.A. i prof. Magdaleny Fikus, przewodniczącej Rady Programowej warszawskiego Festiwalu Nauki, postanowiono zorganizować święto nauki pod roboczą nazwą Dzień Nauki – Polska 2003. Z założenia będzie to impreza cykliczna (ze stałą nazwą i zmieniającą się jedynie datą roczną). Termin pierwszego Dnia Nauki został ustalony na 20-21 września 2003 roku. Dzień Nauki zaistnieje także na antenie Telewizji Polskiej.

Uzgodniono, że Dzień Nauki będzie organizowany na bazie odbywających się w tym terminie Festiwalu Nauki. W 2003 roku będą to Festiwale Nauki w Warszawie, Wrocławiu, Kielcach i Szczecinie; mogą się także włączyć inne ośrodki, o ile w dniach 20-21 września 2003 będą się w nich odbywały imprezy promujące naukę. Taka formuła pozwoli na zachowanie dynamiki i aktualności przekazu, co uatrakcyjni relacje telewizyjne, a także będzie zachętą dla widzów do wzięcia udziału w trwających właśnie imprezach festiwalowych.

O zawartości programowej Dnia Nauki na antenie telewizji decydować będzie TVP w oparciu o propozycje przedstawione przez organizatorów festiwali. Na antenie będą mogły być prezentowane zarówno bezpośrednie transmisje z trwających właśnie Festiwalu, jak i relacje z zakończonych wcześniej imprez. Uzupełnieniem będą programy „około-naukowe”, nie związane bezpośrednio z Festiwalami, ale stanowiące atrakcyjne uzupełnienie oferty programowej. Zdecydowano, że koordynacją działań zajmie się Biuro Pras i Informacji KBN. Z końcem marca 2003, po zebraniu propozycji i przedstawieniu TVP, powstanie zarys programu Dnia Nauki. Prof. Magdalena Fikus, przewodnicząca Rady Programowej warszawskiego Festiwalu Nauki, zadeklarowała pomoc wszystkim organizatorom festiwali na etapie tworzenia propozycji dla Telewizji Polskiej. Ponadto postanowiono, że organizatorzy Festiwalu Nauki nawiążą stały kontakt drogą e-mail, aby na bieżąco informować się o nowych inicjatywach, w tym m.in. o możliwościach nawiązania współpracy z EUSCEA i festiwalami nauki we Francji i Niemczech.

Stan akredytacji – podział certyfikatów przez Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną na uczelnie (na 28 czerwca 2002)

- Uniwersytet Jagielloński – 22
- Uniwersytet Warszawski – 22
- Uniwersytet im. Adama Mickiewicza – 21
- Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej – 16
- Uniwersytet Wrocławski – 16
- Uniwersytet Łódzki – 15
- Uniwersytet Mikołaja Kopernika – 15
- Uniwersytet Śląski – 14
- Uniwersytet Gdański – 11
- Katolicki Uniwersytet Lubelski – 10
- Uniwersytet Warmińsko-Mazurski – 8
- Uniwersytet Szczeciński – 7
- Uniwersytet Opolski – 5
- Uniwersytet w Białymstoku – 3
- Papieska Akademia Teologiczna – 2
- Uniwersytet Zielonogórski – 1
- Program Akademia Artes Liberales – 1

- Politechnika Łódzka – 5
- Politechnika Wrocławska – 4
- Akademia Górniczo-Hutnicza im. St. Staszica – 3
- Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki – 2
- Politechnika Śląska – 2
- Politechnika Warszawska – 2
- Akademia Pedagogiczna im. Edukacji Narodowej – 1
- Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy – 1
- Politechnika Gdańska – 1
- Politechnika Poznańska – 1
- Politechnika Rzeszowska im. I. Łukasiewicza – 1
- Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu – 1
- Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie – 1

Akredytowane kierunki na Uniwersytecie Wrocławskim (na 28 czerwca 2002)

- archeologia
- bibliotekoznawstwo
- biologia
- biotechnologia
- chemia
- filologia germańska
- filologia klasyczna
- filologia polska
- filologia romańska
- filozofia
- fizyka
- geografia
- historia
- historia sztuki
- ochrona środowiska
- politologia

Zadania inwestycyjne UW. dotowane z budżetu MENiS w 2003 r.

- Inwestycja wieloletnia – budowa Biblioteki Głównej Uniwersytetu Wrocławskiego o powierzchni użytkowej 27 849 m² i kubaturze 179 861 m³, rozpoczęta w 2001 r. – dotacja 38 614 000 zł (wartość kosztorysowa 198 101 000);
- Budynek audytoryjny międzywydziałowy, rozpoczęty w 2000 r., o powierzchni użytkowej 1 007 m² i kubaturze 10 850 m³ – dotacja 2 400 000 zł (wartość kosztorysowa 10 355 000);
- Herbarium dla zbiorów Muzeum Przyrodniczego, rozpoczęte w 2001 r., o powierzchni użytkowej 1 952 m² i kubaturze 7 726 m³ – dotacja 2 350 000 zł (wartość kosztorysowa 7 726 000).

Na terenie planowanej lokalizacji biblioteki głównej o powierzchni 2,2 ha przy ul. Kard. Stefana Wyszyńskiego, po procedurach przetargowych, rozpoczęto prace przygotowawcze do budowy; trwa wycinka drzew i rozbiórka istniejących budynków. Powierzchnia całkowita biblioteki to 45 434 m². Magazyny biblioteczne pomieszczą około 4 mln woluminów.

300 lat Uniwersytetu Wrocławskiego 1702-2002; z kart historii

● To tytuł informatora wydanego przez Muzeum Uniwersytetu Wrocławskiego, towarzyszącego jubileuszowej wystawie „300 lat Uniwersytetu Wrocławskiego, 1702-2002, z dziejów Uczelni”, której eksponaty zgromadzone zostały w Sali im. Franciszka Longchamps i w Wieży Matematycznej. Muzeum prezentuje tam obiekty stanowiące najbardziej reprezentacyjne muzealia, związane z historią Uniwersytetu. Komisarzem wystawy uroczyste otwartej 13 listopada 2002 roku jest Ryszard Młynarski. Współpracowali z Muzeum UW. przy organizacji wystawy: Marek Burak, Cezary Buśko, Krzysztof Demidziuk, Alicja Kędzia, Maria Kowalińska, Wojciech Kunicki, Jerzy Lodowski, Magdalena Mularczyk, Józef Stąsiek, Roman Stelmach, Andrzej Syroka, Wanda Wojtkiewicz-Rok.

Projekt aranżacji plastycznej wykonał Michał Jędrzejewski, profesor ASP.

Eksponaty na wystawę zostały użyczone przez wiele instytucji gromadzących archiwalia, a także przez osoby prywatne.

W Sali im. Franciszka Longchamps prezentowane są eksponaty dokumentujące historię Uniwersytetu Wrocławskiego według następujących działów: Próba utworzenia Uniwersytetu Wrocławskiego w 1505 roku; Akademia Leopoldyńska 1702-1811; Uniwersytet prusko-niemiecki 1811-1945. Historię powojenną Uczelni prezentuje ekspozycja muzealna w Wieży Matematycznej zatytułowana – Uniwersytet Wrocławski 1945-2002.

By poznać rzekę, trzeba dotrzeć do jej źródła. Wartki nurt wrocławskiej nauki w jej współczesnym kształcie ma tych źródeł wiele. Prawdziwym zwornikiem tego, co we wrocławskiej nauce najlepsze, jest Uniwersytet Wrocławski – to słowa rekomendacji JM Rektora prof. Zdzisława Łatajki zapraszające do odwiedzenia tej interesującej wystawy. Dalej Rektor pisze: Niezwykła to Uczelnia, której mury widziały profesorów wielu narodowości, słyszały wykłady prowadzone w wielu językach, jej progi przekraczały i opuszczały roczniki studentów reprezentujące różnorodne narodowości zamieszkujące dolnośląską ziemię. Jesteśmy dziedzicami tradycji – jak każda, ale i jak żadna inna – splecionej, trudnej do ogarnięcia i zrozumienia, nieraz tragicznej, bolesnej, takiej, o której chciałoby się jak najszybciej przypomnieć światu, i tej, którą powinny czym prędzej spowić mroki zapomnienia... Uniwersytet Wrocławski, wcześniej Akademia Leopoldyńska, Uniwersytet Pruski Fryderyka Wilhelma to także płynący w krwiobiegu tego miasta ożywczy nurt nauki i umysłowości Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Austriacy, Niemcy, Czesi, Polacy – tak chętnie przyznajemy się dzisiaj wszyscy do spuścizny tej uczelni. To jej wyróżnik, to wielokulturowe i wielonarodowościowe signum temporis jak nigdzie indziej jasne jest i wyraźne właśnie w przestrzeniach materialnych i duchowych naszej Alma Mater.

Zapraszając do spaceru wśród muzealnej ekspozycji ogarniającej trzechsetletnie dzieje Uniwersytetu Wrocławskiego, chciałbym życzyć wszystkim zwiedzającym, by refleksja, jaka będzie im towarzyszyć, wiodła ku zrozumieniu tej prawdy, że tak jak źródła niosące wodę do wspólnego nurtu rzeki tworzą jedną substancję, tak i nauka tworzona przez różnych ludzi, w różnych czasach i w odmiennej rzeczywistości skupia się w cywilizacyjnym tyglu Europy w całość, tworząc stop najmocniejszy. Prawdę.

Ryszard Młynarski, dyrektor Muzeum Uniwersytetu Wrocławskiego, wyjaśnia, że wystawa „300 lat Uniwersytetu Wrocławskiego, 1702-2002, z dziejów Uczelni” otwiera pierwszy etap budowania stałej ekspozycji, która zaprezentuje wydarzenia najważniejsze dla środowiska uniwersyteckiego, a które miały i mają wpływ zarówno na sprawy miasta Wrocławia, Śląska, jak i regionu tej części Europy.

Ciekawostką tej wystawy jest uzupełnienie najnowszej, powojennej historii Uniwersytetu Wrocławskiego o multimedialną prezentację rozszerzającą niektóre zagadnienia związane z historią, badaniami naukowymi, jak i bazą lokalową Uczelni. Uniwersytet jest oglądany przez pryzmat wydziałów, instytutów i przez ich działalność naukową oraz dydaktyczną.

Prezentacja w technice 3D ma kształt multimedialnej wędrówki na ekranie po Gmachu Głównym, jego wnętrzach. Wędrówka multimedialna, dostępna w Sali Longchamps, rozpoczyna się od kosmosu, poprzez glob, Europę, Polskę, Wrocław; następnie zwiedzający wchodzi do Gmachu Głównego i zwiedza najciekawsze miejsca. Ma do wyboru informacje prezentujące dorobek naukowy, seminaria, publikacje itp. w postaci tekstów, grafik, krótkich nagrań dźwiękowych lub filmowych, uzupełniających ekspozycję.

Wybór prezentacji w postaci pięciominutowego demo jest w wersji zapętlonej odtwarzany w sposób ciągły na dużym ekranie w Wieży Matematycznej, czyli w dawnym Obserwatorium Astronomicznym.

KRONIKA

Posiedzenie Council of European University Association

□ 17 stycznia 2003 w Genewie na szóstym od chwili powstania w marcu 2001 r. posiedzeniu EUA Council dyskutowano budżet i projekty EUA, rolę uniwersytetów w jednoczącej się Europie, przygotowania do Konwencji Uczelni Europejskich, sprawy jakości uczelni.

- Planowany budżet EUA na rok 2003 wzrósł niemal dwukrotnie – do kwoty ponad 4 mln euro. Wpłynął na to wzrost liczby realizowanych projektów, finansowanych przez Komisję Europejską.
- Uczestnicy obrad przyjęli ideę skierowania do Konwentu Unii Europejskiej, pracującego obecnie nad tekstem przyszłej Konstytucji Europejskiej, oświadczenia wskazującego na potrzebę włączenia do tekstu Konstytucji stwierdzenia o istotnej roli uniwersytetów w jednoczącej się Europie.
- Konwencja Uczelni Europejskich (29-31 maja 2003 r. w Grazu) będzie drugim tego typu spotkaniem (pierwsze odbyło się w 2001 r. w Salamance). Zadaniem Konwencji będzie wypracowanie stanowiska środowiska akademickiego, które otrzymają ministrowie poszczególnych krajów odpowiedzialni za szkolnictwo wyższe przed spotkaniem we wrześniu 2003 r. w Berlinie. Przewidywany jest udział ponad 600 reprezentantów środowiska akademickiego. Głównymi tematami Konwencji będą: European higher education in a global world; Higher education and research: revisiting the links; Consolidating a quality culture in Europe's universities; Improving institutional governance and management. W trakcie Konwencji opublikowany będzie raport nt. przebiegu Procesu Bolońskiego *Trends in Learning Structures in Higher Education (Trends III)*, przygotowywany na podstawie ponad 800 odpowiedzi na ankietę przeprowadzoną przez EUA.
- Przedstawiono raport dotyczący prowadzonego od wielu lat przez EUA (przedtem przez CRE) programu oceny uczelni. Przedstawiono także wstępną wersję stanowiska w sprawie zapewnienia jakości, które jest przygotowywane na Konwencję Uczelni Europejskich. W projekcie zawarta jest wypracowana w wyniku dyskusji teza stwierdzająca, że zewnętrzna ocena jakości powinna dotyczyć uczelni, a ocena programów studiów powinna być elementem wewnętrznego procesu zapewniania jakości kształcenia. Planowane przez EUA działania w obszarze zapewniania jakości to m.in. opracowanie zasad oceny programów studiów prowadzonych wspólnie przez uczelnie z różnych krajów oraz ocena kształcenia na poziomie doktorskim. Uczestniczący w obradach sekretarze generalni konferencji rektorów – członków EUA wysłuchali informacji o roli i statusie prawnym krajowych konferencji rektorów, przyszłych programach Unii Europejskiej i wpływie procesów globalizacji na funkcjonowanie szkolnictwa wyższego.
- Sekretarz generalny EUA L. Wilson uczestniczy w procesie konsultowania tematyki programów finansowanych w przyszłości przez UE. EUA zamierza przedstawić stanowisko zawierające propozycje programów dotyczących środowiska akademickiego w oparciu o sugestie i wnioski krajowych konferencji rektorów.
- Dyskusję nad wpływem procesów globalizacji na funkcjonowanie szkolnictwa wyższego oparto o referat D. V. Damme, *Outlooks for the International Higher Education Community in Constructing the Global Knowledge Society*, przedstawiony w październiku 2002 r. w Paryżu na UNESCO Global Forum „Globalization and Higher Education”. Jedną z głównych tez autora to stwierdzenie, że istniejące instytucje szkolnictwa wyższego muszą zaakceptować „wolny rynek usług edukacyjnych” (rozwiązania proponowane w ramach GATS) i starać się skutecznie konkurować na tym rynku. W przeciwnym przypadku – wobec istnienia konkurencyjnych wobec uczelni dostawców usług edukacyjnych, w tym zagra-

nicznych, oferujących usługi o wysokiej jakości – pracodawcy będą powszechnie stosować własne systemy sprawdzania przydatności kandydatów, a wydawane przez uczelnie i uznawane formalnie w danym kraju dyplomy stracą swą wartość (posiadanie takiego dyplomu będzie w coraz mniejszym stopniu niezbędnym warunkiem zatrudnienia).

Obradowało wrocławskie Kolegium Rektorów

□ 21 stycznia 2003 członków Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola gościł w Akademii Ekonomicznej rektor prof. Marian Noga. Obradom przewodniczył prof. Tadeusz Luty. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Fundacji „Pro Homine” – prezes Zarządu Fundacji prof. Otton Dąbrowski, przewodniczący Rady Fundacji prof. Henryk Hawrylak, sekretarz Rady Fundacji mgr Czesław Biegański oraz kanclerz Łoży Dolnośląskiej Business Centre Club Janisław Muszyński.

- Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja „Pro Homine” na rzecz Emerytów i Osób Niepełnosprawnych powołana została przez rektorów i związki zawodowe uczelni wrocławskich i zarejestrowana 25 stycznia 1994 roku. Organami Fundacji są: Zgromadzenie Fundatorów, Rada Fundacji, Komisja Rewizyjna i Zarząd Fundacji. Cel Fundacji to organizowanie i prowadzenie działalności na rzecz wszechstronnej pomocy emerytom, rencistom i osobom niepełnosprawnym z wrocławskich uczelni.

Jednym z pierwszych zadań Fundacji było wybudowanie Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia na wzór ośrodków istniejących w krajach zachodniej Europy, mającego służyć obecnym i przyszłym emerytom środowiska akademickiego. Działkę budowlaną przy ul. Olszewskiego 23 ofiarowały Politechnika Wrocławska i Akademia Rolnicza. W celu uzyskania preferencyjnego niskoprocentowego kredytu z Krajowego Funduszu Mieszkaniowego w 1996 roku z inicjatywy Fundacji powołano Spółdzielnię Mieszkaniową „Wrzos”, której członkami założycielami zostały osoby zarejestrowane w Fundacji oraz sama Fundacja jako osoba prawna. Organami Spółdzielni są: Rada Nadzorcza i Zarząd Spółdzielni. Ośrodkiem Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia zarządza Zarząd Spółdzielni, a działania te kontroluje Rada Nadzorcza. Pomiędzy Fundacją „Pro Homine” a Spółdzielnią Mieszkaniową „Wrzos” zostało zawarte 16 maja 2001 roku porozumienie, na mocy którego Fundacja rekomenduje kandydatów na członków Spółdzielni na podstawie zasad opracowanych przez Zarząd Fundacji. W Radzie Nadzorczej Spółdzielni Fundację reprezentuje trzech członków, wybranych na Walnym Zgromadzeniu Członków Spółdzielni Mieszkaniowej „Wrzos”.

Pomiędzy Fundacją „Pro Homine” a Spółdzielnią „Wrzos” istnieje ścisła współpraca w rozwiązywaniu problemów w sprawnym funkcjonowaniu Ośrodka Seniora Wyższych Uczelni Wrocławia. W Ośrodku są 152 mieszkania typu lokatorskiego, wszystkie zasiedlone, które nie mogą być przekształcone w lokale własnościowe. Wpłynęło już 120 deklaracji osób chcących zamieszkać w Ośrodku po zwolnieniu mieszkań. Z inspiracji Fundacji ta grupa chętnych próbuje działać na rzecz budowy drugiego domu.

Uzyskane dotacje od sponsorów i od indywidualnych darczyńców sfinansowały część socjalną i leczniczo-rehabilitacyjną Ośrodka Seniora. Wśród indywidualnych darczyńców wspomagających Fundację „Pro Homine” od 1997 roku na skutek jej apelu jest 391 osób, w tym z PWr. 211 osób, UWr. – 211 i z Akademii Ekonomicznej – 114 osób.

- Sprawę ustanowionej, lecz nie funkcjonującej Dolnośląskiej Fundacji Rozwoju Regionalnego omówił prof. Tadeusz Winnicki. Przypomniął, że fundacja powstała w 1990 roku z inicjatywy polsko-amerykańskiego środowiska akademickiego i była pierwszą tego rodzaju inicjatywą makroregionalną na Dolnym Śląsku. Deklaracja współpracy zawarta w liście

intencyjnym sygnowana była przez Konsorcjum Berkeley, a z drugiej strony przez Wojewodę Wrocławskiego, przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, przewodniczącego Zarządu Regionu Dolnośląskiego NSZZ „Solidarność” oraz prezesa Dolnośląskiego Towarzystwa Gospodarczego. Celem Fundacji miało być utworzenie Instytutu Badań Regionalnych na Dolnym Śląsku, który miał zająć się promocją rozwoju regionu przez studia racjonalnego planowania, inicjatywy edukacyjne oraz współdziałania w dziedzinie nauki i techniki. Jądrzem Fundacji miała być elita intelektualna Dolnego Śląska, a zwłaszcza środowisko akademickie Wrocławia. Prof. T. Winnicki zapoznał zebranych ze statutem Fundacji, z tematyką planowanych przedsięwzięć i sprawą finansów. Na koncie Fundacji w BZ WBK znajdują się powiększone o odsetki środki pieniężne z wkładów założycielskich. Ówczesny wojewoda Janisław Muszynski, obecnie kanclerz Łoży Dolnośląskiej Business Centre Club, zachęcił do powołania instytutu wiedzy o Dolnym Śląsku wierząc, że będą chętni do działania w tej dziedzinie ze strony uczelni i biznesu.

- Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola jednogłośnie uznało, że w celu określenia i uporządkowania sytuacji formalnoprawnej Dolnośląskiej Fundacji Rozwoju Regionalnego zostaną podjęte prace przez prawników wydelegowanych ze strony Kolegium i Wojewody Dolnośląskiego.
- Kolegium Rektorów jednogłośnie podjęło uchwałę w sprawie poparcia starań Akademii Muzycznej we Wrocławiu, zmierzających do budowy w bezpośrednim sąsiedztwie uczelni nowoczesnego kompleksu – sali koncertowo-kongresowej wraz z infrastrukturą.

W uzasadnieniu uchwały udostępnionej mediom, czytamy:

Powszechną wydaje się opinia, iż mimo dynamizmu i ekspansywności w kreowaniu różnorodnych cennych i wartościowych przedsięwzięć artystycznych, w tym muzycznych, Wrocław jest miastem o dotkliwie pogłębiającej się dysproporcji pomiędzy potencjałem a przestrzenią dla prezentacji muzyki. Brak dużej sali koncertowej boleśnie ogranicza aspiracje środowiska muzycznego Wrocławia. Z uwagi na brak odpowiedniego wnętrza rezygnuje się we Wrocławiu z organizowania wielkich imprez muzycznych, bądź też szuka się zastępczych, często bardzo kosztownych rozwiązań.

Sądźmy, że nadszedł najwyższy czas, by podjąć zdecydowane działania zmierzające do zmiany tego niekorzystnego stanu rzeczy. Budowa wielkiej sali koncertowej winna stać się pilnym priorytetem polityki kulturalnej Wrocławia. Trudno bowiem wyobrazić sobie, by Wrocław – metropolia serca Europy XXI wieku, nie dysponował salą koncertową mogącą pomieścić wielki aparat wykonawczy, spełniającą wymogi akustyczne gwarantujące właściwy odbiór prezentowanej muzyki, umożliwiającą dokonywanie profesjonalnych nagrań.

W roku 1997 rozstrzygnięty został ogłoszony przez Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, a sfinansowany przez Radę Miejską Wrocławia, konkurs na projekt architektoniczny nowoczesnego kompleksu – sali koncertowej wraz z infrastrukturą obejmującą m.in. wielopoziomowe garaże i zaplecze gastronomiczne – zintegrowanego z budynkiem Akademii Muzycznej przy pl. 1 Maja. Bliskość wielkiego węzła komunikacyjnego spowoduje, iż obiekt stanie się łatwo dostępny. Stworzeniem owego kompleksu zainteresowane jest nie tylko środowisko muzyczne Wrocławia: Akademia Muzyczna, Filharmonia Wrocławska (organizatorzy festiwalu m.in. *Wratislavia Cantans*), lecz także całe środowisko akademickie. W tym zamyśle projekt architektoniczny przewiduje bowiem możliwość wykorzystania obiektu jako centrum konferencyjno-kongresowego, w którym mogłyby być organizowane m.in. prestiżowe kongresy naukowe, zjazdy, sympozja różnych organizacji, w tym także o międzynarodowym zasięgu. Fakt, iż cała zachodnia Polska nie posiada tego rodzaju obiektu tworzy dla

Wrocławia unikatową i niepowtarzalną szansę ogniskowania życia artystycznego i naukowego, a w konsekwencji wykreowania Miasta na centrum sztuki, nauki i życia kulturalnego tej części Europy.

Zasady kształtowania miejskiej przestrzeni oraz funkcje, jakie ów kompleks ma spełniać, sprzyjają lokalizacji obiektu w centrum Miasta, zespolenie zaś kompleksu z budynkiem Akademii Muzycznej wydaje się rozwiązaniem ze wszech miar korzystnym. W tej oto konfiguracji kompleks zyska najlepsze z możliwych zaplecze – dostęp do instrumentarium i sal ćwiczeń, a Akademia Muzyczna – jako jedyna w Polsce nie dysponująca salą koncertową – zyska nowe horyzonty dla bogatej działalności dydaktycznej i artystycznej. Model zespolenia wielkiej sali koncertowej z siedzibą uczelni muzycznej sprawdził się znakomicie w wielu metropoliach Europy (Paryż, Rzym, Wiedeń, Moskwa, także Luksemburg, Hamburg, Hanower). Wysoko oceniony przez jury, ciekawy także pod względem estetycznym projekt architektoniczny, jest gwarancją, iż pl. 1 Maja wzbogacony o nowy obiekt nowoczesnej architektury Wrocławia, zyska wymiar godny centrum europejskiej metropolii.

Dostrzegając tę wielką szansę naszego Miasta rektorzy Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola apelują o wszelką pomoc zmierzającą do rychłego rozpoczęcia działań inwestycyjnych.

Wierzmy, że w trosce o zapewnienie Wrocławowi należnego miejsca na mapie kulturalnej, edukacyjnej i naukowej Polski i Europy już niebawem położymy kamień węgielny pod budowę Sali Koncertowej przy pl. 1 Maja – nowoczesnego i tak bardzo pilnie potrzebnego Miastu jak również Regionowi obiektu.

- Prof. Tomasz Winnicki poinformował o jeleniogórskiej inicjatywie środowiskowej kształcenia osób niepełnosprawnych. W trwającym Europejskim Roku Osób Niepełnosprawnych połączenie rehabilitacji młodzieży uzdolnionej z nauką we współpracy z Wrocławską Akademią Ekonomiczną i Politechniką Wrocławską byłoby pożytecznym przedsięwzięciem.
- Kolegium Rektorów doceniając osiągnięcia i prestiż szkolnictwa artystycznego, w pełni poparło starania Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych zrównania stopni i tytułu naukowego z pozostałymi uczelniami akademickimi w naszym kraju. Obecnie w uczelniach artystycznych obowiązuje przewód kwalifikacyjny I i II stopnia.
- Kolegium Rektorów objęło patronatem uroczyste obchody 22. rocznicy rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów, w dniach 14-16 marca br.
- Rektorzy zapoznani zostali przez prof. Tadeusza Lutego z treścią pisma Rzecznika Finansów Publicznych w sprawie audytora zewnętrznego.
- Redakcja pisma „Spotkajmy się we Wrocławiu” wystąpiła do Kolegium Rektorów o pomoc w utrzymaniu tego wydawnictwa. Ustalono, że sprawa promocji uczelni wrocławskich będzie przedmiotem kolejnych obrad.
- Prof. T. Luty poinformował o działaniach zmierzających do uruchomienia w Politechnice Wrocławskiej radiostacji studenckiej, która z czasem może być dostępna dla całego wrocławskiego środowiska. Przewodniczący zachęcił rektorów do udziału w koncertach organizowanych na PW. z inicjatywy tej uczelni i Akademii Muzycznej. Z koncertem „W tę noc betlejemską” wystąpił chór Akademii Muzycznej pod dykcją Marty Kierskiej-Witczak.
- Kolegium Rektorów objęło honorowym patronatem X jubileuszową edycję Międzynarodowych Wyborów Studentki Roku 2003.
- Senator prof. Marian Noga poinformował o uchwaleniu przez Senat RP zmian do ustawy o zamówieniach publicznych, korzystnych dla uczelni, przewidywane są bowiem zamówienia z wolnej ręki do 135 tys. euro. Sprawę rozpatrzy Sejm RP.

Debata Sekcji Rosyjskiej Studenckiego Koła Naukowego

□ 21 stycznia 2003 na forum Sekcji Rosyjskiej Koła Wschodnioeuropejskiego Stosunków Międzynarodowych odbyła się debata nt. „Polityka Federacji Rosyjskiej w odniesieniu do NATO”.

W debacie uczestniczyło 12 studentów (w większości członków KWSM).

Debata rozpoczęła się referatem wygłoszonym przez przewodniczącą Sekcji – Beatę Karoń. Następnie zgromadzeni wzięli udział w dyskusji. Poszczególne wystąpienia dotyczyły nie tylko wzajemnych relacji pomiędzy Rosją i NATO, ale także możliwości stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego, roli innych organizacji międzynarodowych – w tym ONZ i OBWE. Ważną kwestią poruszaną podczas debaty stała się rola Rosji w uregulowaniu konfliktu między Stanami Zjednoczonymi a Irakiem. Zastanawiano się również nad możliwościami Federacji Rosyjskiej w zapobieganiu wojnie pomiędzy tymi państwami.

*Przewodnicząca Sekcji Rosyjskiej
Beata Karoń*

Wizyta Rektora UW. w Zagłębiu Ruhry

□ 22-24 stycznia 2003 prof. Zdzisław Latajka, rektor Uniwersytetu Wrocławskiego, odbył podróż do Zagłębia Ruhry w RFN, podczas której złożył wizytę na kilku uczelniach niemieckich. Podczas trzydniowej podróży odbywały się również prezentacje polsko-niemieckiej tradycji i dokonań uczelni obchodzącej 300-lecie swego istnienia.

22 stycznia, w siedzibie Instytutu Polskiego w Düsseldorfie odbył się odczyt Rektora Latajki na temat Uniwersytetu Wrocławskiego, jego trzystuletniej tradycji oraz perspektyw jego rozwoju. Rektorowi towarzyszył prof. Waldemar Kozuszek, pełnomocnik ds. kontaktów z uczelniami niemieckimi. Podczas pobytu w Instytucie Polskim w Düsseldorfie Rektor odbył również rozmowy z panią Konsul Generalną RP w Kolonii oraz z Rektorem Uniwersytetu w Kolonii. Uniwersytet w Kolonii w maju bieżącego roku świętować będzie jubileusz 650-lecia swojego powstania.



22 stycznia odbyło się również spotkanie Rektora z architektem i biznesmenem niemieckim polskiego pochodzenia, prof. Peterem Pininskim w jego rezydencji w Ascheberg-Davensberg. 23 stycznia Rektor odbył spotkanie z grupą przemysłowców niemieckich w Essen oraz wygłosił wykład na Uniwersytecie w Dortmundzie na temat wspólnych tradycji polsko-niemieckich w 300-letnich dziejach Uniwersytetu Wrocławskiego.

24 stycznia natomiast odbyło się spotkanie Rektora na Uniwersytecie w Siegen, z którym UW. jest związany umową o współpracy. Przedmiotem dyskusji były możliwości poszerzenia zakresu istniejącej umowy. Ponadto kanclerz Uniwersytetu w Siegen poinformował, że Uniwersytet ten przyznał studentom UW. dwa semestralne stypendia do wykorzystania na pobyt i studia w Siegen Universität.

Adam Chmielewski

Delegacja z Polski z wizytą

Uniwersytet powitał wysokich gości z Polski. Rektor renomowanego Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Zdzisław Latajka wraz z przedstawicielami odwiedził dortmundzką Alma Mater. Na porządku dziennym w dniu 23 stycznia były rozmowy z władzami uczelni i przedstawicielami z dziedziny chemii teoretycznej na temat wspólnych projektów.

Przy tym głównym tematem była współpraca obu ośrodków w dziedzinie nauk ścisłych.

Uniwersytet Wrocławski świętował w zeszłym roku 300-lecie swego istnienia. Podczas swojej wizyty prof. Latajka wygłosił publiczny wykład na temat „German-Polish Cooperation: 300 Years University of Breslau”. W wykładzie tym Rektor przedstawił poszczególne etapy historii swojego Uniwersytetu, zaprezentował poziom edukacji w Polsce, aby w końcu wskazać różnice i podobieństwa Uniwersytetów w Dortmundzie i we Wrocławiu. Polska gospodarka – inaczej niż w Niemczech – nie współpracuje z uczelniami wyższymi, ponieważ brakuje jej do tego pieniędzy. Dlatego również wrocławianie są zainteresowani współpracą z uniwersytetami z zagranicy.

Rektor prof. Becker opowiadał, że podczas swojej naukowej kariery spotkał się zaskakująco wcześniej z polskimi naukowcami. Być może wkrótce znowu nadarzy się okazja: prof. Latajka zaprosił go do odwiedzenia Wrocławia. *(sti)*

(tłum. Tomasz Moskal)

„Unizet” luty, 2003

pismo Uniwersytetu w Dortmundzie

Wizyta ambasadora Kuby



□ 24 stycznia 2003 prorektor prof. Krzysztof Wójtowicz spotkał się na Uniwersytecie Wrocławskim z goścącym z wizytą na Dolnym Śląsku Jorge Fernando Lefebre – ambasadorem Kuby wraz z małżonką. Dyplomata interesował się trzasetletnią historią Uniwersytetu i problemami szkolnictwa wyższego. Para honorowych gości, której towarzyszył prof. Krystian Complak, zwiedziła zabytkowe wnętrza naszej Uczelni.



fol. K. Dąbrowska

Z posiedzenia Komisji Akredytacyjnej KRASP

□ 24 stycznia 2003 odbyły się w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu kolejne obrady Komisji Akredytacyjnej KRASP pod przewodnictwem prof. Stefana Jurgi.

- Stwierdzono, że mimo ścisłej współpracy komisji, prowadzonej w ramach m.in. tych samych kierunków studiów, np. kierunków ekonomicznych, informatyki i innych, konieczne jest, aby KRASP wprowadziła akredytację komisji środowiskowych.
- Komisje środowiskowe podejmowały próby współpracy z Państwową Komisją Akredytacyjną; dalsze działania w tym obszarze podejmie Prezydium KRASP.
- Tylko Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna jest członkiem Sieci Agencji Jakości Kształcenia Państw Europy Środkowej i Wschodniej. Przewodniczący UKA prof. Stanisław Chwirot jest członkiem pięcioosobowego Komitetu Sterującego Sieci. Do CEE Network należą Austria i RFN. CEE Network ma jedno gwarantowane miejsce w Prezydium ENQA (European Network for Quality Assurance in Higher Education). Z Polski do ENQA mogą należeć dwa ciała akredytacyjne; jedno miejsce jest przeznaczone dla PKA, drugie – zdaniem KRASP – powinna zająć Komisja Akredytacyjna KRASP.
- Chociaż od podpisania Deklaracji Bolońskiej minęły prawie cztery lata, zauważa się zróżnicowany stan jej realizacji w polskich uczelniach wyższych. Podjęte zostały działania promujące system mobilności studenckiej, system studiów dwu- i trójstopniowych, system rozliczania osiągnięć studentów (ECTS) i współdziałanie w wymiarze narodowym w zakresie zapewnienia jakości kształcenia. W opinii Komisji Akredytacyjnej KRASP działania te wymagają dalszej intensyfikacji. Należy także intensyfikować kształcenie ustawiczne, współdziałanie uczelni i studentów w realizacji Procesu Bolońskiego i propagowanie atrakcyjności Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego poza Europą. Oczekuje się, że MENiS wprowadzi rozporządzenie o Suplemencie do Dyplomu. Komisja Akredytacyjna KRASP przy współpracy ze wszystkimi polskimi uczelniami dokona szczegółowej analizy ich zaawansowania w Procesie Bolońskim.

Cykl spotkań „Niemcy, Polska, Europa”

Wykład dr. Paula Walkera „Zamachy terrorystyczne 11 września a wojna przeciwko Irakowi. Debata w USA”

□ W piątek, 31 stycznia 2003, w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego odbył się drugi już z kolei wykład z cyklu spotkań „Niemcy, Polska, Europa” organizowanych przez Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta. Gościem Centrum był dr Paul Walker, który wygłosił wykład zatytułowany: „Zamachy terrorystyczne 11 września a wojna przeciwko Irakowi. Debata w USA”. Dr Paul Walker jest znanym politologiem i politykiem, dyrektorem programowym organizacji Global Green USA, zajmującej się demilitaryzacją składów broni oraz neutralizacją trujących odpadów militarnych pozostałych po zimnej wojnie. Wcześniej pełnił także funkcję kierownika programowego Studiów nad Pokojem i Konfliktem w College of the Holy Cross w Worcester w stanie Massachusetts. Następnie został członkiem Komitetu Zbrojeń w Kongresie USA i doradcą przewodniczącego tego komitetu. Jego zadaniem było również sporządzanie szczegółowych analiz politycznych i opinii na temat strategii militarnej USA. Prelegenta i licznie zgromadzonych słuchaczy powitał Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Zdzisław Latajka. Na wstępie Jego Magnificencja przypomniał sylwetkę zmarłego nagle profesora Dietera S. Lutza, jednego z prezydentów Centrum, którego pamięć zebrani uczcili minutą ciszy. Profesor Franciszek Połomski, prezydent Centrum, prowadzący wykład i dyskusję przedstawił życiorys dr. Walkera. Dr Walker rozpoczął prelekcję od przypomnienia zamachów z 11 września 2001 roku i polityczno-społecznych skutków wywołanych przez tę tragedię. Przypomniał, że Ameryka znajduje się w stanie wojny z międzynarodowym terroryzmem. Konflikt z Irakiem, którego wszyscy, nie wyłączając Amerykanów, się obawiamy, stanowi następny etap na drodze

likwidacji terrorystycznych zagrożeń. Dr Walker nie do końca zgodził się ze stanowiskiem reprezentowanym przez prezydenta Busha i jego administrację, uważając, że wciąż jeszcze można ten spór rozstrzygnąć pokojowymi metodami: „Wojna nie jest nieunikniona”. „Atak na Irak bez dokładnego uzasadnienia i przedstawienia dowodów mógłby stworzyć niebezpieczny precedens”. Przedstawił także kilkupunktowy pokojowy program, który pozwoli określić każde zagrożenie dla światowego pokoju i drogą dyplomatycznej mediacji zażegnać ewentualny konflikt. Uważał, że powinien on obejmować:



dokładne określenie zagrożenia, ukierunkowanie siły NATO na walkę z terroryzmem, co będzie wymagało rozwiązania starych struktur, i powołanie szeregu grup, zajmujących się mediacją, zachowanie reżimu kontroli zbrojeń, wreszcie połączenie rozwoju ekonomicznego z rozbrojeniem, a co za tym idzie – z bezpieczeństwem i ochroną środowiska np. poprzez niszczenie zasobów broni masowego rażenia. Prelegent mówił o stworzeniu „sił szybkiego dyplomatycznego reagowania”, analogicznych do zbrojnych sił szybkiego reagowania NATO. Jeszcze raz podkreślił, że polityka zna bardziej efektywne rozwiązania sporów niż wojna, która w każdym wypadku jest ostatecznością, nawet w przypadku tzw. wojny prewencyjnej. Stwierdził także, że światu nie grozi już raczej wojna nuklearna. Wykład wywołał ożywioną dyskusję, w której udział brała między innymi ambasador RPA w Polsce.

Agata Tyszkiewicz

Obradowało Prezydium KRASP

□ 31 stycznia – 1 lutego 2003 na zaproszenie Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie odbyło w Rogowie posiedzenie Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Obrady prowadził przewodniczący Konferencji prof. Franciszek Ziejka.

- Rektorzy zostali zapoznani z interpretacją MENiS, wyjaśniającą kwestię przyznawania stypendiów za wyniki w nauce na pierwszym roku uzupełniających studiów magisterskich. Studia te można traktować jako kontynuację wcześniejszych studiów zawodowych, pod warunkiem że kształcenie na obu rodzajach studiów odbywa się w tej samej szkole wyższej, na tym samym kierunku studiów oraz istnieje spójność programów nauczania.
- Prof. Jerzy Woźnicki – kierujący Zespołem przygotowującym projekt ustawy o szkolnictwie wyższym pod patronatem Prezydenta RP – poinformował, że harmonogram prac nad nową ustawą przewiduje opracowanie jej projektu w ujęciu wariantowym do kwietnia, podjęcie przez zespół decyzji o ostatecznym kształcie proponowanych regulacji w maju i przedstawienie pełnego tekstu projektu na Zgromadzeniu Plenarnym KRASP w czerwcu br. Prace zespołu zostaną

- finansowo wsparte przez KRASP, który sfinansuje m.in. udział w pracach zespołu mec. P. Milica. Minister Krystyna Łybacka obecna w drugim dniu posiedzenia wyraziła uznanie dla prac zespołu, zapowiedziała wsparcie ze strony MENiS i zaapelowała o włączenie do prac zespołu przedstawiciela Parlamentu Studentów.
- Przy współudziale Uniwersyteckiego Porozumienia Informacyjnego, z inicjatywy Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, KRASP rozważy powołanie stałej komisji do zagadnień telenauczania oraz innych sposobów wykorzystania technik informacyjnych w kształceniu i pracach badawczych.
 - W stowarzyszeniu European Association of Distance Teaching Universities (EADTU) mogą być reprezentowane poszczególne polskie uczelnie lub ich konsorcja (porozumienia). KRASP nie może być w tym stowarzyszeniu reprezentowane.
 - Ustalono, że reprezentantem KRASP w Radzie ds. Edukacji Europejskiej przy MENiS będzie prof. Stefan Jurga.
 - Najbliższe posiedzenie Prezydium KRASP będzie połączone ze wspólnym posiedzeniem Prezydium KRASP i PAN i odbędzie się w dniach 10-12 kwietnia w Jabłonie. Jednym z tematów wspólnego spotkania będzie integracja środowiska naukowego. Propozycja wygłoszenia referatu na ten temat zostanie skierowana do prof. M. Żylicza.
 - W związku z inicjatywą Urzędu Zamówień Publicznych zorganizowania szkoleń dla przedstawicieli szkół wyższych nadzorujących proces zamówień publicznych (prorektorów) oraz osób bezpośrednio zaangażowanych w procedury przetargowe (dyrektorów administracyjnych, kvestorów, kierowników zespołów realizujących przetargi) postanowiono, że Urzędowi zostanie przedstawiona propozycja zorganizowania 1-dniowych szkoleń w Krakowie i Warszawie, w których wezmą udział osoby delegowane przez uczelnie.
Po uzgodnieniu terminów szkoleń informacja w tej sprawie zostanie przekazana uczelniom członkowskim KRASP.
 - Najbliższe posiedzenie Zgromadzenia Plenarnego KRASP odbędzie się w dniach 6-7 czerwca w Lublinie. Będzie ono poprzedzone posiedzeniem Prezydium KRASP w dniu 5 czerwca. Tematyka obrad Zgromadzenia obejmie m.in. projekt nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, przebieg Procesu Bolońskiego oraz rolę szkół wyższych w kształtowaniu społeczeństwa informacyjnego.
 - Podczas omawiania problemów związanych z nową maturą Dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej poinformował, że na stronie www MENiS (<http://www.men.waw.pl>) znajduje się tekst rozporządzenia Ministra z dnia 7 stycznia 2003 r. dotyczącego m.in. egzaminów maturalnych, a w ciągu najbliższych kilku dni na stronie www MENiS zostaną zamieszczone także standardy egzaminacyjne. Pełny informator dotyczący nowej matury, zawierający m.in. przykładowe tematy zadań egzaminacyjnych, ukaże się w sierpniu 2003 r. W dyskusji rozważana była m.in. kwestia ustalania zasad podziału przez uczelnie puli miejsc na studiach między różne grupy kandydatów (z których tylko część będzie objęta nową maturą), a także kwestia kandydatów legitymujących się Międzynarodową Maturą. Sprawami związanymi z rekrutacją na studia z uwzględnieniem wyników egzaminów maturalnych zajmie się w najbliższym czasie Komisja KRASP ds. Dydaktyki i Kontaktów ze Szkolnictwem Średnim. Wyniki prac Komisji zostaną przedstawione na kolejnym posiedzeniu Prezydium.
 - Wprowadzeniem do dyskusji nad problematyką integracji europejskiej w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki było obszernie wystąpienie gościa Prezydium – dr. Krzysztofa Ostrowskiego. W wystąpieniu tym podkreślony został synergiczny związek między działaniami Komisji Europejskiej i European University Association w celu realizacji idei zapewnienia Europie właściwej pozycji w światowym systemie edukacji. Podczas dyskusji minister Krystyna Łybacka poinformowała o przygotowanym rozporządzeniu dotyczącym wprowadzenia Suplementu do Dyplomu oraz o określeniu standardów (minimów programowych) dla kierunku „europeistyka”.
 - Przewodniczący KRASP poinformował o wynikach analiz prawnych, z których wynika, że obowiązująca ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji pozwala rektorowi egzekwować od pracowników uczelni obowiązek uzyskania zgody rektora na dodatkowe zatrudnienie w innych szkołach wyższych kształcących na zbliżonych kierunkach studiów.
- Prezydium KRASP podjęło sześć uchwał sygnowanych przez przewodniczącego KRASP, prof. dr. hab. Franciszka Ziejkę
- w sprawie dotacji budżetowej na szkolnictwo wyższe w 2003 roku
- Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) po raz kolejny z największym niepokojem odnotowuje zmniejszenie dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną w uczelniach nadzorowanych przez MENiS – tym razem o 1% w porównaniu z rokiem 2002 (dotacja ta nominalnie jest wyższa o 1,3%, podczas gdy prognozowana inflacja wynosi 2,3%). Utrzymywanie stałej tendencji zmniejszania dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną (a w zdecydowanie większym stopniu – na działalność naukową i inwestycje) prowadzi do dekapitalizacji majątku trwałego uczelni, a także utrudnia zapewnienie odpowiedniej jakości nauczania.
- Prezydium KRASP stwierdza, że taka tendencja wyraźnie odbiega od praktyki stosowanej w Unii Europejskiej. Zaprzecza też ona całkowicie oficjalnym tezą wygłaszanym na ten temat zarówno przez przedstawicieli władz ustawodawczych, jak i wykonawczych.
- w sprawie rozporządzenia dotyczącego warunków, jakie powinna spełniać uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów
- Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) wnosi o zmianę Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie warunków, jakie powinna spełniać uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów, oraz nazw kierunków studiów (Dz.U. nr 55, poz. 480), polegającą na usunięciu regulacji prowadzących do nierównego traktowania uczelni państwowych i niepaństwowych. Regulacje te, zawarte w § 2, dotyczą sposobu zaliczania do minimum kadrowego (o którym mowa w § 1 Rozporządzenia) nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę.
- Prezydium KRASP przekazuje Ministrowi Edukacji Narodowej i Sportu ekspertyzy prawne wskazujące sposoby skorygowania tych regulacji.
- w sprawie projektu rozporządzenia dotyczącego warunków i trybu występowania uczelni niepaństwowych o dotację z budżetu państwa
- W związku z przedstawieniem do dyskusji projektów rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 10 stycznia 2003 r. dotyczących warunków i trybu występowania uczelni niepaństwowych o dotację z budżetu państwa Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich podziela troskę Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu o rozwój szkolnictwa wyższego, w tym także niepaństwowego, i stwierdza, że
- objęcie dotowaniem z budżetu państwa uczelni niepaństwowych może nastąpić dopiero po zaspokojeniu potrzeb uczelni państwowych wynikających z kształcenia na bezpłatnych studiach dziennych. Warunkiem dofinansowania uczelni niepaństwowej ze środków publicznych powinno być uzyskanie przez nią pozytywnej opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej;
 - w przypadku uczelni niepaństwowej Ministerstwo winno w pierwszej kolejności dotować rozwój kadry, a w drugiej – działalność dydaktyczną; inwestycje budowlane winny być natomiast finansowane ze środków jej założyciela lub środków własnych tej szkoły.

w sprawie wprowadzonych przez Ministerstwo Finansów zmian w podatku dochodowym od osób fizycznych

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich z najwyższym zdziwieniem i dezaprobatą przyjęło do wiadomości wprowadzone od 1 stycznia 2003 roku przez Ministerstwo Finansów zmiany w ustawie o podatku dochodowym (Dz.U. nr 141/2002, poz. 1182). Zmiany te zawęziły zakres zwolnienia od opodatkowania diet i innych należności stanowiących zwrot kosztów podróży tylko dla pracowników, pozbawiając w ten sposób tej ulgi studentów i doktorantów. Spod działania ulg podatkowych wyłączone zostały także osoby zatrudnione na umowę o dzieło lub zlecenie, pracownicy pobierający diety i podróżujący dzięki funduszom wypłacanym z grantów i umów z przemysłem. Konsekwencją wprowadzonych zmian jest ponoszenie wyższych kosztów kształcenia przez studentów i doktorantów oraz dodatkowe obciążenie finansowe uczonych. Prezydium KRASP chce wierzyć, iż nowe regulacje prawne są tylko przeoczeniem, a nie kolejnym dowodem lekceważenia środowiska akademickiego przez władze państwowe. Prezydium KRASP zwraca się do Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z prośbą o podjęcie w tej sprawie pilnych działań zmierzających do skorygowania wzmiankowanych przepisów.

w sprawie roztoczenia przez polskie uczelnie opieki nad Instytutem Literackim w Paryżu

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, doceniając zasługi środowiska paryskiej „Kultury” i Instytutu Literackiego dla kultury narodowej oraz ich wkład w poszerzanie obszarów wolności i niezależności intelektualnej w Polsce, zwraca się do wszystkich polskich uczelni, a zwłaszcza do uczelni członkowskich KRASP, o formalne przystąpienie – jako osób prawnych – do Towarzystwa Opieki nad Archiwum Instytutu Literackiego w Paryżu i zadeklarowanie wpłaty rocznej składki członkowskiej.

w sprawie poparcia stanowiska KRUM o wprowadzenie zdrowia publicznego do wykazu dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, w zakresie których mogą być nadawane stopnie naukowe

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich popiera stanowisko Konferencji Rektorów Uczelni Medycznych (KRUM) zawarte w uchwale nr 10/2002-2005 z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie ujęcia przez Centralną Komisję ds. Stopni Naukowych i Tytułu Naukowego w uchwale określającej dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, w zakresie których mogą być nadawane stopnie naukowe – w naukach medycznych – dyscypliny zdrowie publiczne (obok dyscyplin medycyna, stomatologia i biologia medyczna).

☐ **Konsul Ukrainy na UW.**

12 lutego 2003 przebywał z wizytą kurtuazyjną w Uniwersytecie

Wrocławskim konsul generalny Ukrainy Oleksandr Medownikow. Towarzyszył mu wicekonsul Oleksandr Gaman. Honorowi goście zostali podjęci przez prorektora prof. Krzysztofa Wójtowicza. Wraz z pełnomocnikiem rektora ds. organizacyjnych prof. Adamem Chmielewskim dyskutowano sprawy związane z polsko-niemiecko-ukraińską szkołą letnią powołaną przez Senat UW. na wniosek prezydenta Republiki Federalnej Niemiec Johannes Raua.

Kaleidoskop studencki

Formy aktywności w okresie wakacyjnym oraz w zimowym semestrze roku akademickiego 2002/2003

- Chór Uniwersytetu Wrocławskiego „GAUDIUM” we wrześniu 2002 koncertował gościnnie w Charlotte w USA.
- Samorząd Studentów zorganizował 4 października „Piknik Studencki” – centralną imprezę studencką z okazji jubileuszu Uczelni; współorganizował Obozy Adaptacyjne dla studentów roku „0” w Międzyzdrojach i Świnoujściu, towarzyszyła im konferencja studencka „Integracja z UE”; w listopadzie 2002 współorganizował Wrocławski Festiwal Filmowy „Najnowsze Kino Polskie”.
- Sekcja Pomocy Psychologicznej SKN Psychologów po raz kolejny zorganizowała letnie obozy naukowo-szkoleniowe przy turnusie rehabilitacyjnym dla dzieci z dysfunkcjami Ośrodka Układu Nerwowego. Obozy miały miejsce w dniach 1-14 lipca 2002 oraz 15-28 sierpnia 2002 w Czerniawie Zdroju. Przeprowadzono programy terapeutyczne i szkoleniowe dla dzieci i ich rodziców.
- SKN Entomologów w dniach 1-11 lipca 2002 przeprowadziło obóz naukowy na terenie Południoworoztoczańskiego Parku Krajobrazowego. Pobrano próby entomologiczne do badań faunistycznych z wykorzystaniem różnych technik połowów owadów; rozpoznano różne ekosystemy Roztocza, a także krajoznawczo-historyczne okoliczności powstania osobliwości terenowych.
- SKN Systematyków Roślin w dniach 5-19 sierpnia zorganizowało obóz naukowy na terenie Wigierskiego Parku Narodowego, którego celem było opracowanie flory rezerwatu Ujścia Hańczy. Potwierdzono istnienie gatunków chronionych oraz uwzględnionych w Polskiej Czerwonej Księdze. Ponadto znaleziono taksomy wcześniej nie notowane na terenie rezerwatu.
- SKN Systematyków Roślin w dniach 1-7 sierpnia 2003 zorganizowało wyjazd terenowy do Karkonoskiego Parku Narodowego. Celem wyjazdu było przeprowadzenie badań nad florą roślin synantropijnych piętra alpejskiego oraz zapoznanie się z florą Karkonoszy.
- SKN Etnologów w dniach 14 lipca – 30 sierpnia 2002 zorganizowało wyprawę badawczą do Mongolii. Celem badań była obserwacja przemian społeczno-gospodarczych po transformacji ustrojowej, tj. zmniejszeniu rosyjskich wpływów w sferze polityki i gospodarki oraz powolnym przekształcaniu w kierunku zasad wolnorynkowych.



foto. K. Dąbrowska

- SKN Etnologów w dniach 20 lipca – 10 sierpnia przeprowadziło badania dotyczące mniejszości polskiej na Bukowinie Rumuńskiej, w grudniu 2002 zaś prowadziło badania w Estonii.
- SKN Językoznawców w dniach 18-30 sierpnia 2002 przeprowadziło obóz naukowy na Ukrainie. Najważniejszym celem obozu było zebranie materiałów dotyczących języka ludności polskiej przesiedlonej z terenów Małopolski i Śląska Cieszyńskiego na Ukrainę. Przeprowadzono wywiady terenowe, nagrano język przesiedleńców na dyktafon jako materiał do dalszych badań.

- SKN Kulturoznawstwa zorganizowało w dniach 3-18 sierpnia 2002 wyjazd badawczy do Moskwy w celu zebrania materiałów do monografii teatru moskiewskiego BlackSkyWhite. Nawiązano współpracę z teatrem.
- SKN Wschodnioeuropejskie Stosunków Międzynarodowych 19 listopada 2002 zorganizowało w Instytucie Studiów Międzynarodowych UW. seminarium „NATO – sojusz obronny czy system zbiorowego bezpieczeństwa?”. Celem seminarium było zapoznanie z tą problematyką szerokiego kręgu osób.
- SKN Wschodnioeuropejskie Stosunków Międzynarodowych w dniach 9-10 grudnia 2002 zorganizowało w Instytucie Studiów Międzynarodowych UW. międzynarodową konferencję naukową „Mołdowa – mało znany w Polsce kraj”.
- SKN Cywilistów w dniach 13-15 grudnia 2002 w Karpaczu zorganizowało sympozjum naukowe poświęcone problematyce praw autorskich i praw pokrewnych.
- SKN Ruch Wspierania Inicjatyw na rzecz Edukacji Międzynarodowej przeprowadziło w dniach 12-14 grudnia 2002 szkolenie w Dobromierzu z zakresu sztuki prezentacji oraz negocjacji z praktycznym wykorzystaniem w grze symulacyjnej dotyczącej kwestii wstąpienia Polski do Unii Europejskiej.
- SKN Ekonomistów w dniach 13 – 14 grudnia 2002 przeprowadziło badania sondażowe do referatu „Dolny Śląsk w drodze do Unii Europejskiej”.
- SKN Geografów zorganizowało w dniach 29 listopada – 1 grudnia 2002 wyjazd geomorfologiczny w Pogórze Izerskie i przełom Doliny Bobru. Celem wyjazdu było m.in. poznanie głównych cech rzeźby i procesów modelujących Dolinę Bobru oraz geologii i geomorfologii Pogórza Izerskiego.
- Matematyczno-Informatyczne SKN zorganizowało w dniach 6-7 grudnia 2002 w Sulistowiczach seminarium naukowe „Serwery SMS”.
- SKN Młodych Politologów zorganizowało w dniach 27 listopada – 1 grudnia 2002 międzynarodowe warsztaty studenckie „Exit from Censorship. The Media's Role in Post-Soviet Transitions”.
- SKN Petrologów przeprowadziło w dniach 14-20 listopada 2002 obóz naukowy na Ukrainie „Budowa geologiczna i złoza Zapadliska Przedkarpacciego”, w dniach 21-23 listopada 2002 zaś przygotowało sesję naukową „Ropa naftowa i gaz ziemny w Polsce i na Ukrainie”.
- SKN Hatikvah – Nadzieja (polsko-izraelskie) zorganizowało w dniach 25-30 listopada 2002 międzynarodowe seminarium „Współpraca europejska drogą poznania mniejszości”.
- Penitencjarne SKN zorganizowało w październiku 2002 (w Golinie) konferencję „Skazani niebezpieczni odbywający karę pozbawienia wolności”, w styczniu 2003 zaś po raz pierwszy przeprowadziło akcję charytatywną pod hasłem „Podaruj skazanemu książkę”.
- 12 grudnia 2002 zorganizowano po raz kolejny Giełdę Kół Naukowych, podczas której studenci mogli zaprezentować swoją działalność i osiągnięcia, wymienić się doświadczeniami, a także zachęcić nowych studentów do angażowania się w działalność kół naukowych. Ponadto w semestrze zimowym 2002/2003 studenci brali udział w licznych sympozjach, zjazdach, seminariach i konferencjach, prezentując swój naukowy dorobek.

Patrycja Morawska

NOMINACJE • DOKTORATY • ODZNACZENIA NAGRODY • WYRÓŻNIENIA

□ Stanowisko profesora zwyczajnego w UW. uzyskali

1 października 2002

- prof. dr hab. PIOTR SAWICKI z Instytutu Filologii Romańskiej

1 grudnia 2002

- prof. dr hab. EWA DAMEK z Instytutu Matematycznego
- prof. dr hab. LUDOMIR NEWELSKI z Instytutu Matematycznego

1 lutego 2003

- prof. dr hab. ZBIGNIEW CZAPLA z Instytutu Fizyki Doświadczalnej
- prof. dr hab. BARBARA HULANICKA z Instytutu Socjologii
- prof. dr hab. RYSZARD JAKUBAS z Zakładu Chemii Fizycznej
- prof. dr hab. JERZY LUKIERSKI z Instytutu Fizyki Teoretycznej

□ Tytuł naukowy profesora z rąk Prezydenta RP odebrała

- Prof. dr hab. JOANNA PYSZNY z Instytutu Filologii Polskiej

Stopień naukowy doktora otrzymali

19 listopada 2002

- mgr KAMILA SZYMAŃSKA, doktorantka z Instytutu Bibliotekoznawstwa
dr nauk humanistycznych w zakresie bibliologii, na podstawie pracy *Drukarnia Presserów w Lesznie w XVIII wieku*
Promotor: prof. dr hab. Józef Szczepanec

6 grudnia 2002

- mgr RADOSŁAW CZOPNIK, doktorant z Instytutu Fizyki Teoretycznej,
dr nauk fizycznych w zakresie fizyki teoretycznej, na podstawie pracy *Zaburzone elektromagnetycznie procesy losowe*
Promotor: prof. dr hab. Piotr Garbaczewski (UZ)

10 grudnia 2002

- mgr EWA KRIUKOWA, doktorantka Wydziału Filologicznego
dr nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, na

podstawie pracy *Antroponimia repatriantów środkowego Nadodrza*

Promotor: prof. dr hab. Bazyli Tichoniuk (UZ)

- mgr MACIEJ SZELEWSKI, doktorant z Wydziału Filologicznego
dr nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, na podstawie pracy *Nazewnictwo literackie w utworach Andrzeja Sapkowskiego i Nika Pierumowa*
Promotor: prof. dr hab. Bazyli Tichoniuk (UZ)

9 stycznia 2003

- mgr JOLANTA KOWALSKA z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej
dr nauk biologicznych w zakresie biochemii, na podstawie pracy *Nowa metoda wydzielania inhibitorów proteinaz serynowych z nasion *Cyclanthera pedata*, *Linum usitatissimum* i *Cannabis sativa**
Promotor: prof. dr hab. Tadeusz Wilusz

13 stycznia 2003

- mgr MILAN UŠÁK, doktorant z Katedry Prawa Finansowego
dr nauk prawnych w zakresie prawa finansowego, na podstawie pracy *Kredyt hipoteczny jako instrument rynku finansowego w Polsce*
Promotor: prof. dr hab. Eugenia Fojcik-Mastalska

15 stycznia 2003

- mgr RYSZARD MAŁACHOWSKI, doktorant z Instytutu Pedagogiki
dr nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, na podstawie pracy *Średnie szkolnictwo katolickie w Polsce i wybranych państwach europejskich (lata 1945-2000)*
Promotor: prof. dr hab. Stefania Walasek
- mgr JADWIGA BISZKONT, doktorantka z Instytutu Archeologii
dr nauk humanistycznych w zakresie archeologii, na podstawie pracy *Późnośredniowieczne szklarstwo na Śląsku*
Promotor: prof. dr hab. Krzysztof Wachowski

21 stycznia 2003

- mgr JOANNA MOLENDĄ-ŻAKOWICZ, doktorantka z Instytutu Astronomii
dr nauk fizycznych w zakresie astronomii, na podstawie pracy *Badanie gwiazd zmiennych pulsujących typu B na podstawie obserwacji Hipparcosa*
Promotor: prof. dr hab. Mikołaj Jerzykiewicz
- mgr ROBERT MERTUSZKA, doktorant z Instytutu Filologii Polskiej
dr nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, na podstawie pracy *Ryszard Miłczewski-Bruno. Próba monografii*
Promotor: prof. dr hab. Joanna Pyszny

27 stycznia 2003

- mgr TOMASZ JASIŃSKI, doktorant z Instytutu Prawa Cywilnego
dr nauk prawnych w zakresie prawa cywilnego, na podstawie pracy *Odpowiedzialność za naruszenie obowiązku zgłoszenia upadłości*
Promotor: prof. dr hab. Józef Frąckowiak

29 stycznia 2003

- mgr JANUSZ GOŁĄSZEWSKI, doktorant z Instytutu Historycznego
dr nauk humanistycznych w zakresie historii, na podstawie pracy *Powstanie Żmigrodzko-Milickiej Kolejki Powiatowej i Kolejki Wrocławsko-Trzebnicko-Prusickiej jako formy aktywizacji gospodarczej, społecznej i kulturalnej północno-wschodnich powiatów rejencji wrocławskiej (1894-1945)*
Promotor: prof. dr hab. Teresa Kulak
- mgr JOANNA KARAS, doktorantka z Instytutu Filozofii
dr nauk humanistycznych w zakresie filozofii, na podstawie pracy *Krytyczna wizja nowożytności w filozofii Mikołaja Bierdiajewa*
Promotor: prof. dr hab. Jan Choroszy
- mgr ANNA SUTOWICZ, doktorantka z Instytutu Historycznego
dr nauk humanistycznych w zakresie historii, na podstawie pracy *Życie wewnętrzne w klasztorze klarysek wrocławskich*
Promotor: prof. dr hab. Kazimierz Bobowski (UZ)

31 stycznia 2003

- mgr WOJCIECH SKIBA, doktorant z Instytutu Socjologii
dr nauk humanistycznych w zakresie socjologii, na podstawie pracy *Pozarolnicza aktywność ekonomiczna niepełnosprawnych mieszkańców wsi (na przykładzie województwa dolnośląskiego)*
Promotor: prof. dr hab. Stanisław Kłopot
- mgr DARIUSZ SZREJDER, doktorant z Instytutu Socjologii
dr nauk humanistycznych w zakresie socjologii, na podstawie pracy *Możliwości i bariery stabilizacji życiowej młodzieży niepełnosprawnej na wsi dolnośląskiej w okresie transformacji*
Promotor: prof. dr hab. Stanisław Kłopot

□ Odnaczenia państwowe przyznane w uznaniu zasług pracownikom UWr. przez Prezydenta RP otrzymali

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

- prof. JERZY LUKIERSKI – prof. zw. i dyrektor Instytutu Fizyki Teoretycznej od 1991 r.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

- prof. JERZY WYRZYKOWSKI – prof. zw. w Instytucie Geograficznym, prodziekan Wydziału Nauk Przyrodniczych w latach 1990-1996

Złoty Krzyż Zasługi

- prof. ANDRZEJ ANTOSZEWSKI – prof. zw., dyrektor Instytutu Politologii w latach 1996-1999
- prof. KRYSZTOF COMPLAK – prof. nadzw. w Katedrze Prawa

Konstytucyjnego, prodziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii w latach 1996-2002

- dr ANDRZEJ BARANOWSKI – adiunkt w Instytucie Fizyki Doświadczalnej
- dr JAN CHRZANOWSKI – adiunkt w Instytucie Fizyki Doświadczalnej
- prof. URSZULA KALINA-PRASZNIC – prof. nadzw. w Instytucie Nauk Ekonomicznych, prodziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii od 1999 roku
- prof. JERZY KRAKOWSKI – prof. nadzw. w Instytucie Filozofii, prorektor ds. studenckich w latach 1995-1999
- prof. TADEUSZ LIS – prof. zw. na Wydziale Chemii
- MARIA ŁAMASZ – kierownik Działu Administracyjno-Gospodarczego, od 1996 roku wiceprezes Związku Nauczycielstwa Polskiego
- prof. ZOFIA OSTROWSKA-KĘBŁOWSKA – prof. zw., dyrektor Instytutu Historii Sztuki w latach 1996-1999
- prof. RYSZARD RÓŻANOWSKI – prof. nadzw. w Instytucie Filozofii, prodziekan Wydziału Nauk Społecznych od 1999 r.
- prof. MARIAN WOLAŃSKI – prof. zw., dyrektor Instytutu Studiów Międzynarodowych
- prof. KRZYSZTOF WÓJTOWICZ – prof. nadzw., kierownik Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego, prorektor ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą od 2002 r.

Srebrny Krzyż Zasługi

- inż. JAN BERYCZYŃSKI – długoletni pracownik Instytutu Fizyki Doświadczalnej
- prof. STANISŁAW CIOK – prof. nadzw. w Instytucie Geograficznym
- mgr URSZULA CZWOJDRAK – st. dokumentalista w Archiwum UWr.
- mgr STANISŁAWA DĘBICKA – kierownik DS Słowianka
- dr hab. WŁADYSŁAW HASIŃSKI – adiunkt w Instytucie Geograficznym
- mgr ANNA HOŁYK – kustosz, kierownik Oddziału Bibliologicznego w latach 1990-2002, zastępca dyrektora Biblioteki Głównej
- mgr ANNA JADCZYK – długoletni pracownik Instytutu Fizyki Teoretycznej
- mgr MARIA JANYSZEK-PACUSZKO – kierownik Działu Aparatury Naukowej
- mgr ELŻBIETA JUSZCZYŹYŃ – zastępca kwestora
- mgr EWA KAŹMIERCZAK – st. kustosz dypl., kierownik Sekcji Udostępniania w Oddziale Starych Druków w Bibliotece Uniwersyteckiej
- dr JANUSZ KIDA – adiunkt, zastępca dyrektora ds. organizacyjnych w Instytucie Geograficznym,
- mgr EWA KŁAPCZIŃSKA – st. dokumentalista w Archiwum
- mgr MAREK KORŃATOWSKI – dyrektor administracyjny UWr. od 1994 r.
- mgr BARBARA KULIG – kustosz, kierownik Sekcji Wypożyczania w Oddziale Udostępniania Zbiorów w Bibliotece Głównej
- prof. PIOTR MIGOŃ – prof. nadzw. w Instytucie Geograficznym
- mgr TERESA PEKAŁSKA – kierownik Ośrodka Alliance Française od 1987 r.
- prof. BEATA POKRYSZKO – prof. nadzw. w Muzeum Przyrodniczym
- mgr JANINA ROŻNIATOWSKA-DAWIDOWICZ – długoletni pracownik Wydziału Chemii
- prof. TADEUSZ STAWARCZYK – prof. nadzw., dyrektor Muzeum Przyrodniczego
- dr ZBIGNIEW STRYCHARSKI – adiunkt w Instytucie Fizyki Teoretycznej
- mgr DANUTA WÓJCİK – długoletni pracownik Instytutu Historii Państwa i Prawa
- mgr RYSZARD ŻUKOWSKI – kwestor UWr. od 1995 r.

Braźowy Krzyż Zasługi

- ALFREDA GIEROLIŃSKA z Działu Infrastruktury Technicznej
- HELENA KLECZEWSKA z Działu Inwentaryzacji
- mgr MARIA MARZEC – kierownik Działu Planowania i Analiz Finansowych w Kwesturze

☐ Nagroda „Odry” dla prof. Miodka

Prof. Jan Miodek został laureatem nagrody miesięcznika „Odra” za rok 2002, za „Słownik ojczysty polszczyzny”, wydany nakładem wrocławskiego wydawnictwa „Europa”. Nagroda zostanie wręczona w maju podczas uroczystości związanej z wydaniem 500. numeru „Odry”. W ubiegłym roku laury „Odry” odebrał tłumacz Karl Dedecius. Nagroda wrocławskiego miesięcznika „Odra” jest przyznawana od roku 1970. Pierwszym jej laureatem był Tadeusz Różewicz. Wśród uhonorowanych są m.in. nobliści – Wisława Szymborska i Czesław Miłosz, filozof Leszek Kołakowski, Stanisław Lem, pisarz, czy reportażystka Hanna Krall.

☐ Znakomita ocena projektu KBN

Prof. A. Sybilla Bidwell z Instytutu Historycznego UWr. zrealizowała projekt badawczy Komitetu Badań Naukowych pt. „Historia a polityka. Wizje dziejów Walii w pismach Gwynfora Evansa (przywódca walijskiej partii narodowej w latach 1945-1981)”.

Projekt został oceniony przez Zespół Nauk Humanistycznych. Na podstawie opinii Sekcji Historii oraz przyjętego przez departament Ekonomiczny KBN rozliczenia finansowego, Zespół Nauk Humanistycznych podjął uchwałę w sprawie przyjęcia projektu, przyznając ocenę znakomitą za merytoryczne efekty prac.

☐ Pochwały dla studenta stosunków międzynarodowych

Szymon Araszewicz, student II roku stosunków międzynarodowych na Wydziale Nauk Społecznych, zastąpił z sukcesem w pewnych pracach przewodniczącą Dolnośląskiego Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy o Unii Europejskiej. Otrzymał gratulacje i wysoką ocenę pracy.

„Gratuluje pełnego sukcesów wystąpienia w roli Pełnomocnika Przewodniczącej Dolnośląskiej Olimpiady Wiedzy o Unii Europejskiej, która z powodu choroby nie mogła osobiście dopilnować wszystkich szczegółów organizacyjnych i merytorycznych dotyczących dolnośląskich eliminacji Olimpiady Wiedzy o Unii Europejskiej. Podziw wzbudziły kompetencje, elokwencja, umiejętność podejmowania szybkich decyzji oraz zmysł organizacyjny”.

Z OBRAD SENATU UWR.

19 stycznia 2003

Obradom przewodniczył JM Rektor prof. Zdzisław Latajka. Na wstępie wręczył akt mianowania na stanowisko prof. zwyczajnego prof. Ludomirowi Newelskiemu.

W części roboczej Senat przyjął wnioski o mianowanie na stanowisko

- ☐ profesora zwyczajnego
prof. dr. hab. EUGENIUSZA ŻABSKIEGO w Instytucie Psychologii
prof. dr. hab. ANDRZEJA PĘKAŁSKIEGO w Instytucie Fizyki Teoretycznej
- ☐ profesora nadzwyczajnego na stałe
prof. dr. hab. JANA WRABECA w Instytucie Historii Sztuki
- ☐ profesora nadzwyczajnego na stałe ponowne
prof. dr. hab. ANDRZEJA DŻUGAJA w Instytucie Zoologicznym
prof. dr. hab. ANDRZEJA GRODZICKIEGO w Instytucie Nauk Geologicznych
prof. dr. hab. JANA MOZRZYMASA w Instytucie Fizyki Teoretycznej
- ☐ profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony
dr. hab. JANUSZA KUPCZAKA w Instytucie Studiów Międzynarodowych
dr. hab. ZBIGNIEWA KURCZA w Instytucie Socjologii
- ☐ profesora nadzwyczajnego na 5 lat
dr. hab. IWONY BARTOSZEWICZ w Instytucie Filologii Germańskiej
dr. hab. GRAŻYNY DOLIŃSKIEJ-ZYGMUNT w Instytucie Psychologii

Senat wszczął postępowanie

- ☐ o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego
prof. THEODOROWI E. MADEYOWI z Uniwersytetu Rutgersa w USA

Senat przyjął wnioski w sprawie

- ☐ utworzenia w roku akademickim 2003/2004 Podyplomowego Studium Kształcenia Tłumaczy Języka Niemieckiego
- ☐ utworzenia w roku akademickim 2003/2004 specjalności nauczycielskiej na kierunku kulturoznawstwo

- ☐ uruchomienia w roku akademickim 2003/2004 dwuletnich uzupełniających studiów magisterskich politologii dla absolwentów licencjackich studiów dziennikarstwa i komunikacji społecznej

- ☐ likwidacji Zakładu Biochemii Porównawczej i powołania w to miejsce Zakładu Cytobiochemii

- ☐ zmiany nazwy Zakładu Biochemii Molekularnej na Zakład Biochemii

- ☐ zmiany nazwy zakładu Biologii Komórki na Zakład Biologii Molekularnej Komórki

- ☐ utworzenia w zakładzie Mineralogii i Petrologii Instytutu Nauk Geologicznych Pracowni Petroarcheologii i Petrografii Technicznej

- ☐ zmiany nazwy Instytutu Geograficznego na Instytut Geografii i Rozwoju Regionalnego

- ☐ zmiany nazwy Obserwatorium Meteorologii i Klimatologii na Szrenicy na Karkonoską Stację Meteorologiczną na Szrenicy

- ☐ zmian strukturalnych w Instytucie Mikrobiologii polegających na
 - zmianie nazwy Instytutu Mikrobiologii na Instytut Genetyki i Mikrobiologii
 - utworzeniu Zakładu Genomiki
 - utworzeniu Samodzielnej Pracowni Biotransformacji
 - utworzeniu Pracowni Immunologii w Zakładzie Mikrobiologii
 - zmianie nazwy Zakładu Parazytologii Ogólnej na Zakład Parazytologii
 - likwidacji Pracowni Rentgenografii w Zakładzie Fizykochemii Drobnoustrojów

- ☐ powołania Międzynarodowej Szkoły Letniej Uniwersytetu Wrocławskiego

Senat podjął uchwałę dotyczącą

- ☐ przeznaczenia środków pozabudżetowych będących w dyspozycji wydziałów na zwiększenie wynagrodzeń pracowników Uniwersytetu Wrocławskiego

Senat wysłuchał informacji dotyczącej

- ☐ zasad oceny nauczycieli akademickich przyjętych przez senacką Komisję Kadr i Zatrudnienia

MIĘDZYNARODOWA SZKOŁA LETNIA NA UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM

Idea utworzenia takiej jednostki zrodziła się w okresie przygotowań Uniwersytetu Wrocławskiego do jubileuszu trzystulecia naszej Uczelni. W nawiązaniu do dotychczasowej historii Uniwersytetu Wrocławskiego, w szczególności do jej wielonarodowych, wielokulturowych i wielowyznaniowych korzeni, Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego w swoim jubileuszowym przemówieniu wyraził pragnienie, aby Uniwersytet Wrocławski stał się miejscem spotkania młodzieży ze Wschodu i Zachodu.

Wrocław był przez swoje dzieje nie tylko miastem wielu mostów przebiegających nad rzeką Odrą, ale i miastem-pomostem dla wielu narodów i religii, miejscem spotkań między Wschodem i Zachodem. Z natury rzeczy tę samą rolę pomostu i miejsca spotkań odgrywał wrocławski Uniwersytet. Jako siedemnasty Rektor polskiego Uniwersytetu Wrocławskiego, w dniu jubileuszu trzystulecia edukacji uniwersyteckiej we Wrocławiu, a także w przededniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, chciałbym wyrazić pragnienie całej społeczności akademickiej, aby Uniwersytet Wrocławski stał się miejscem spotkania wielu narodów i kultur, tak jak był nim w okresie swoich wcześniejszych dziejów. Chcemy jednakże, aby Uniwersytet Wrocławski realizował to zadanie i tę rolę nie dlatego, że jest do tego przymuszony przez okoliczności zewnętrzne, lecz dlatego, że pragnie tego w sposób w pełni samowolny i intencjonalny. Dlatego chciałbym zgłosić inicjatywę, aby Uniwersytet Wrocławski stał się miejscem spotkań młodzieży europejskiej ze Wschodu i Zachodu, aby umacniać i promować wartości, które jednoczą, a nie dzielą.

W odpowiedzi na deklarację Rektora, Prezydent RFN, dr Johannes Rau zadeklarował wsparcie finansowe dla inicjatywy Rektora:

Szczególnie cieszy mnie, że w ciągu ostatnich lat tylu młodych Polaków i młodych Niemców spotykało się, aby wspólnie uczestniczyć w budowaniu nowej Europy. W programach wymiany organizacji „Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży” w ciągu zaledwie jedenastu lat uczestniczyło ponad milion młodych ludzi. To wspaniały sukces, lecz powinien on stanowić tylko wynik międzyokresowy. Jeżeli dzisiaj gratuluję Państwu, profesorom i studentom uniwersytetu z okazji jubileuszu, to czynię to w nadziei, że także z Niemiec i z innych krajów europejskich coraz więcej młodych ludzi będzie przybywało tutaj, że będą się oni spotykać i razem uczyć. W przyszłym roku we Wrocławiu mogłby odbyć się uniwersytet letni. Przez okres kilku tygodni studenci niemieccy i polscy mogliby się tutaj spotykać, aby uczyć się i dyskutować w języku polskim. A może do nich dołączyć mogliby także studenci ukraińscy? Odpowiadałoby to szczególnej historii Uniwersytetu Wrocławskiego. Będę zabiegał o kilka stypendiów dla takiego uniwersytetu letniego.

Celem Szkoły jest realizacja intencji Rektora oraz Prezydenta Raua, a mianowicie budowa i promocja nowej tożsamości europejskiej, zbliżenie między narodami europejskimi, zarówno należącymi do Unii Europejskiej, jak i nie należącymi do niej, za pośrednictwem osobistych kontaktów studiującej młodzieży (tzw. „dyplomacja społeczna”).

Szkola ta będzie również sposobem na budowę i wzmacnianie bezpośrednich więzi między Uniwersytetem Wrocławskim a ośrodkami akademickimi w Niemczech i na Ukrainie. Jej uru-

chomienie służyć będzie również umocnieniu międzynarodowego wizerunku Uniwersytetu Wrocławskiego.

Powyżej sformułowane cele MSL UWr. realizować będzie poprzez następujące zadania:

- zajęcia (w formie wykładów, seminariów i dyskusji) z zakresu historii dawnej i najnowszej Polski, Niemiec i Ukrainy;
- zajęcia z zakresu stosunków wzajemnych między narodami i państwami Polski, Niemiec i Ukrainy;
- zajęcia z zakresu języka, literatury i kultury polskiej, niemieckiej i ukraińskiej;
- zajęcia z historii projektów zjednoczeniowych Europy;
- zajęcia na temat struktury polityczno-prawnej Unii Europejskiej;
- zajęcia z historii Uniwersytetu Wrocławskiego;
- organizację imprez artystycznych, kulturalnych i rekreacyjnych.

MSL UWr. będzie kierowana przez Dyrektora, którego powoła Rektor na wniosek Prorektora ds. Badań Naukowych i Współpracy z Zagranicą. Dyrektor MSL UWr. przedstawi Regulamin organizacyjny szkoły, zasady rekrutacji uczestników, program merytoryczny oraz kosztorys do zatwierdzenia Rektorowi. MSL UWr. podlegać będzie Prorektorowi ds. Badań Naukowych i Współpracy z Zagranicą, który sprawować będzie bezpośredni nadzór nad funkcjonowaniem MSL UWr.

Ponadto w zakresie organizacyjno-administracyjnym i merytorycznym MSL UWr. współpracować będzie z jednostkami Uniwersytetu Wrocławskiego oraz z instytucjami pozauniwersyteckimi. W zakresie organizacyjno-administracyjnym MSL UWr. współpracować będzie z następującymi jednostkami administracji centralnej UWr: Dział Współpracy z Zagranicą, Biuro Promocji, Kwestura, Dział Młodzieży.

W zakresie merytorycznym MSL UWr. współpracować będzie z jednostkami naukowo-dydaktycznymi UWr.: Letnia Szkoła Języka Polskiego, Centrum Badań Niemoznawczych im. Willy'ego Brandta, Instytut Politologii, Instytut Stosunków Międzynarodowych, Instytut Germanistyki, Instytut Filologii Słowiańskiej, Instytut Historii, raz innymi instytucjami UWr.

Ponadto w realizacji programu edukacyjnego uczestniczyć będą: Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej RP, Urząd Wojewody Dolnośląskiego, jednostki samorządu terytorialnego Wrocławia i Dolnego Śląska, Konsulat Generalny RFN we Wrocławiu, Ambasada Ukrainy w Polsce, Kolegium Europy Wschodniej (Wrocław), Ossolineum, Fundacja „Krzyżowa”, College of Europe (Natolin – Brugia) i inne instytucje krajowe i zagraniczne.

Źródłem finansowania MSL UWr. będą fundusze pochodzące ze środków *Deutsche Akademische Austauschdienst (DAAD)*, przyrzucone w swoim przemówieniu jubileuszowym przez Prezydenta RFN, dr. Johanna Raua. W bieżącym roku kwota ta ma być przeznaczona na finansowanie uczestnictwa w tej szkole 30 osób, tj. po 10 osób z Polski, RFN i Ukrainy. Przewiduje się również uczestnictwo w MSL UWr. dla innych osób za odpłatnością. Liczba tych osób i wysokość odpłatności zostanie ustalona po sporządzeniu szczegółowej kalkulacji kosztów uczestnictwa.

ODZNACZENIA PAŃSTWOWE, MEDAL JUBILEUSZOWY DLA KONSULA NIEMIEC, STATUETKI ZŁOTEGO SZERMIERZA DLA DONATORÓW

SPOTKANIE NOWOROCZNE W UWR.

W sobotę, 1 lutego, na zaproszenie Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego do Auli Leopoldynskiej przybyli goście i pracownicy Uniwersytetu Wrocławskiego na noworoczne spotkanie w trwającym roku jubileuszu 300-lecia uczelni.

Spotkanie w nowym, 2003 roku uświetniła Wrocławska Orkiestra Festiwalowa im. Johanna Straussa, dając koncert wiedeńskich kompozycji.

Uroczystość otworzył JM Rektor prof. Zdzisław Latajka witając honorowych gości przybyłych na uroczystość, a wśród

nich sponsorów uroczystości: prezesa wrocławskiego oddziału Boscha – Zbigniewa Lisowskiego, sponsora koncertu, i prezesa Wojciecha Jankiewicza, dzięki któremu restauracja Splendido zaprosiła zebranych na tradycyjną lampkę wina i poczęstunek do Oratorium Marianum. Rektor powitał także kadrę uczelni i grono profesorskie, dyrektorów instytutów i innych jednostek uniwersyteckich oraz wszystkich zaproszonych gości, absolwentów i przyjaciół Uniwersytetu.

SŁOWO JEGO MAGNIFICENCJI PROFESORA ZDZISŁAWA LATAJKI

Szanowni Państwo!

Rok 2003 jest ważny dla uczelni nie tylko jako nowy rok kalendarzowy, ale przede wszystkim jako półmetek roku akademickiego 2002/2003. Jest to dla nas szczególnie rok – rok jubileuszu 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego.

W ciągu tego roku akademickiego odbyło się wiele imprez, nie tylko ważnych dla społeczności uniwersyteckiej, ale również i dla Wrocławia. Niech mi będzie wolno z tej okazji wspomnieć tylko o niektórych.

Niewątpliwym wydarzeniem, jakie miało miejsce w tej Auli, było nadanie doktoratów honorowych wybitnym naukowcom, ludziom znanym na całym świecie: prof. Ludwigi Adamowichowi – konstytucjonalistcie z Austrii; prof. Fritzowi Sternowi – amerykańskiemu historykowi, urodzonemu we Wrocławiu; prof. Leszkowi Kołakowskiemu – wybitnemu filozofowi.

Ważnym elementem obchodów 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego była prezentacja uczelni i specjalna sesja

Dlatego też podczas uroczystości będzie prowadzona zbiórka datków dla ludzi ubogich i bezdomnych przez Caritas Polska Archidiecezji Wrocławskiej. Apeluję do Państwa o hojność przy składaniu datków.

Szanowni Państwo!

Mam zaszczyt i przyjemność poinformować Państwa, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w uznaniu zasług nadał wielu naszym pracownikom krzyże zasługi. A zatem zgodnie z programem uroczystości teraz zostaną wręczone odznaczenia państwowe zasłużonym pracownikom naszego Uniwersytetu.

Odznaczeniami państwowymi zostali uhonorowani przez wicewojewodę Ignacego Bochenka obecni na uroczystości pracownicy uczelni wymienieni w dziale – Nominacje...



poświęcona historii i dorobkowi naszej Alma Mater w siedzibie głównej UNESCO w Paryżu, na której wiele ciepłych słów powiedział Dyrektor Generalny UNESCO.

Istotnym wydarzeniem dla Uniwersytetu i dla całego środowiska akademickiego Wrocławia było 14 listopada posiedzenie plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Do historii Uniwersytetu wejdzie na trwałe dzień 15 listopada 2002 roku, kiedy obchodząc ten najważniejszy dla nas dzień, 300-lecie Uniwersytetu, gościliśmy Prezydenta Rzeczypospolitej p. Aleksandra Kwaśniewskiego, Prezydenta Republiki Federalnej Niemiec p. Johanna Raua, przedstawicieli prezydentów Austrii, Czech i Węgier oraz wielu innych dostojnych gości.

Obchody jubileuszowe odbiły się szerokim echem nie tylko w Polsce, ale również i w Europie. Wzrosło zainteresowanie naszą uczelnią – wiele uczelni zagranicznych, w tym w szczególności niemieckich, deklaruje wolę szerokiej współpracy naukowej i dydaktycznej.

Również dzisiejsza uroczystość akademicka przebiega w ramach obchodów jubileuszu 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego. Mam nadzieję, że w trakcie tego spotkania noworocznego każdy z nas zapomni na chwilę o swoich troskach i kłopotach codziennego życia. Niestety, nie wszystkim w naszym kraju dane jest radować się, zwłaszcza że zima jest szczególnie trudnym okresem dla ludzi ubogich i bezdomnych.



fol. J. Katarzyński

Szanowni Państwo!

Uniwersytet Wrocławski ma wielu przyjaciół, którzy w swojej życzliwości wspomagają go w różnych działaniach – kontynuował JM Rektor.

Mam olbrzymi zaszczyt poinformować Państwa, że medalem jubileuszowym za szczególne zasługi dla Uniwersytetu Wrocławskiego został wyróżniony Konsul Generalny Republiki

Federalnej Niemiec, Pan dr Peter Ohr, który jest prawdziwym przyjacielem naszej Alma Mater. Lista zasług Pana Konsula dla naszej Uczelni jest bardzo długa. Niech mi będzie wolno ogólnie powiedzieć, że to dzięki wsparciu Pana Konsula nasza szeroko pojęta współpraca z uczelniami, fundacjami i organizacjami niemieckimi jest bardzo dobra. Wręczając ten specjalny jubileuszowy medal Uniwersytetu Wrocławskiego pragniemy w sposób symboliczny podziękować Panu Konsulowi za wszystko to, co zrobił dla naszej Uczelni.



fol. J. Katarzyński

Szanowni Państwo!

Uniwersytet Wrocławski bardzo wiele zawdzięcza licznym sponsorom, którzy materialnie nas wspierają. Już za chwilę do elitarnej grupy wyróżnionych statuetką „Złotego Szermierza” dołączą kolejni donatorzy naszej uczelni, którzy w sposób szczególnie przyczynili się do uświetnienia Jubileuszu 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego.

Doceniając te zasługi mam olbrzymią przyjemność poinformować Państwa, że statuetką „Złotego Szermierza” uhonorowani zostali: pan Edward Kawicki, Dyrektor Oddziału Regionalnego PKO Banku Polskiego we Wrocławiu oraz pan Sławomir Kryszkowski – Prezes Zarządu, Dyrektor Naczelny Przedsiębiorstwa Farmaceutycznego Jelfa S.A. w Jeleniej Górze.



fol. J. Katarzyński

W imieniu całej społeczności uniwersyteckiej bardzo uprzejmie Panom dziękuję za wsparcie i liczę na dalszą współpracę w przyszłości.

Koncert Wrocławskiej Orkiestry Festiwalowej im. Johanna Straussa pod dyрекcją Jana Ślęka wypełnił drugą część uniwersyteckiego spotkania noworocznego.

Zespół muzyków zaproponował słuchaczom uosabiającą wewnętrzny spokój muzykę wiedeńską. Walc *Wiedeńscy* (Wiener Bürger) Carla Michaela Ziehrera rozpoczął koncert. Josepha Straussa polka francuska *Młynek* (Moulinet) i walc *Sphärenklänge*, a następnie *Banditen Galopp* Johanna Straussa, galopp *Bahn frei* Edwarda Straussa oraz uwertura

Fesche Geister C. M. Ziehrera wprowadziły w Auli noworoczny nastrój.

Drugą część koncertu wiedeńskiego rozpoczęły uwertura *Marzanna* (Waldmeister) i polka *Elfen a Magyar* Johanna Straussa. *Ohne Sorgen* (Bez kłopotów) polka Johanna Straussa była dopełnieniem noworocznego koncertu.



fol. J. Katarzyński

Wrocławska Orkiestra Festiwalowa im. Johanna Straussa powstała na bazie Wrocławskiego Zespołu Solistów „Ricordanza”, którą stworzył skrzypek-wirtuoz Wiktor Kuzniecowa.

Znany wrocławski dyrygent Jan Ślęk, wielbiciel muzyki wiedeńskiej, zaprosił do współpracy ten znakomity zespół dla potrzeb Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej. Orkiestra z wielkim powodzeniem koncertuje w całym kraju, prezentując publiczności przede wszystkim dzieła mistrzów wiedeńskich. Od 2000 roku orkiestrze patronuje JM Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego.

PANEL NA TEMAT BADAŃ NAUKOWYCH I WYSTAWA „WSPIERAĆ NAJLEPSZYCH”
NA UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM

10 LAT FUNDACJI NA RZECZ NAUKI POLSKIEJ (1991-2001)

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, największa w Polsce instytucja non-profit wspierająca naukę, rozpoczęła w 2003 roku dwunasty rok swojej działalności. Pragnąc ogarnąć całość dorobku pierwszej, zamkniętej już dekady, zorganizowała wystawę „Wspierać najlepszych”, ukazującą wszystkie nurty jej działań w pierwszym dziesięcioleciu istnienia.

Wystawa ta prezentowana jest kolejno w największych ośrodkach uniwersyteckich. Po Warszawie i Krakowie pokazywana jest obecnie we Wrocławiu, w gmachu głównym Uniwersytetu Wrocławskiego na I piętrze, gdzie można ją będzie oglądać do 24 marca.

Uroczyste otwarcie wystawy nastąpiło 18 lutego. Jej otwarcia w Oratorium Marianum dokonali prezes Fundacji prof. Maciej Grabski i prorektor Uniwersytetu prof. Krzysztof Wójtowicz. Następnego dnia plansze zostały udostępnione szerokim rzeszom zwiedzających na I piętrze gmachu głównego Uniwersytetu.

– Półtora roku temu mieliśmy takie kłopoty, że nie wiedzieliśmy, czy będziemy istnieć – mówił prezes FNP prof. Maciej Grabski. – Zostały one pokonane, więc możemy poddać się refleksjom. Dlatego jesteśmy zainteresowani, czy nasza działalność wychodzi naprzeciw oczekiwaniom środowiska naukowego. Czy znajdujemy te nisze i luki, których nie finansuje budżet? My finansujemy głównie ludzi. Człowiek, perspektywa i możliwości mądrego człowieka są dla nas najważniejsze. Dbamy o to, by zdolni, wybitni naukowcy mieli warunki do dalszego rozwoju. W tym roku skierujemy na te cele około 25 milionów złotych.

Dyskusję panelową w Auli Leopoldyńskiej na temat indywidualności i zespołowości badań naukowych poprowadził prorektor Uniwersytetu prof. Krzysztof Wójtowicz. Wzięli w niej udział z Uniwersytetu Wrocławskiego wyróżnieni przez Fundację prof. Wojciech Wrzesiński – historyk, prof. Jacek

Otlewski – biochemik, biolog molekularny, prof. Lechosław Latos-Grażyński – chemik, i filozof dr Damian Leszczyński.

DEBATA NT. INDYWIDUALNOŚĆ I ZESPOŁOWOŚĆ BADAŃ NAUKOWYCH

Czy jest miejsce dla intelektu pojedynczego badacza, gdy finansowanie odbywa się poprzez akceptację konsorcjów, gdy występuje nacisk na badania zespołowe? To przekłada się z kolei na problem tradycyjnych relacji pomiędzy mistrzem a uczniem. Czy zachowa się to, co w nauce było kultywowane, a mianowicie kontynuacja badań? – zapytał prof. Krzysztof Wójtowicz.

PROF. WOJCIECH WRZESIŃSKI: Nagrody dla humanistów są indywidualne. Badacze z kręgu nauk eksperymentalnych są nagradzani w zespołach, i to jest prawidłowe, bo wynika z charakteru tych nauk. Nauka nie znosi demokracji. Opiera się na indywidualnościach. Nie możemy cenić przeciętności. Fundacja preferuje indywidualne wysiłki, to dobre rozwiązanie.

Przy pomocy subsydium nagrodzony wspomaga potem zespół.

PROF. LECHOSŁAW LATOS-GRAŻYŃSKI: Nie mogę zgodzić się z tezą, że w nauce ogólnie jest inne podejście do samego aktu twórczego. W obu przypadkach decyduje indywidualność naukowca. W naukach ścisłych jesteśmy „skazani” na to, by indywidualności pracowały razem, by osiągnąć wynik. W naukach humanistycznych też w pewnym sensie pracuje się zespołowo, lecz ten zespół nie musi być geograficznie zlokalizowany. Wymieniając informacje, pracujemy w większym zespole już nie strukturalnym, który z jednej strony stymuluje nas, z drugiej strony zaś kontroluje i zachęca do większego wysiłku. W pracy wspólnej decyduje o wyniku talent każdego członka grupy. Sukcesem jest znalezienie utalentowanych ludzi, którzy



fol. K. Dąbrowska

w jednym zespole potrafią się rozumieć i realizować dobrze wymyślony cel. Zadaniem przywódcy zespołu jest koncentracja nad trafnym określeniem celu badań.

PROF. JACEK OTLEWSKI: Podział na nauki ścisłe i humanistyczne w tej dyskusji może być niewłaściwy. Współczesną naukę winno się dzielić na nauki eksperymentalne i na nauki nieeksperymentalne. W naukach eksperymentalnych, w szczególności w burzliwie rozwijającej się biologii molekularnej, obserwuje się wyraźny trend, by grupy powiększały się. Wysiłek staje się grupowy, nawet ponadgrupowy, w tym sensie, że pojawia się coraz więcej publikacji z różnych ośrodków, z różnych kontynentów, z coraz większą liczbą nazwisk. Tak jest zarówno we współczesnej biologii, jak i w fizyce doświadczalnej, w fizyce wysokich energii, w niektórych naukach chemicznych. I to jest niewątpliwy trend. Gdyby nawet przekreślało to indywidualność w nauce, to trend ten będzie kontynuowany. Eksplozja w naukach biologicznych wymaga finansowania. Żaden indywidualny naukowiec, choćby był genialny, nie otrzyma poważnego grantu z narodowych Instytutów Zdrowia. Wysiłek musi być grupowy. Rola indywidualnego człowieka, jego pomysłu, doświadczenia, zdolności i motywacji do wykonywania pracy jest ogromna. O sukcesie w nauce decyduje ostatecznie to, co dzieje się w naszej głowie, co jest procesem tajemniczym i niepoznaczonym. W naukach eksperymentalnych przez wiele lat będzie jednak obowiązywał obecny trend w kierunku grupowości.

DR DAMIAN LESZCZYŃSKI: Ponieważ trwają spory, czy filozofia jest nauką, wypowiem się z punktu widzenia metodologii, może i historii nauki. W szerszej perspektywie wydaje się, że warunkiem badań zespołowych jest to, by pewna nauka osiągnęła stopień paradygmatyczny, by dysponowała wspólnym językiem, który pozwala prowadzić badania zespołowe. Nauki ścisłe w XVII-XVIII wieku, gdy nie osiągnęły progu paradygmatu, czyli wspólnego wyznacznika, nie były w stanie tworzyć tak szerokich zespołów badawczych, jak teraz, i prowadzić tak szerokich badań. Fizyka kartezjańska rozwijała się równolegle z fizyką Newtona, lecz były niewspółmiernymi dziedzinami nauki. Gdy pewne nauki przekroczyły próg paradygmatu, zinstytucjonalizowały się, stały się możliwe badania zespołowe. W naukach humanistycznych decyduje silniej indywidualność, bo nie istnieje jeszcze jeden ustalony paradygmat dla nauk humanistycznych. Widać to było po porażkach strukturalizmu, kiedy próbowano ustalić ten jeden wspólny paradygmat, jak to się wszystko rozspinało. W filozofii, psychologii i socjologii istnieją tendencje raczej do zwielokrotniania paradygmatów i tworzenia coraz to nowych szkół, opierających się na silnych indywidualnościach, niż do prowadzenia wspólnych badań. Dlatego warunkiem istnienia zespołowych badań byłoby przekroczenie tego progu, stworzenie wspólnego języka dla całej dyscypliny, tak jak fizyka.

W filozofii dzisiaj wydaje się, że niektóre dyskusje są choćby dlatego jałowe, że dyskutanci wyrażają opinie w różnych językach, używają różnych gier językowych. Zespołowe podejście do problemów filozoficznych jest zupełnie niemożliwe.

PROF. TADEUSZ WIECKOWSKI, prorektor PWr.: Na efekt końcowy badaczy Politechniki składa się praca potężnego zespołu, pod przewodnictwem jednego mistrza. Wyniki naszych badań wdrażane są następnie w praktyce, lecz nie wszystkie. Wynika to z niedorozwoju gospodarki. Aspekt wdrażania efektów badań powinien być przez Fundację zauważany.

PROF. MACIEJ GRABSKI: Fundacja przyznaje cztery nagrody indywidualne za największe osiągnięcie naukowe. Fundacja ma dylemat – jak dokonać wyboru spośród wszystkich dyscyplin naukowych. Mój mistrz prof. Alan Cotter, radca ds. naukowych królowej angielskiej wypowiedział takie zdanie na temat badań indywidualnych i zespołowych: „Czy ktoś widział orkiestrę, która napisała symfonię?”. Fundacja popiera ludzi i koncentruje się na nich. Na początku dużego odkrycia zazwyczaj jest jeden człowiek, który to wszystko rusza z miejsca. Jest jego zasługa, jeżeli potrafił skutecznie zbudować dookoła siebie zespół.

Najpierw rodzi się jakaś idea, a potem pojawia się przywództwo. W nauce też mamy do czynienia z takim efektem. Członkowie zespołu swojej roli indywidualnej nie zatracają, odgrywają ją. Dlatego my prawdopodobnie niesłusznie nie przyznajemy nagród zbiorowych, tylko indywidualne.

PROF. JACEK OTLEWSKI: Nie do końca zgadzam się z panem profesorem. Fundacja Nobla też przyznaje nagrody indywidualne. Otrzymuje ją uczony najczęściej długo po dokonaniu odkrycia, gdy społeczność naukowa uzna, że ono rzeczywiście zasługuje na nagrodę. Jest to jednak nagroda indywidualna, dla człowieka, który był motorem pewnego pomysłu, realizował go przez 10-30 lat, z dużym samozaparciem, przy zmieniającej się wciąż grupie współpracowników. W nauce europejskiej zespoły są bardziej mobilne, zmieniające się.

Jest strona zespołowa badań naukowych, także strona indywidualna. Obie są komplementarne, równie ważne. Nie jestem zwolennikiem demokracji, i w nauce, i w polityce. Jednak w pewnym stopniu nauka jest demokratyczna. Ostatecznie to, co jest przyjęte za prawdę na danym etapie rozwoju nauki, jest wynikiem pewnej opinii panującej u większości naukowców. Trudno jest opublikować wyniki, które tej opinii przeczą. W tym sensie jest jednak w nauce aspekt demokratyczny.

PROF. WOJCIECH WRZESIŃSKI: Nie zgadam się z tym, że jeżeli panuje jakaś opinia, to ją się mam do tego dostosować. Oznacza to, że nie ma przyszłości przed badaniami naukowymi.

Zacznij funkcjonować opinia przeciętna. Nauka rozwija się w sposób indywidualny, przez pojedyncze decyzje, uznane początkowo za niemożliwe do skonfrontowania i zrealizowania.

Na tym polega rozwój nauki. O uznaniu racji w badaniach naukowych nie może decydować opinia. W nawiązaniu do dotychczasowej dyskusji uważam, że myśl twórcza, związana najczęściej z jedną osobą, jest punktem wyjścia do podjęcia badań, wejścia na jakąś ścieżkę badawczą, postawienia pytań, rozwiązywania jakiejś kwestii. I to jest związane z indywidualnością danej osoby, bez względu na to, czy będą to nauki ścisłe czy humanistyczne.

W naukach humanistycznych widać to bardzo wyraźnie. Przypominam sobie dyskusje prowadzone w radzie naukowej najpoważniejszej placówki historycznej w Polsce – Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk. Zgłosiłem kiedyś nieopatrznie postulat powrotu do przygotowania przez ten Instytut nowej syntezy historii Polski, choć w latach sześćdziesiątych została wydana tam wielotomowa synteza. Jednak wydaje się, że w tej historii zrobiono tak wiele rzeczy, nowych rzeczy, że odpowiedzialnością Instytutu jest jednak przygotowanie nowej syntezy, tej syntezy, która dawałaby wyraz tym nowym badaniami. Często jestem przedmiotem krytycznych dyskusji, sprowokowanych przez siebie samego niezbyt przemyślanymi propozycjami. Ale nigdy nie byłem przedmiotem tak ostrego ataku na moją propozycję przygotowania przez Instytut nowej syntezy historii Polski. Nie mogłem długo zrozumieć, ale później zrozumiałem, że moi oponenci, z którymi łączą mnie niejednokrotnie więzy przyjaźni, nie mówiąc już o wielkim szacunku, bo opracowały to najtęższe głowy w nauce historycznej, byli przeciwni. Ale teraz przyznaję im rację. Takie zbiorowe opracowanie, które byłoby niczym innym, jak tylko zbiorem prac indywidualnych, nie wytrzymuje krytyki z tą indywidualną syntezą. W naukach humanistycznych tak jest, że to, co ma decydować o nowym spojrzeniu, o próbie wyjaśnienia tej badanej rzeczywistości minionej, a także rzeczywistości dokonującej się na naszych oczach, czy przewidywać na temat przyszłości, to jest to jednak dzieło zazwyczaj jednej osoby, a inne osoby mogą wspomagać, dodatkowo rozwijać pewne zagadnienia. Ale nie ich znaczenie będzie decydujące. Wydaje mi się, że tak samo jest w naukach ścisłych. Decyduje przecież lider o postawieniu problemu, pytań badawczych, próbie formowania nowych metod.

PROF. JANUSZ ŚLÓDCZYK, prorektor UOp.: Kwestie nagród indywidualnych czy zespołowych pojawiają się na uczelniach przy ocenie pracy naukowców. Lider jest niezbędny i decydujący w naukach humanistycznych, i w naukach eksperymentalnych. W szczególności w zespole. Wydaje mi się, że w naukach eksperymentalnych, jeśli jest lider czy kilku liderów, to nie osiągają jednak sukcesu bez zespołu. Bez pracy zespołowej nie

da się osiągnąć efektu. Jest przywódca, który ma główną ideę, ale jednocześnie chciałoby się dostrzec i uhonorować wysiłek całego zespołu. W przypadku nauk humanistycznych ten problem często nie występuje, bo jest to indywidualna praca od początku do końca jednego naukowca.

DR ADOLF JUZWENKO, dyrektor ZN im. Ossolińskich: Nie odważyłbym się zabrać głosu w tak interesującej dyskusji ludzi nauki, chciałbym jednak skorzystać z okazji, że mówimy dzisiaj o Fundacji na rzecz Nauki Polskiej i podziękować panu prof. Maciejowi Grabskiemu, bo Ossolineum, porównując podane dane, dobrze było potraktowane. Braliśmy udział w konkursie w dwóch programach – Librarius i Cerber. W obu programach dostaliśmy po milionie złotych. Dzięki temu mogliśmy oddać do użytku ważny dla nas obiekt, w którym znalazły miejsce dwie pracownie: konserwacji i reprografii zbiorów, a także uczynić obiekt przy ul. Sołtysovskiej obiektem bezpiecznym dla naszych zbiorów. Wszystkie systemy alarmowe zainstalowaliśmy dzięki uczestnictwu w tym właśnie programie, i dzięki hojności Fundacji. Ossolineum wspiera zarówno indywidualnych, jak i zespołowych badaczy, tworzy dla nich warsztaty. Chcielibyśmy, aby ten warsztat był jak najlepszy. Zrozumiałe, że z naszych zbiorów korzystają przede wszystkim humaniści, zwłaszcza ci, którzy nie mają własnych bibliotek. Są tacy, którzy dysponują własną, bardzo obszerną biblioteką, porównywalną prawie do ossolińskiej, choćby jak prof. Wrzesiński.

PROF. ANDRZEJ KOTECKI, prorektor AR: Reprezentuję dyscyplinę naukową, gdzie tylko zbiorowy wysiłek pod przewodnictwem lidera jest zdolny cokolwiek wielkiego, sensownego osiągnąć. Wynika to chociażby z problematyki badawczej, która oparta jest o eksperyment, który musi być zlokalizowany najlepiej na terenie dużego obszaru, co najmniej na obszarze jednego województwa lub na obszarze kraju. Dlatego wydaje mi się, że w stosowanych naukach przyrodniczych bezpowrotnie minęła romantyczna epoka jednej silnej indywidualności, która tworzyła nowe kierunki. Lider jest konieczny, ale musi on mieć wizję i cementować zespół badawczy, który jest w stanie wtedy cokolwiek osiągnąć. W publikacji poświęconej metodologii badań przeczytałem, że uczonych można podzielić na tych, którzy mozołnie stawiają mur i przychodzi raz na stulecie czy na dwa stulecia taki tytan, który ten mur burzy i tworzy się nowa grupa, która z powrotem ten mur buduje – i to jest etap poznawania nowej rzeczywistości, nowych prawd i wchodzenia na nowe, wyższe poziomy działania. Wydaje mi się, że również w dziedzinie nauk rolniczych, którą reprezentuję, tylko przez zbiorowy wysiłek zespołu można dojść do sukcesu. I przy ocenach awansów pracowników naukowych, często oceniając przy okazji habilitacji, czy na tytuł profesora, mówimy, że ten człowiek ma dużo publikacji, a to są zbiorowe publikacje. Trudno jest dostrzec i wypunktować jego indywidualny wysiłek. Można to zrobić w procentach lub w punktach KBN, czy też na podstawie list Impact Factor. Trzeba widzieć na końcu tej oceny człowieka, który umie wchodzić w zespoły. Rzadko spotykam się przy ocenach na tytuły profesora, przynajmniej w dziedzinie nauk rolniczych, z indywidualnymi pracami. Częściej są to prace zespołowe.

PROF. TERESA ŁOŚ-NOWAK, dyrektor Instytutu Politologii UW: chciałabym podziękować za tę debatę, bo tak rzadko mamy okazję dyskutować o tym, czym w ogóle jest nauka, kto tworzy naukę, a jeśli już zaczynamy dyskutować, to pojawia się twór, w moim odczuciu trochę sztucznie postawiony: czy nauka jest to wysiłek jednostki, i tylko jest to jej wkład, czy nauka – to praca wielkiego zespołu. Należy mieć świadomość specyfiki nauk, np. eksperymentalnych, gdzie się mierzy, waży, odlicza, gdzie zespół jest absolutnie niezbędny, bo czasy Marii Curie-Skłodowskiej, kiedy z mężem pracowała, minęły bezpowrotnie; i nauk humanistycznych, gdzie jednostka i wielka indywidualność istnieje, ale przecież ta jednostka nie funkcjonuje w próżni intelektualnej. Jeżeli jest ona guru, liderem w nauce, i właśnie dlatego, że może stać się guru dla młodych ludzi, dla swoich następców, powinna Panie Prezesie dostawać solową nagrodę, nagrodę indywidualną. Tak, jak w każdym życiu, w każdym obszarze naszych zachowań społecznych, jednostka atrakcyjna naukowo, intelektualnie, zdolna skupić wokół siebie ludzi jest kreatywna w życiu naukowym, wyzwala ona bowiem energię

innych. Druga uwaga, co do sporu, czy nauka jest demokratyczna, czy powinna taka być, czy jest niedemokratyczna. Otóż w historii dyplomacji angielskiej był taki okres, kiedy prowadzono spór, w kraju uznawanym za kolebkę demokracji, nie licząc porządków demokracji amerykańskiej, czy w polityce zagranicznej w procesie decyzyjnym nadmiar demokracji szkodzi interesom państwa, kiedy upublicznianie wielu sekretnych interesów państwa jest zagrożeniem dla jego istnienia, czy też nie szkodzi, demokracja to bowiem otwartość dla wszystkich, o tym co dla wszystkich jest istotne, czyli dla państwa, dla społeczności. Myślę, że w nauce nie można tak stawiać sprawy, nauka to jedna strona. Proces decyzyjny dotyczący wyłaniania kolegiałnego wybitnych jednostek, ten etap przygotowywania powinien być demokratyczny, natomiast czy ktoś lub czyjs autorytet, pogląd można uznać niedemokratycznie za niewart publikowania, to jest ten etap decyzyjny, który powinien dawno odejść w mroki historii. Po pierwsze więc faza formułowania, kiedy decyduje się, co jest odkrywcze, następnie, że demokratycznie sami uczeni dobierają sobie tematy badawcze, tworząc wokół siebie zespoły badawcze. Trzeci element – nauka tylko wtedy jest Nauką (jak jedna z muz), kiedy żyje. Stosunkowo mało w nauce polskiej dyskutuje się naukowo, publicznie. Zbyt rzadko i zbyt mgławicowo pokazuje się indywidualności, bo to nie jest spektakularne. Bardziej spektakularne jest spotkanie Business Centre Club, lub takie, gdzie rozdziela się nagrody finansowe. Nauka jest ciągle kopcuszką. Rolą nas i fundatorów w rodzaju tej Fundacji jest to, aby dobijać się do szerszego, publicznego przypominania o sobie, że jesteśmy.

PROF. WOJCIECH WRZESIŃSKI: Mnie się wydaje, że pani prof. Łoś-Nowak postawiła na jednej płaszczyźnie dwie sprawy zupełnie nieporównywalne. Twórcze funkcjonowanie badań naukowych z... wyborami rektora, czy innych władz, gdzie rzeczywistość powinna być szanowana w jakiś sposób możliwość demokratycznego wyboru.

PROF. TERESA ŁOŚ-NOWAK: Panie profesorze, pan mi coś imputuje...

DR GRZEGORZ SKRZYPEK, geologia: Chciałbym Państwu podać przykład tego, że Fundacja funkcjonuje zasadnie i prawidłowo. Jestem laureatem nagrody dla młodych pracowników nauki FNP z 1999 roku, choć pracuję w zespole, który jest określony jako Pracownia Geologii Izotopowej. Zespół jest nadzorowany przez kierownika. Nasza praca zespołowa jest finansowana zwykle z grantów KBN. Trzy osoby z tego zespołu w różnych latach otrzymały nagrodę FNP dla młodych pracowników nauki. W roku 1993 otrzymał ją mój szef, prof. Mariusz Jędrysek, mój współpracownik dr Anita Weber-Weller w 2001 roku i ja, jak wspominałem, w 1999 roku. To dobry przykład na to, że finansowanie nauki zespołowej jest dobre. Nagrody indywidualne powinny być przyznawane konkretnym osobom. Przykład ten świadczy o tym, że Fundacja na rzecz Nauki Polskiej prawidłowo działa. Niech zespół pracuje wspólnie, a gdy indywidualności są właściwe, to Fundacja postara się o to, by wyłowić je wszystkie.

PROF. MAREK KOZŁOWSKI, PWr., Instytut Materiałoznawstwa i Mechaniki Technicznej, Centrum Doskonałości Recyklingu Materiałów: Proszę Państwa, chciałem zwrócić uwagę na pewien aspekt uniwersalizmu w nauce. Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, i to dobrze, że nauki polskiej, wyróżnia osoby, które na rzecz nauki i obywateli polskich wniosły pewien wkład. Tyle, że nauka nie jest nacjonalna w żaden sposób, jest uniwersalna. Problemy są też uniwersalne i podejmowane są dziś w skali globalnej. Problemy naukowe nie są już dziś rozwiązywane przez zespół, który jest na jakiejś uczelni zlokalizowany. Problemy naukowe są rozwiązywane, stawiane i definiowane przez bardzo duże zespoły międzynarodowe. Nauka ze względu na uniwersalny charakter potrzebuje spojrzenia, które wychodzi poza opłotki jednego zespołu. W związku z tym praktyką normalną, sam w niej uczestnicząc, jest stawianie problemów przed zespołami i rozwiązywanie ich przez zespoły złożone z wielu nacji, przedstawicieli zarówno uniwersytetów, uczelni technicznych, jak też i przemysłu. Przemysł nie jest tylko maszyną do produkcji dóbr i generowania zysków, tam są zatrudnieni ludzie o bardzo wysokim poziomie wiedzy i oni także uczestniczą w generowaniu wiedzy,

współgenerowaniu wiedzy, która ma praktyczny charakter. W jednym z głosów moich przedmówców było stwierdzenie, że nauka jest o tyle ważna, że żyje. Nauka, która żyje w sposób aplikowany praktycznie, jest nauką, która weryfikuje swoją istotę.

PROF. LECHOSŁAW LATOS-GRAŻYŃSKI: Pierwsza uwaga jest taka, że jak pani profesor wspomniała nazwisko uczonej pracującej niegdyś we Francji jako przykład innego typu kariery, to jeżeli przeczyta się historię, w moim przypadku chemii, okazuje się, że w XIX wieku ludzie pracowali w zespołach. Prof. Maria Curie tworzyła zespół w bardzo podobny sposób, jak się zdarza tworzyć zespoły uczonym w obecnej dobie. Myślę, że małżonkowie Curie mieli podobne problemy jak dziś, ale mieli szczęście, że ich dzieło przetrwało, firmowane nazwiskiem jednej osoby. Jeżeli chodzi o pracę w dużych zespołach, to też nie jest to wynalazek tego wieku, w historii chemii te wielkie zespoły, o których mówił mój przedmówca, były tworzone z racji szybkiej wymiany informacji, spotykania się na konferencjach, z realizowania razem tematów, ze zmian osobowych. To już istniało i to z dobrym skutkiem dla nauki. Druga sprawa to alternatywa, że inaczej jest w naukach humanistycznych, i inaczej w naukach eksperymentalno-doświadczalnych. Wydaje mi się, że po naszych wszystkich wypowiedziach ta alternatywa jest dosyć sztuczna. Na początku jest jednak pomysł, który powstaje u jednego twórcy, który musi oprócz tego przekonać fundację i innych kolegów, że w danym momencie on ten pomysł poprowadzi. Może trochę bierze się z tego to nasze nieporozumienie, że w naszej kulturze naukowej zespół badawczy kojarzy się ze sztywną strukturą administracyjną. W niektórych kulturach naukowych jest to zespół badawczy tworzony do rozwiązania określonego problemu, dynamicznie zmieniający się i bardzo mocno utożsamiany z osobą lidera, który jeśli nie ma pomysłu, nie dostanie pieniędzy, nie utworzy zespołu i nie będzie kontynuował swojej działalności. Na to, że na początku jest pomysł, wszyscy się zgodzimy.

PROF. WOJCIECH WRZESIŃSKI: Mnie się wydaje, że to co mówił przed chwilą pan profesor, to jest to sprawa kluczowa. Mówimy o różnych sprawach bez dokładnego zdefiniowania treści tego pojęcia. Przede wszystkim chodzi o pojęcie zespołowości w badaniach naukowych, które ma inny charakter dla dyscyplin humanistycznych, a inny dla nauk ścisłych, eksperymentalnych. Wydaje się, że jest to w pełni zrozumiałe, i aż trudno wracać do tego, i chyba nie ma potrzeby, że przyszłość badań w zakresie nauk eksperymentalnych jest konsekwencją funkcjonowania niemałych zespołów prowadzących cząstkowe badania. Korzystając z obecności pana prof. Grabskiego, myślę, że warto byłoby powiedzieć, iż jesteśmy w stanie wymienić długą listę różnych inicjatyw podejmowanych przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej, które dobrze służą nie tylko środowisku wrocławskiemu, ale w ogóle dyscyplinie naukowej. Nikt do tej pory nie mówił o serii wydawnictw sygnowanej przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Jak Państwo wyjdziecie przed Uniwersytet, akurat ta seria jest wystawiona w oknach wystawowych naszej Księgarni Uniwersyteckiej. Można byłoby wyrazić żal, że tak mało w tej serii jest autorów reprezentujących środowisko wrocławskie. Kiedyś w rozmowie pan prof. Grabski zwrócił na to moją uwagę, że tu jesteśmy źle reprezentowani. Znam właściwie jedną książkę, prof. Lecha Leciejewicza, która w tej serii zajmuje miejsce, ale chyba znalazłoby się wielu autorów ze środowiska wrocławskiego, którzy mogliby tam być obecni.

Moderator PROF. KRZYSZTOF WÓJTOWICZ powiedział w podsumowaniu, że takie spotkania i dyskusje są potrzebne, bo wysłuchaliśmy opinii tych, którzy uprawiają dziedziny nauk humanistycznych i nauk ścisłych. Wypowiadali się panowie profesorowie z Politechniki Wrocławskiej, Akademii Rolniczej, Uniwersytetu Opolskiego. Wszystko to jest potrzebne i należy podziękować Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, że stworzyła nam taką okazję ku temu, byśmy się spotkali i wymienili poglądy – mówił. Trudno podsumowywać tę dyskusję, bo specyfika poszczególnych dziedzin naukowych jest różnorodna, ale wydaje się, że można sformułować pewną tezę. Otóż niezależnie od tego, czy nad rozwiązaniem problemu naukowego biedzi się

zespół czy też poszczególny badacz, to jednak przepustką do końcowego sukcesu jest indywidualny talent i praca, a dodatkowym mile widzianym czynnikiem jest wspomnienie finansowe i tu wielkie podziękowania dla Fundacji na rzecz Nauki Polskiej składam na ręce prezesa, prof. Macieja Grabskiego. Dziękuję bardzo Panie Prezesie. A Państwu dziękuję za uwagę i dyskusję. Dziękuję Panelistom za interesujące wprowadzenie do dyskusji. Serdecznie zapraszam do obejrzenia wystawy w Oratorium Marianum.

Wrocławska ekspozycja wystawy jest też okazją do podsumowania efektów dotychczasowych działań Fundacji na rzecz środowiska naukowego we Wrocławiu i Opolu.

Z tego środowiska wywodzi się trzech laureatów Nagrody FNP, uznawanej za najpoważniejsze wyróżnienie naukowe w Polsce, ośmiu laureatów prestiżowego konkursu na trzyletnie Subsidia profesorskie, 95 stypendystów – przedstawicieli najmłodszego pokolenia ludzi nauki, w tym 45 z Uniwersytetu Wrocławskiego. Laureaci z UW. wyróżnieni przez FNP zostali przypomniani w PU nr 1/2003.

Wsparcie Fundacji dla dolnośląskich instytucji naukowych to po blisko 4 mln zł dla Akademii Medycznej i Uniwersytetu Wrocławskiego, ponad 3,5 mln dla Politechniki Wrocławskiej, ponad 2,6 mln dla instytutów PAN, z czego ponad 1,6 przypadło na Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej; Akademia Rolnicza uzyskała 1,8 mln zł subwencji.

Wsparcie FNP dla wrocławskiego środowiska ukazane przez rodzaj subwencji przedstawia się następująco: pomoc dla wrocławskich bibliotek – ponad 4 mln zł, z czego 1,9 mln przypada na Ossolineum; zakupy aparatury badawczej – ponad 5,4 mln zł; wsparcie inwestycji i wyposażenia placówek naukowych – ponad 1,4 mln zł; wspieranie transferu technologii – 2,6 mln zł, subwencje w programie „Badania na rzecz zdrowia dziecka” (lata 1991-1993) – 1,8 mln zł.



Fundacja pomogła także instytucjom naukowym poszkodowanym przez powódź z 1997 roku. Uruchomiła wówczas fundusze na doraźną pomoc dla dotkniętych klęską placówek naukowych. W dwóch edycjach programu „SUBIN – Powódź” przyznano wówczas łącznie blisko 4,3 mln zł uczelniom i instytutom Wrocławia i Opola.

Warto podkreślić, że właśnie we Wrocławiu, początkowo w wydawnictwie LEOPOLDINUM, a obecnie w Wydawnictwie Uniwersytetu Wrocławskiego powstaje licząca już 76 pozycji seria wydawnicza „Monografie FNP”, w której publikowane są nowe, ciekawe prace z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych.

Wrocławscy laureaci Nagrody FNP to: mgr Roman Aftanazy, nauki humanistyczne i społeczne (1994); prof. Lechosław Latos-Grażyński, nauki ścisłe (1998); prof. Ludomir Newelski, nauki ścisłe (2001).



Wrocławscy laureaci konkursu „Subsydia profesorskie”: prof. Krzysztof Abramski z Politechniki Wrocławskiej (Instytut Telekomunikacji i Akustyki) oraz z Uniwersytetu Wrocławskiego: prof. Ewa Damek z Instytutu Matematycznego, prof. Jacek Kolbuszewski z Instytutu Filologii Polskiej, prof. Lechosław Latos-Grażyński z Wydziału Chemii, prof. Jacek Otlewski z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej, prof. Wojciech Wrzesiński z Instytutu Historycznego, prof. Jolanta Ługowska z Instytutu Filologii Polskiej, prof. Krzysztof Wachowski z Instytutu Archeologii.

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej powstała w wyniku transformacji ustrojowej oraz trafnej, opartej na wyobraźni, decyzji kilku polityków, którzy spowodowali, że pozostałość likwidowanego w 1990 roku Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki (kwotę 95 mln zł) przeznaczono na fundusz założycielski nowej fundacji, powierzając jej misję wspierania nauki w Polsce.

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, pod przewodnictwem prof. Macieja Grabskiego (z prawej) przekazała w latach 1991-2002 na potrzeby nauki ponad 210 mln zł. Fundusze na swoją działalność uzyskuje dzięki dochodom pochodzącym z aktywnego lokowania środków w instrumenty finansowe.

Fundacja przyznaje indywidualne nagrody i stypendia, udziela różnego typu subwencji i podejmuje inne przedsięwzięcia. Co roku realizuje kilkanaście programów adresowanych do naukowców wszystkich dziedzin. Subwencje, nagrody oraz stypendia przyznawane są w drodze konkursu, a naczelną dewizą Fundacji jest wspieranie najlepszych, aby mogli stać się jeszcze lepsi.

kd



fol. K. Dąbrowska

NOWI PROFESOROWIE TYTULARNI W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM



PROF. DR HAB.
JOANNA PYSZNY
INSTYTUT FILOLOGII
POLSKIEJ

Urodziła się 31 sierpnia 1950 roku w Rybniku. W 1968 roku zdała maturę w I Liceum Ogólnokształcącym w Rybniku i rozpoczęła studia na filologii polskiej w Uniwersytecie Wrocławskim. W 1973 roku została magistrem filologii polskiej na podstawie pracy *Etos bohaterów romansowych Heleny Mniskówny*, napisanej pod kierunkiem dr. hab. Stanisława Pietraszko.

Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych uzyskała w 1982 roku na podstawie dysertacji *Czytać albo nie czytać. Informacje o literaturze i życiu literackim w popularnych magazynach ilustrowanych („Przekrój”, „Panorama”, „Kobieta i Życie”, „Nowa Wieś”) w latach 1967-1971*, napisanej pod kierunkiem prof. Jacka Petelenza-Łukasiewicza.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa otrzymała w 1992 roku na podstawie pracy *Nie wszyscy byli odwrócenii. Wizerunek Marka Hłaski w prasie PRL*.

Po ukończeniu studiów podjęła pracę jako asystent-stażysta w Instytucie Filologii Polskiej UW., by dojsz na tej uczelni do stanowiska profesora nadzwyczajnego w roku 1996.

W 1980 roku ukończyła dwuletnie Studium Nauczania Języka Polskiego Jako Obcego „Polonicum” przy Uniwersytecie Warszawskim i w latach 1980-1983 pracowała w Turku (Finlandia), prowadząc tam lektorat języka polskiego oraz wykłady z historii literatury polskiej w uniwersytecie fińskim i szwedzkim.

Na dorobek naukowy prof. Joanny Pyszny składa się około czterdziestu prac, w tym pięć książek. Cztery publikacje to dzieła współautorskie. W jej dorobku, oprócz prac o charakterze ściśle naukowym, znajdują się również teksty popularyzujące wiedzę o literaturze.

Zainteresowania naukowe prof. Pyszny związane są z kilkoma dziedzinami wiedzy humanistycznej. W początkowym okresie jej działalności było to filmoznawstwo. Kilka prac związanych jest z szeroko pojętą krytyką literacką. Po habilitacji znacznie powiększyła swój dorobek naukowy, publikując książki i artykuły ukazujące trzy kręgi naukowych zainteresowań. Pierwszy z nich wyznaczają zagadnienia związane z kulturą i literaturą popularną. Od połowy lat osiemdziesiątych jako członek Pracowni Kultury i Literatury Popularnej, kierowanej przez prof. Tadeusza Żabskiego, uczestniczyła w dziesięciu konferencjach organizowanych w Karpaczu przez tę Pracownię, współtworząc pierwszy w Polsce *Słownik literatury popularnej* pod redakcją Tadeusza Żabskiego i redagując tam 32 hasła. Także trzy duże artykuły, napisane w ostatnich latach (*Refleksje nad powieścią popularną*, *Wyżyny Beverly Hills*, *O powieściach hollywoodzkich*) oraz opublikowany w języku niemieckim tekst o systemie wartości polskiej literatury popularnej ostatnich lat dotyczą problemów kultury i literatury popularnej.

Drugą dziedziną humanistyki, z którą wiąże się kilka projektów badawczych prof. J. Pyszny, jest prasoznawstwo.

Trzeci ważny krąg zainteresowań po habilitacji to literatura XX wieku, zwłaszcza zaś literatura po 1945 roku. Ważną publikacją książkową jest napisany wspólnie z Andrzejem Zawadą – leksykon *Literatura polska XX wieku*, który potwierdza popularyzatorskie i dydaktyczne umiejętności prof. Joanny Pyszny i traktowany jest przez nauczycieli szkół średnich jako podręcznik uzupełniający wiedzę szkolną.

Swoje zainteresowania badawcze prof. J. Pyszny wykorzystuje w dydaktyce uniwersyteckiej, prowadząc wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, proseminaria oraz seminaria związane tematycznie z każdą z wyżej wymienionych dziedzin. Od 1986 roku prowadzi seminarium magisterskie na studiach dziennych i zaocznych.

Prof. Joanna Pyszny aktywnie uczestniczy w krajowych zjazdach naukowych. Sześciokrotnie brała udział w konferencjach filmoznawczych, czterokrotnie wygłaszając referat (1974, 1976, 1979, 1980). Uczestniczyła w dziesięciu konferencjach Zakładu Literatury i Kultury Popularnej w Karpaczu, dwukrotnie wygłosiła referat (1988, 1996).

W 1976 roku na VI Konferencji Prasoznawczej we Wrocławiu wygłosiła referat *Charakter i funkcja informacji w recenzjach filmowych* w „Gazecie Robotniczej”; w 1990 roku, na konferencji historyków literatury XIX i XX w. w Karpaczu – referat *Marek Hłasko superstar*, a w 1991, na Ogólnopolskiej Konferencji Nauczycieli-Polonistów we Wrocławiu referat *Portret Marka Hłaski w prasie polskiej*.

Kilkakrotnie reprezentowała polską naukę za granicą, w 1995 – w uniwersytecie w Tybindze, w 2000 – w Freie Universität Berlin i Instytucie Pedagogicznym w Wilnie.

Wypromowała 103 magistrów. Pod jej kierunkiem powstały dwie prace doktorskie. Prowadzi przewody kolejnych pięciu doktorantów. W 1995 roku sprawowała opiekę naukową nad stażem naukowym prof. Mahaendra de Mel ze Sri Lanki.

Prof. Joanna Pyszny aktywnie uczestniczy w pracach organizacyjnych macierzystej uczelni. Od momentu podjęcia pracy pełniła funkcje: 1974 – pełnomocnika dziekana ds. studenckich praktyk robotniczych; 1974-76 – przewodniczącej Koła Młodych Pracowników Nauki; 1976-80 – delegata młodych pracowników naukowych do Rady Instytutu i Rady Wydziału; 1989-91 – reprezentanta NSZZ „S” w Radzie Wydziału; 1983-1996 – prodziekana Wydziału Filologicznego ds. socjalnych; 1998-2001 – sekretarza Wydziału I Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego; od 1999 jest kierownikiem Studium Doktoranckiego Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa Wydziału Filologicznego UW.

Profesor J. Pyszny prowadzi ożywioną działalność popularyzatorską. Lista jej działań w zakresie upowszechniania nauki oraz wiedzy o literaturze jest długa.

Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną była kilkakrotnie nagradzana przez władze macierzystej uczelni: w 1980 i 1991 otrzymała nagrodę za działalność naukowo-dydaktyczną; w 1993 – nagrodę naukową, w 1996 oraz 2001 – za działalność organizacyjną.

W opinii jednego z recenzentów wniosku o tytuł profesora, prof. UW. Joannę Pyszny charakteryzuje „bogaty dorobek, nienaganny styl narracji badawczej, jasność tez i logika wynikania wniosków, rozmaitość dziedzin, tematów, oświeleń, gatunków wypowiedzi naukowej – przy konsekwentnej służbie badawczej jednemu problemowi kultury, racjonalizm metodologiczny, umiejętność skutecznego łączenia pracy naukowej z aktywnością organizacyjną oraz działalnością popularyzatorską, wreszcie potencjalne energie rozwoju w opanowaniu nowych obszarów kultury (nie tylko popularnej, ale i elitarniej)”.

Pozanaukowe zainteresowania prof. Joanny Pyszny to narty i turystyka rowerowa.

DOKONANIA

ARCHIWUM UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
W ROKU 2002

Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego to niewielka, ogólnouniwersytecka placówka, ze stabilnym, a zarazem doświadczonym zespołem pracowników. W roku 2002 Archiwum przede wszystkim w istotny, a przy tym widoczny sposób wpisało się w obchody 300-lecia naszego Uniwersytetu, dostarczając materiały ilustracyjne dla potrzeb centralnych i lokalnych mediów, organizując tematyczną wystawę, a przede wszystkim przygotowując do druku spis powojennych absolwentów Uczelni. Z materiałów, przechowywanych w Archiwum, korzystała głównie wrocławska redakcja „Gazety Wyborczej” (red. Wanda Dybalska), regionalna telewizja (TVP 3) oraz warszawskie „Perspektywy” (red. Lidia Jastrzębska). W dniach 19-22 września w czasie V Dolnośląskiego Festiwalu Nauki Archiwum wystąpiło z okolicznościową wystawą „Wpisani w trzy wieki Uniwersytetu”, poświęconą osobom, związanym tak z Uniwersytetem w czasach niemieckich, jak i przede wszystkim w okresie powojennym. Staraliśmy się przypomnieć postacię zarówno uczonych, jak i studentów. Wystawa ta została również udostępniona absolwentom w czasie ich Zjazdu w hali „Orbita”. Wystawa, o czym świadczą wpisy do książki pamiątkowej, cieszyła się sporym zainteresowaniem publiczności. Ponadto nasza placówka wspierała swoimi eksponatami wystawy okolicznościowe organizowane przez Muzeum Uniwersytetu.

Najważniejszym, ale też najbardziej pracochłonnym przedsięwzięciem stało się przygotowanie do druku spisu powojennych absolwentów naszej Uczelni. Do początku listopada 2001 r. trwały ustalenia co do wymogów wydawniczych, którym towarzyszyły pierwsze praktyczne próby sporządzania spisu. Wątpliwości wiązały się przede wszystkim z określeniem obowiązującego układu nazwisk, aktualizacji ich pisowni, należało też przykładowo rozstrzygnąć sposób traktowania absolwentów studiów dwustopniowych. Prace nad spisem podjęto praktycznie w listopadzie, toteż do końca roku 2001 uzyskane wyniki zamknęły się liczbą 4000 wprowadzonych do planowanego spisu absolwentów, natomiast w I tomie znalazło się ich 60 342, co oznacza, że gros prac wykonano w I półroczu 2002. Kłopoty z realizacją tego priorytetowego zadania wiązały się przede wszystkim z koniecznością stałej weryfikacji zapisów w księgach dyplomów. Księgi z lat 40. i do połowy lat 50. spisywano w zeszytach o formacie A-4 ręcznie, a od lat 50. również ręcznie w specjalnych księgach. Nieczytelne pismo i rozbieżności zapisów w księgach oraz na spisach zdawczo-odbiorczych były normą. W tej sytuacji nie było możliwe proste przepisanie istniejących ksiąg, a proces ich weryfikacji wymagał znacznego nakładu czasu. Trudności te prowadziły do pomyłek, korygowanych w trakcie prac. Dodatkową trudność sprawiał brak niektórych ksiąg dyplomów – przykładowo z Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii z lat 1972-1981, która została zagubiona przez dziekanat. Opublikowanie w terminie I tomu spisu uznajemy za największy sukces archiwalnego zespołu w roku ubiegłym. Wysiłek ten został doceniony przez władze rektorskie, czego wyrazem stały się doroczne nagrody dla wszystkich zaangażowanych w pracę nad spisem osób. Spis ten stanowi cenne źródło informacji o naszej Alma Mater. Z jego kart jasno wynika, że do roku 1989 najwięcej absolwentów wykształcił Wydział Prawa i Administracji (20 444), Wydział Filologiczny ukończyło 11 331 osób, Wydział Filozoficzno-Historyczny – 11 067, Wydział Nauk Przyrodniczych – 7557, Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii – 7429 i dawny Instytut

Nauk Politycznych – 1331. W latach 1946-1952 Wydział Humanistyczny ukończyło 476 studentów. Aktualnie przygotowuje się drugi tom spisu, obejmujący lata 1990-2002 oraz finalizuje się przygotowywanie katalogu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych (1991-2000), który ma być przekazany do Wydawnictwa w połowie lutego. Dotychczas spisano Nauki Przyrodnicze, Nauki Społeczne i Wydział Filologiczny, a przygotowane zostały do wpisania doktoraty i habilitacje z zakresu prawa i administracji oraz matematyki, fizyki i chemii. Łącznie spis obejmie około 1300 pozycji.

Najważniejszym zadaniem zewnętrznym, nadal realizowanym przez Archiwum, pozostają obciążenia związane z wejściem w życie ustawy z 17 XII 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a polegające na masowym wystawianiu i wydawaniu stosownych zaświadczeń dla potrzeb ZUS. Zespół w całym roku sprawozdawczym wydał ponad 5000 najrozmaitszego rodzaju zaświadczeń zgłaszającym się po nie byłym studentom, doktorantom i pracownikom. Największa grupa zaświadczeń wydawana była dla potrzeb ZUS (4690), natomiast pozostałe obejmowały zaświadczenia o przygotowaniu pedagogicznym absolwentów dla potrzeb placówek oświatowych (177), karty przebiegu studiów (31), zaświadczenia o odbytych studiach doktoranckich (136) czy świadectwa pracy (143).

Do ważnych zadań, związanych z funkcjonowaniem naszej Uczelni, należy zaliczyć przejmowanie teczek i materiałów z poszczególnych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu. W ten sposób w 2002 r. przyjęto przykładowo 4466 teczek studenckich studentów stacjonarnych i zaocznych z Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii oraz 3971 teczek studenckich z Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych, akta studiów podyplomowych, księgi dyplomów i spisy studentów z lat 1945-2000, 206 dzienników studentów z lat 1970-98, dokumentację doktoratów i habilitacji ze wszystkich wydziałów, dokumentację studiów podyplomowych, 1238 teczek osobowych pracowników z Działu Kadr, 11 jednostek z Działu Badań Naukowych (w tym sprawozdania, doktoraty h.c., patenty), 140 jednostek archiwalnych z Działu Młodzieżowego.

Ponadto w czytelni Archiwum odnotowano 356 wpisów osób korzystających ze zbiorów (w tym 17 spoza Polski), udostępniono 135 prac magisterskich i doktorskich oraz 106 jednostek archiwalnych z zasobu niemieckiego i akt kadrowych. Na korespondencyjne prośby przeprowadzono 55 kwerend archiwalnych (36 zagranicznych – głównie niemieckich i 19 krajowych).

Ważnym wydarzeniem stało się przejęcie przez naszą placówkę w maju ub. roku spuścizny archiwalnej emerytowanych profesorów Uniwersytetu Wrocławskiego, Zofii i Stefana Gumińskich, подарowanej przez ich syna, Jana Gumińskiego. Ponadto w grudniu 2002 r., prof. Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii, Karol Jonca przekazał 13 tomów korespondencji Zakładu/Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych z lat 1965-1996 oraz cenny zbiór korespondencji prof. Seweryna Wysłoucha z Instytutem Śląskim w Opolu, a także 5 tomów materiałów dotyczących Uniwersytetu Europejskiego we Frankfurcie n. Odry z lat 1992-1993. Do Archiwum trafiły też, dzięki życzliwości prof. Mieczysława Patera, dwie teczki dotyczące prac dyrektora Instytutu Historycznego w latach 1987-1995.



Pracownicy Archiwum wzięli też czynny udział w najważniejszym wydarzeniu środowiskowym, IV Powszechnym Zjeździe Archiwistów Polskich (Szczecin, 12-13 IX 2002). Reprezentantką wrocławskiego środowiska archiwalnego na Zjazd została wybrana dr Teresa Suleja, natomiast w Zjeździe w charakterze referenta wzięła udział mgr Ewa Kłapińska (w czerwcu ub. roku w czasie przygotowań przedjazdowych wybrana do Zarządu Wojewódzkiego Stowarzyszenia Archiwistów Polskich, gdzie powierzono jej funkcję wiceprzewodniczącej Oddziału) oraz mgr Magdalena Moroz i Mirosława Sztark. Wszystkie wymienione osoby aktywnie uczestniczyły w pracach Sekcji Archiwów Instytucji Kulturalnych i Naukowych, natomiast dr Teresa Suleja została wybrana do Zarządu Głównego Stowarzyszenia Archiwistów Polskich.

Pracownicy Archiwum byli aktywni także na polu naukowym, publikując swe prace tak w czasopismach specjali-

stycznych, zajmujących się problematyką archiwistyczną, jak i w szeregu wydawnictw historycznych. Występowali też z referatami podczas sesji naukowych – przykładowo referat T. Suleji o kształtowaniu „nowego człowieka” w czasach stalinowskich wygłoszony został na sesji poświęconej 300-leciu Uniwersytetu Wrocławskiego (15 X 2002), natomiast E. Kłapińska wystąpiła z referatem o archiwach szkół wyższych na Zjeździe w Szczecinie (13 IX 2002).

Osiągnięcia archiwalnego zespołu są dostrzegane i doceniane przez władze rektorskie, co wyraża się nie tylko uhonorowaniem nagrodami z okazji Święta Uniwersytetu. W ostatnich dniach, podczas okolicznościowego spotkania z JM Rektorem, dwie pracownice Archiwum, mgr mgr Urszula Czwojdrak i Ewa Kłapińska, odznaczone zostały srebrnymi krzyżami zasługi.

Teresa Suleja

Z BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ

AKTUALNOŚCI, OGŁOSZENIA, CIEKAWOSTKI

□ Baza danych SCI-Expanded

Wszystkim pracownikom i studentom UW. przypominamy, że z komputerów uczelnianych do 30 marca 2003 r. możliwy jest promocyjny dostęp do bibliograficznej bazy SCI-Expanded, obejmującej cały rok 2002. Od 1 kwietnia br. będzie można korzystać tylko z rocznika 2003 tej bazy, uzupełnianego na bieżąco. Baza SCI – Expanded udostępniana jest z serwera ICM Uniwersytetu Warszawskiego w ramach serwisu Web of Science, a jej adres sieciowy znajduje się na stronie domowej Biblioteki Uniwersyteckiej. (<http://www.bu.uni.wroc.pl>)

□ Goście z Frankfurtu i Słubic w Bibliotece Uniwersyteckiej

W dniach 17-18 lutego br. oficjalną wizytę w Bibliotece Uniwersytetu Wrocławskiego złożyli: dyrektor Biblioteki Uniwersytetu we Frankfurcie (Europa-Universität Viadrina) – dr Hans Gerd Happel oraz kierownik Biblioteki Collegium Polonicum w Słubicach – mgr Grażyna Twardak. Zaproszeni goście zwiedzili obie siedziby Biblioteki Uniwersyteckiej, tj. budynki przy ul. Szajnochy i przy ul. św. Jadwigi (na Piasku) oraz wybrane obiekty w gmachu głównym Uniwersytetu (Aula Leopoldyńska, Oratorium Marianum, Wieża Matematyczna i Muzeum UW.). Szczególne zainteresowanie zwiedzających wzbudził magazyn główny naszej Biblioteki, posiadający ażurowe podłogi, oraz czytelnia główna. W Bibliotece na Piasku natomiast goście skupili swą uwagę przede wszystkim na prezentowanych im zbiorach specjalnych, głównie starych drukach i rękopisach.

Dyrektor Happel gościł też w Instytucie Bibliotekoznawstwa, gdzie na zaproszenie prof. Krzysztofa Migonia – 17 listopada w godzinach popołudniowych – wygłosił referat pt. „Biblioteka we Frankfurcie – przerwana tradycja i nowa rzeczywistość”. Wystąpienie zainteresowało zarówno licznych pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu, jak i przedstawicieli personelu Biblioteki Uniwersyteckiej. Szczególną uwagę słuchaczy zwrócił fakt bardzo bliskiej współpracy pomiędzy Biblioteką Uniwersytetu we Frankfurcie i Collegium Polonicum

w Słubicach, które działają w ramach realizacji projektu tzw. biblioteki dwunarodowej. Obie placówki posiadają jeden system komputerowy SISIS firmy Siemens oraz połączone są radiolinia. Dzięki temu opisy katalogowe sporządzane w Słubicach są natychmiast przesyłane do Frankfurtu i tam widoczne.

We wszystkich zebraniach organizowanych w Bibliotece we Frankfurcie bierze zawsze udział kierownik biblioteki ze Słubic. Ponadto obie placówki funkcjonują w komputerowym systemie Zjednoczonych Bibliotek Berlina i Landu Brandenburgii, co pozwala im na prowadzenie szybkich sieciowych przeszukiwań katalogów wszystkich bibliotek zrzeszonych w systemie – za pomocą pojedynczych pytań wyszukiwawczych. Biblioteka Uniwersytecka we Frankfurcie powstała w 1992 r. i nie bazowała praktycznie na żadnych zbiorach. Dzięki bardzo dużym środkom finansowym przyznawanym zarówno przez Uczelnię, władze Landu Brandenburgii jak i budżet centralny – przez okres pierwszych 10 lat swego istnienia (1992-2002) – Biblioteka dokonywała przede wszystkim zakupu książek, a jej personel w głównej mierze zajmował się opracowywaniem zbiorów. W chwili obecnej, spodziewając się zmniejszenia dotacji na ten cel – personel skupi się przede wszystkim na usługach związanych z udostępnianiem zbiorów, a biblioteka zwraca się w stronę wykorzystania zasobów elektronicznych – głównie czasopism elektronicznych. Rozwija ona też usługi poprzez własną stronę internetową, umożliwiając swoim użytkownikom wypożyczenia książek oraz korzystanie z elektronicznych środków informacji – zdalnie poprzez internet (także z akademików i prywatnych mieszkań).

Obie placówki starają się aktywnie współpracować z innymi, głównie dużymi bibliotekami niemieckimi i zagranicznymi, które posiadają większe możliwości finansowe i kadrowe niż omawiane instytucje.

Podczas wizyty gości omówione zostały także możliwości nawiązania bliższej współpracy między naszą Biblioteką a obiema partnerskimi instytucjami. Poczyniono już pierwsze plany na przyszłość i mamy nadzieję, że wizyta ta zaowocuje podjęciem wspólnych przedsięwzięć projektowo-badawczych oraz wzajemną wymianą kadry bibliotecznej.

Grażyna Piotrowicz

KONFERENCJE, WYSTAWY, STAŻE

□ Biblioteka Wydziału Nauk Społecznych (BWNS) – ośrodkiem kultury

Jedną z funkcji bibliotek jest aktywizacja kulturalna społeczeństwa. Biblioteka Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego spełnia w swym środowisku to zadanie poprzez organizowanie wernisaży i wystaw prac malarskich.

Pomysł organizowania wystaw zrodził się wśród pracowników biblioteki. Wszyscy uważali, że reprezentacyjna pod względem architektonicznym duża czytelnia wraz z przylegającym do niej przeszklonym „ogrodem zimowym” stanowić może wspaniałe miejsce dla wszelkich ekspozycji. Wkrótce zamysł ten wprowadzono w czyn. Od chwili powołania BWNS w 2000 roku odbyły się trzy wernisaże. Pierwsza wystawa zatytułowana „impresje graficzne” miała miejsce jeszcze przed oficjalnym otwarciem

biblioteki, tj. w październiku 2000 r. i trwała do maja 2001 r. Autorką wszystkich grafik i kilku akwareli – wyeksponowanych oddzielnie w ogrodzie zimowym – była Małgorzata Janik-Wisniewska – absolwentka Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Przy organizowaniu pierwszej wystawy pomocy przy zapraszaniu gości (rozesłaniu zaproszeń) i innych prac organizacyjnych wernisażu udzieliли pracownicy biblioteki. Całe przedsięwzięcie spotkało się z dużym uznaniem i zainteresowaniem pracowników naukowych i studentów. Zachęcona powodzeniem autorka pierwszego w BWNS wernisażu zorganizowała kolejną wystawę prac swoich uczniów – studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej z Wałbrzycha. Druga wystawa zatytułowana „Impresje praskie” stanowiła efekt plenerów artystycznych, podczas których studenci PWSZ odkryli przed nami w barwnej technice akwarelowej piękno zabytków i miejsc magicznych Pragi czeskiej. Trzecia wystawa to „Exlibris” autorstwa artysty plastyka Renaty Rychlickiej – wykładowcy w Policealnym Studium Grafiki i Reklamy w Świdnicy. Trudno o lepsze powiązanie tematyki ekspozycji z miejscem prezentacji, bo ekslibris idealnie pasuje do czytelnicy biblioteki. Do tego autorka wykazała się dużym kunsztem i wyczuciem plastycznym.

Wszystkie wystawy otwierane są uroczystie z udziałem Dziekana lub Prodziekana, autora, bibliotekarzy i pracowników naukowych Wydziału Nauk Społecznych. W każdym otwarciu biorą również udział studenci – czytelnicy naszej biblioteki. Koszty otwarcia (tradycyjny poczęstunek przy lampce wina) ponosi zawsze autor wystawy. Zwyczajowo autorzy prac po każdej wystawie przekazują bibliotece jedną pracę, która jest eksponowana na stałe we wnętrzu biblioteki. W czasie trwania wystawy bibliotekarze oprowadzają gości oraz przedkładają książkę wystawy do dokonania wpisów. Wszyscy odwiedzający bibliotekę goście (profesorowie naszej i innych uczelni polskich i zagranicznych, władze Wrocławia) zwracają uwagę na wysokie walory estetyczne zarówno ekspozycji prezentowanych prac, jak też samej czytelnicy. Dzięki tym ekspozycjom odnosi się wrażenie ciągłych zmian w wystroju czytelnicy, co podnosi jej atrakcyjność w oczach stałych bywalców – studentów WNS. Aktualnie biblioteka przygotowuje kolejną wystawę artysty plastyka, męża pracowników biblioteki, Zbigniewa Mila, który przedstawi swoje prace w technice akwarelowej. Będzie to wystawa przygotowana wyłącznie przez pracowników naszej biblioteki.

Krystyna Wanik – BWNS

POZNAJEMY ZBIORY SPECJALNE BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ

□ Oddział Zbiorów Muzycznych i jego zbiory

W Oddziale są gromadzone wydawnictwa i rękopisy nutowe, książki i czasopisma o tematyce muzycznej. Zbiory druków i rękopisów nutowych posiadają bardzo zróżnicowany charakter, obejmując muzykę zarówno świecką, jak i religijną, instrumentalną, jak i wokálną od XV do XXI wieku, a wśród dzieł muzyki dawnej m.in. wybitną kolekcję włoskich wydań muzyki baroku. Wyróżniającą cechą zbiorów jest duży zasób muzyki śląskiej – co w połączeniu z bogatym zestawem literatury specjalistycznej XIX-XX wieku z tej dziedziny oraz licznymi tytułami niemieckich i śląskich czasopism muzycznych powoduje, iż zbiory muzyczne (współ ze zbiorami Gabinetu Śląsko-Lużyckiego i innych oddziałów Biblioteki na Piasku) mogą stanowić najlepsze na świecie zaplecze naukowe do badań historii muzyki – zwłaszcza Śląska i całej Środkowej Europy. Na uwagę zasługuje także bardzo dobry zestaw dawniejszych i współczesnych wydawnictw o charakterze encyklopedycznym i bibliograficznym z dziedziny muzyki, zapewniający czytelnikom dogodny warsztat pracy. W 1949 założono Gabinet Muzyczny (przemianowany w 1961 r. w ramach restrukturyzacji organizacyjnej na Oddział Zbiorów Muzycznych), w którym zgromadzono muzykalia.

Początki księgozbioru muzycznego Biblioteki Uniwersyteckiej sięgają historycznych bibliotek Wrocławia, dzieł przedwojennej Biblioteki Miejskiej, przedwojennej Biblioteki Uniwersyteckiej i zbiorów różnych bibliotek śląskich. Prawie 3 tys. woluminów druków XVI i XVII w. pochodzi z przedwojennej Biblioteki Miejskiej (*Stadtbibliothek*), niewiele z przedwojennej Biblioteki Uniwersyteckiej (*Universitätsbibliothek*), wreszcie bardzo zróżnicowana jakościowo grupa druków muzycznych zabezpieczonych – z dolnośląskich bibliotek prowincjonalnych. Dawna Biblioteka Miejska, w której budynku dziś mieszczą się zbiory główne obecnie działającej Biblioteki Uniwersyteckiej, powstała w latach 1865-1867 z księgozbiorów trzech wrocławskich bibliotek: biblioteki patrycjusza wrocławskiego Thomasa Rhedigera (Rehdigera), zm. 1576, biblioteki kościoła św. Marii Magdaleny (druki muzyczne z tej grupy opatrzone są pieczęcią „Ex Bibl. ad aed. Mar. Magdal.”, por. unikatowy egzemplarz traktatu Jana Błahoslava *Musica*, Ivančice 1569) i ze zbiorów biblioteki przy kościele św. Bernardyna (z pieczęcią „Bibl. Bernhard. Vrat.”). Brak oryginalnej twórczości kompozytorskiej w XVII w. we Wrocławiu spowodował zainteresowanie twórczością obcych mistrzów tego okresu, w tym włoskich. Z tego powodu w zbiorach wrocławskich znajduje się spora ilość druków z XVI i XVII w. z oficyn włoskich, wśród nich wiele unikatów. Istnieje przypuszczenie, że druki te pochodzą z donacji Daniela Sartoriusa (zm. 1671), zatrudnionego przy protestanckim kościele św. Elżbiety, który był kolekcjonerem utworów muzyki kościelnej.

Zbiory wrocławskie po raz pierwszy skatalogował E. Bohn w 1883 r. W czasie II wojny światowej wrocławskie zbiory muzyczne d. bibliotek niemieckich zostały częściowo zniszczone (np. muzykalia z d. Biblioteki Uniwersyteckiej w okresie od 1944 do maja 1945 w większości uległy zniszczeniu lub spaleniowi wraz z budynkiem przeznaczonym na siedzibę kwatery głównej wojsk niemieckich). Zachowały się zespoły ewakuowane do miejscowości na terenie Śląska. Pewna ich część w 1942 r. została wywieziona do Henrykowa i dzięki temu uratowana od całkowitego zniszczenia.

Po wojnie w latach 1946 do 1947 prowadzono akcję zwożenia rozproszonych zbiorów do Biblioteki Uniwersyteckiej otwartej w 1946 r. Do grupy uczestniczącej w akcji zabezpieczania należał prof. Stanisław Kulczyński oraz prof. Antoni Knot – pierwszy dyrektor powojennej Biblioteki Uniwersyteckiej.

Wśród zbiorów wcielonych do Gabinetu Muzycznego BUWr. nie znalazły się nigdy dwa historyczne zespoły związane z dawnymi bibliotekami wrocławskimi:

- a) kolekcja rękopisów muzycznych XVI-XVII wieku należąca przed wojną do dawnej Biblioteki Miejskiej (*Stadtbibliothek*) [opisana w drukowanym katalogu: Emil BOHN, *Die musikalischen Handschriften des XVI. und XVII. Jahrhunderts in der Stadtbibliothek zu Breslau*, Breslau 1890] – która obecnie przechowywana jest w Państwowej Bibliotece Niemieckiej w Berlinie (*Deutsche Staatsbibliothek, Musikabteilung, Unter den Linden 8, D-10102 BERLIN*);
- b) zbiory biblioteki przedwojennej Akademickiego Instytutu Muzyki Kościelnej (*Königliches Akademisches Institut für Kirchenmusik bei der Universität Breslau, później przemianowanego na Musikalisches Institut bei der Universität Breslau*) – które od roku 1945 były w bibliotece Zakładu Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego, a w 1952 r. zostały zabrane do Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie.

Dzisiejszy stan zbiorów muzycznych wynosi ponad 33 000 wol., w tym jest między innymi 4416 wol. starych druków muzycznych, (wydawnictw nutowych i druków z zakresu teorii muzyki, które ukazały się do 1800 r.) oraz 3344 jednostek rękopisów muzycznych z okresu od XVIII do XX wieku. Oprócz tego Oddział dysponuje liczącym blisko 14 000 wol. księgozbiorem specjalistycznym i ponad 370 tytułami czasopism muzycznych.

W zbiorach muzyki dawnej poczesne miejsce zajmują druki włoskie pierwszej połowy XVII w. (ok. 300 poz.) oraz śląskie od XVI w. do XVIII w. Najcenniejsze muzykalia to: *Offertoria* i *Communiones* (książki głosowe S I ch/S, T I ch/T, A II ch/A i T) Mikołaja Zielenieckiego, kompozytora polskiego epoki renesansu, wydane w Wenecji w 1611 r.; unikatowy druk Biagio Mariniego *Sonate, symphonie* (Wenecja 1629) i *Affetti musicali* (Wenecja

1617) z nową formą muzyczną – sonatą na skrzypce z basso continuo; druki z utworami Claudio Monteverdiego, Orlando di Lasso, Heinricha Schütza; druki włoskie wydawane w Wenecji w oficynach Alessandro Vincentiego i Bartolomeo Magni; wydany w Wenecji u Alessandro Vincentiego w 1623 r. *Il terzo libro de varie sonate, sinfonie, gagliarde, brandi e corrente per sonar due violini da braccio et un chittarone o altro stromenti simile*, których kompozytorem jest Salomone (Salamon) Rossi; drukowane u Vincentiego jego *Madrigaletti* zawierające utwory na instrumenty smyczkowe; unikatowy egzemplarz druku *Canzoni, fanatasie et corrente* (Wenecja 1611) Bartolomeo de Selma e Salaverde dedykowany Janowi Karolowi Wazie, biskupowi wrocławskiemu; pierwsza przez Monteverdiego napisana opera *Orfeusz* (Wenecja 1615). Licznie jest reprezentowana kantata włoska do tekstów Petrarki, Tassa, np. w 1611 we Florencji drukowany zbiór świeckich pieśni Pietro Benedettiego. Ważną grupę stanowią dzieła twórców śląskich XVI i XVII w., takich jak Samuel Besler i Simon Besler, Johannes Knoeffel, Simone Barlona Madelka, Ambrosius Profe.

Do najcenniejszych zespołów proveniencyjnych wśród zbiorów znajdujących się w Oddziale należy historyczny piastowski księgozbiór druków i rękopisów muzycznych księcia Jana Chrystiana z Brzegu (zm. w 1639 r.), przekazany przez jego synów do Biblioteki Królewskiego Gimnazjum w Brzegu, a od 1890 r. przekazany w depozyt do dawnej Biblioteki Uniwersyteckiej (*Universitätsbibliothek*) we Wrocławiu celem opracowania. Katalog tej kolekcji, sporządzony przez Friedricha Kuhna w 1897 r. wskazuje, że zbiór zachował się do dziś niemal w całości (159 wol. rękopisów i druków muzycznych od XIV w. do XVII w., łącznie 419 książek głosowych).

Odrębną grupę tematyczną muzykaliów (których pewna ilość jest też w Oddziale Starych Druków) stanowią druki z zakresu teorii muzyki, traktaty muzyczne, podręczniki zasad muzyki,

kazania i dysertacje dotyczące muzyki oraz te druki, których poszczególne rozdziały traktują o muzyce – wydane od XV do XVIII wieku. Są one dziś źródłem wiedzy o znajomości teorii muzyki na Śląsku.

Rękopisy muzyczne w zbiorach Oddziału to w głównej mierze rękopisy z XVIII-XX wieku. Zawierają one kompozycje zróżnicowane pod względem merytorycznym i formalnym, wśród których dominują przekazy twórczości muzycznej z terenu Śląska i niemieckiego obszaru językowego. Ponadto jako ważne rękopiśmienne zabytki muzyczne w zbiorach Biblioteki należy wymienić średniowieczne kodeksy liturgiczne, przechowywane w Oddziale Rękopisów.

Zasoby nowych druków nutowych (tj. wydanych po roku 1800), poza powojenną polską produkcją wydawniczą gromadzoną na zasadach egzemplarza obowiązkowego i z innych źródeł, zawierają wiele cennych i rzadkich wydań, w tym pierwodruków, z XIX i początku XX wieku, nie tylko niemieckich, lecz także wydawnictw z innych krajów. Do cennych należą lipskie wydania kompozycji Ludwiga van Beethovena, paryskie wydania utworów Fryderyka Chopina, kilka wydań utworów Józefa Ignacego Paderewskiego, pierwodruki kompozycji Claude Debussy'ego. W zbiorach wydań nutowych niemało znajduje się już firm polskich z tego okresu, działających w Warszawie (Brzezina, Gebethner i Wolff, Idzikowski), we Lwowie (Seyfarth, Gubrynowicz, Czajkowski), w Krakowie (Krzyżanowski), w Wilnie (Zawadzki, Orzeszkowa) i in. Czynione są też ciągle starania o pozyskiwanie dalszych. Tak np. w drodze zakupu zbiory powiększyły się o wileńskie i warszawskie pierwodruki dzieł Stanisława Moniuszki, warszawskie druki utworów Aleksandra Różyckiego i Zygmunta Noskowskiego. Łącznie ze zgromadzonymi uprzednio, nowe nabytki nutowe składają się na godną polecenia kolekcję muzyki XIX-XX wieku.

Aniela Kolbuszewska

KONFERENCJE NAUKOWE PLANOWANE W ROKU 2003 W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM

Lp.	Tematy imprez	Organizator Współorganizator	Terminy	Miejsce	Przewidywany udział uczestników (w tym zagranicznych)
1.	XXXIX Zimowa Szkoła Fizyki Teoretycznej.	Instytut Fizyki Teoretycznej	luty	Lądek Zdrój	80/50
2.	50 lat Zakładu Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego.	Instytut Geograficzny	marzec	Wrocław	200
3.	Cykl seminariów sekcji polskiej Stałej Wspólnej Polsko-Czeskiej Komisji Nauk Humanistycznych i Polsko-Słowackiej Komisji Nauk Humanistycznych przy MENiS RP i Ministerstwie Szkolnictwa Republiki Słowackiej oraz grup roboczych.	Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	marzec	Zakopane Wrocław Cieszyn Kłodzko	75/25
4.	Maria jako kulturowy konstrukt w dyskursie interdyscyplinarnym.	Instytut Filologii Germańskiej	kwiecień	Frankfurt nad Odrą	10/12
5.	Logopedia – teoria i praktyka.	Instytut Filologii Polskiej	kwiecień	Wrocław	120/20
6.	Demokracja w Unii Europejskiej.	Instytut Historyczny	kwiecień	Wrocław	10
7.	Symposium Pamięci Profesor Marii Stęślickiej.	Instytut Fizyki Doświadczalnej	kwiecień	Wrocław	60/10
8.	Seminarium na temat kultury pogranicza polsko-czeskiego.	Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	kwiecień	Polanica Zdrój	30/4
9.	Kultura smutku w literaturze baroku.	Instytut Filologii Germańskiej	maj	München/Obing	22/12

10.	Typografia komputerowa i inne media.	Instytut Bibliotekoznawstwa	maj	Lądek Zdrój	35/3
11.	Człowiek, region, państwo w procesach globalizacji, regionalizacji oraz integracji.	Instytut Studiów Międzynarodowych	maj	Wrocław	150
12.	Filozofia przedkrytyczna Immanuela Kanta.	Instytut Filozofii	maj	Karpacz	15
13.	Novum a proces rozwoju. Od Jakuba Böhme do współczesności.	Instytut Filozofii	maj	Zamek Czocho	20
14.	Zastosowania logiki w filozofii i podstawach matematyki, VIII.	Katedra Logiki i Metodologii Nauk	maj	Karpacz	55/10
15.	Podmiotowość w postpedagogicznej koncepcji amication.	Instytut Pedagogiki	maj	Wrocław	25/1
16.	XIII Śląskie Spotkania Archeologiczne.	Instytut Archeologii	maj	Karłów	80/10
17.	Śląsk w czasach Henryka IV Prawego	Instytut Archeologii	maj	Wrocław	50/5
18.	Wiosenna Szkoła Biochemii i Biologii Molekularnej.	Instytut Biochemii i Biologii Molekularnej	maj	Szklarska Poręba	70
19.	Probabilistyka stosowana i zaawansowane sieci komunikacyjne.	Instytut Matematyczny	maj	Będlewo	45/25
20.	Sąsiedztwo polsko-czeskie w podręcznikach i praktyce szkolnej na pograniczu, VI.	Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	maj	Kłodzko, Hradec Králové	50/25
21.	Język a kultura. XXXI. Idiolekty w różnych strefach komunikacji.	Instytut Filologii Polskiej	czerwiec	Karpacz	70/10
22.	Nauka o literaturze i języku a metodyka.	Instytut Filologii Polskiej	czerwiec	Wrocław	30/2
23.	Przełom nowożytny w nauce polskiej XVI-XX stulecia i jego kontekst społeczno-kulturowy.	Instytut Filozofii	czerwiec	Świnoujście	7
24.	Aspekty Kompetencji Komunikacyjnej.	Instytut Filozofii	czerwiec	Morawa	20
25.	II Międzynarodowa Konferencja „Zrozumieć płęć”	Instytut Psychologii	czerwiec	Wrocław	100/8
26.	Przełom nowożytny w nauce europejskiej XVI-XX stulecia i jego kontekst społeczno-kulturowy.	Instytut Historyczny	czerwiec	Karpacz	50/7
27.	Staropolski obraz świata.	Instytut Historyczny	czerwiec	Wrocław	30
28.	Autonomia prawa ze stanowiska teorii i filozofii prawa.	Katedra Teorii i Filozofii Prawa	czerwiec	Karpacz	30
29.	Sąd elektroniczny.	Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej.	czerwiec	Wrocław	50/20
30.	Chemia w Biologii i Medycynie.	Wydział Chemii	czerwiec	Przesieka	100/15
31.	V Polskie Sympozjum Proekologiczne Pesticydów.	Wydział Chemii	czerwiec	Szczyrk	80/5
32.	150 lat paleobotaniki na Uniwersytecie Wrocławskim.	Instytut Nauk Geologicznych	czerwiec	Wrocław	60/5
33.	Czwarta Szkoła Spektroskopii, Struktury i Syntezy Układów Ziemi Rzadkich.	Wydział Chemii	czerwiec	Karpacz	120/60
34.	VII sesja Polsko-Słowackiej Komisji Nauk Humanistycznych.	Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	czerwiec	Szczawno Zdrój Kłodzko	40/16
35.	Pozycja prawna stanu szlacheckiego.	Instytut Historii Państwa i Prawa	lipiec	Lubiatów	30

36.	Probabilistyka kwantowa i jej zastosowania.	Instytut Matematyczny	sierpień	Wrocław	35/15
37.	XIX Szkoła Letnia Języka Angielskiego	Instytut Filologii Angielskiej	wrzesień	Karpacz	50/2
38.	Śląska antroponimia i toponimia.	Instytut Filologii Polskiej	wrzesień	Wrocław	50/10
39.	Światy Możliwe. Spotkanie V: Prawda a Metoda.	Instytut Filozofii	wrzesień	Kudowa Zdrój	25
40.	Kolokwia Platońskie.	Instytut Filozofii	wrzesień	Kudowa Zdrój	26
41.	Terapeutyczne i diagnostyczne rezultaty u dzieci i młodzieży niepełnosprawnej – Aktualny stan badań i perspektywy.	Instytut Psychologii	wrzesień	Wrocław	50
42.	Kultura profesjonalna antropologii.	Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej	wrzesień	Wrocław	20/4
43.	IX Sympozjum Chemii Bionieorganicznej pt. „Dokąd zmierzamy”	Wydział Chemii	wrzesień	Szklarska Poręba	50/50
44.	XVIII Sympozjum Maksa Borna – Fizyka statystyczna poza fizyką.	Instytut Fizyki Teoretycznej	wrzesień	Łądek Zdrój	60
45.	XXVII Międzynarodowa Szkoła Fizyki Ferroelektryków.	Instytut Fizyki Doświadczalnej	wrzesień	Łądek Zdrój	80/20
46.	Międzynarodowe Warsztaty Fizyki Powierzchni.	Instytut Fizyki Doświadczalnej	wrzesień	Polanica Zdrój	120/50
47.	Analizy przestrzenne w programie GRASS.	Instytut Geograficzny	wrzesień	Wrocław	30
48.	Parazytologia w ochronie środowiska i zdrowia.	Instytut Mikrobiologii	wrzesień	Karpacz	45/5
49.	Od wendu do czwartorzędu.	Instytut Nauk Geologicznych	wrzesień	Cieplice Śl. Zdrój	120/25
50.	Perspektywy rozwoju taksonomii polskiej w XXI wieku.	Instytut Zoologiczny	wrzesień	Wrocław	150/20
51.	Ochrona ryb i wędkarskie zagospodarowanie zlewni Wisły i Odry.	Muzeum Przyrodnicze	wrzesień	Spała	60/15
52.	Ochrona środowiska na uniwersyteckich studiach przyrodniczych.	Wydziałowe Studium Ochrony Środowiska	wrzesień	Karpacz	50/5
53.	Informatyka w Szkole XIX.	Instytut Informatyki	wrzesień	Toruń	500/10
54.	Nielokalne zagadnienia eliptyczne i paraboliczne.	Instytut Matematyczny	wrzesień	Będlewo	60/40
55.	Niemiecko-polska gramatyka komunikatywna.	Instytut Filologii Germańskiej	wrzesień	Karpacz	30/5
56.	X sesja polsko-czeskiej Komisji ds. Badań Ziemi Kłodzkiej.	Komisji Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	wrzesień	Kłodzko, Hradec Králové	55/30
57.	Biblioterapia w bibliotekach szkolnych i pedagogicznych	Instytut Bibliotekoznawstwa	październik	Łądek Zdrój	50/3
58.	Przekład jako środek komunikacji międzykulturowej.	Instytut Filologii Romańskiej	październik	Wrocław	18/6
59.	Iberystyka wrocławska – wczoraj i dziś	Instytut Filologii Romańskiej	październik	Wrocław	35/10
60.	Konsolidacja demokracji w Polsce. Uwarunkowania wewnętrzne i międzynarodowe.	Instytut Politologii	październik	Wrocław	60/15
61.	Diagnoza psychologiczna w Interdyscyplinarnym Opisie dziecka z trudnościami w porozumiewaniu się werbalnym.	Instytut Psychologii	październik	Czerniawa	60/3

62.	Europa wspólnotą narodów. Wielokulturowy wymiar edukacji w naukowej refleksji oraz w praktyce społecznej XIX i XX wieku.	Instytut Pedagogiki	październik	Wrocław	80/15
63.	Ludzie śląskiego Kościoła.	Instytut Historyczny	październik	Wrocław	20
64.	Eksperyment we współczesnym teatrze i dramacie.	Instytut Filologii Polskiej	październik	Wrocław	30
65.	XI Sesja Stałej Wspólnej Polsko-Czeskiej Komisji Nauk Humanistycznych.	Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych	październik	Międzygórze, Polanica Zdrój	50/15
66.	VI Spotkanie Specjalistów Dawnej Literatury Francuskiej	Instytut Filologii Romańskiej	listopad	Wrocław	35
67.	Wielkie tematy kultury w literaturach słowiańskich, V.	Instytut Filologii Słowiańskiej	listopad	Wrocław	75/20
68.	Europejski kontekst wschodniej polityki Polski – wyzwania XXI wieku.	Instytut Studiów Międzynarodowych	listopad	Wrocław	120/60
69.	Po obu stronach Bałtyku. Wzajemne relacje między Skandynawią a Europą Środkową.	Instytut Historii Sztuki	listopad	Wrocław, Jelenia Góra	45
70.	Nowoczesne metody badań w gemmologii.	Instytut Nauk Geologicznych	listopad	Wrocław	60/5
71.	Pomalowane ciało – literackie przedstawienie kobiecej próżności od XVII-XX wieku	Instytut Filologii Germańskiej	grudzień	Wrocław	30/15
72.	Elity w starożytności greckiej i rzymskiej.	Instytut Historyczny	grudzień	Wrocław	23/9
73.	Forum Informatyki Teoretycznej.	Instytut Informatyki	grudzień	Karpacz	110

Źródło: Dział Badań Naukowych

LISTY

Dr Heinrich Pfeiffer

22 stycznia 2003 r.

Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego
Prof. Zdzisław LatajkaMagnificencjo,
Szanowny Panie Rektorze

Na wstępie bardzo serdecznie dziękuję za nadesłane życzenia.

Korzystając z okazji życzę Panu w Nowym Roku wielu sukcesów, zdrowia, zadowolenia.

Pragnę również złożyć Panu gratulacje z okazji jubileuszu, który został bardzo dobrze przygotowany pod względem merytorycznej zawartości programowej, artystycznym, jak i kulinarnym. Przygotowanie takiej uroczystości nie jest łatwe, ale Panu to się udało.

Nie mieliśmy okazji spotkać się, ale przyczyną było to, że wśród rektorów i gości było przynajmniej 60 Humboldtczyków, więc byłem bardzo zaangażowany w dyskusjach.

Jeszcze raz serdecznie dziękuję.

Z wyrazami szacunku
Heinrich Pfeiffer

PREZYDENT WROCŁAWIA

Jego Magnificencja
Prof. dr hab. Zdzisław Latajka
Rektor
Uniwersytetu Wrocławskiego

Szanowny Panie Rektorze,

Prawie co piąty mieszkaniec Wrocławia to student lub nauczyciel akademicki. Ten potężny potencjał intelektualny jest jednym z czynników stanowiących o tożsamości naszego miasta.

Jako nowy prezydent Wrocławia pragnę, aby wrocławskie środowisko akademickie miało poczucie swej rangi i znaczenia.

Zdaję sobie sprawę, że Pańska uczelnia – podobnie jak wiele innych polskich uczelni – boryka się z wieloma problemami. We wszystkich tych sytuacjach, kiedy władze miejskie mogą być pomocne, proszę liczyć na tę pomoc. Będę też wielce zobowiązany, jeśli otrzymam od Waszej Magnificencji – w możliwie nieodległym terminie – zestaw spraw, nadzici i oczekiwań mogących być zrealizowanych przez władze miejskie. Liczę również na ofertę, która by zawierała sugestie, w jaki sposób i w jakim zakresie kadra kierowniczą przez Pana uczelni może stanowić pomoc i zaplecze intelektualne miasta.

Korzystając z okazji, uprzejmie zapraszam na spotkanie w gronie rektorów wyższych uczelni państwowych Wrocławia, które proponuję odbyć 25 lutego br. (wtorek) o godz. 17.00 w Klubie Radnego, Sukiennice 9.

Rafał Dutkiewicz

Wrocław, dnia 3 lutego 2003 r.



Rzeczpospolita Polska
Minister Spraw Zagranicznych
Włodzimierz Cimoszewicz
DUE - 145 - 112 - 03

Warszawa, 31 stycznia 2003 r.

Jego Magnificencja
Prof. dr hab. Zdzisław LATAJKA
Rektor
Uniwersytetu Wrocławskiego
Pl. Uniwersytecki 1
50-137 Wrocław

Szanowny Panie Rektorze,

Uprzejmie dziękuję za Pański list. Jestem wdzięczny Senatowi Uniwersytetu Wrocławskiego za podjęcie uchwały o włączeniu się w kampanię na rzecz przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Uchwała ta jest szczególnie ważna, gdyż wyraża uznanie Senatowi dla pomyślnie zakończonych negocjacji akcesyjnych oraz aprobatę dla działań podejmowanych w tym celu przez kolejne Rządy III Rzeczypospolitej. Jest ona także swoistą deklaracją szerzenia idei integracji europejskiej, obietnicą upowszechniania wiedzy o korzyściach związanych z udziałem Polski w strukturach Unii Europejskiej, złożoną przez wybitne grono naukowców i nauczycieli akademickich.

Jestem świadom faktu, że aby przekonać społeczeństwo polskie do głosowania na „tak” podczas referendum akcesyjnego i tym samym do poparcia idei integracji Europy, konieczne jest podejmowanie wspólnych wysiłków przez Rząd, ośrodki akademickie, proeuropejskie organizacje pozarządowe oraz media. Dlatego inicjatywa Uniwersytetu Wrocławskiego jest tak cenna.

Raz jeszcze składam na ręce Pana Rektora podziękowania dla całego Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego za podejmowane działania informacyjne o Unii Europejskiej.

Łączę wyrazy szacunku



**CARITAS
ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ**

Wrocław, dn. 17 lutego 2003r

L.dz. MG 520/2003

Magnificencjo,
Szanowny Panie Rektorze,

Caritas Archidiecezji Wrocławskiej składa serdeczne podziękowania za umożliwienie przeprowadzenia kwesty, która odbyła się dnia 1 lutego 2003r na Uniwersytecie Wrocławskim podczas Spotkania Noworocznego

Zebrała kwota 2.028,00 zł (słownie: dwa tysiące dwadzieścia osiem złotych) została przekazana na rzecz naszych podopiecznych: osób bezdomnych, ubogich oraz na wsparcie działań Caritas Academica - studenckiej sekcji Caritas Wrocław. Jej głównym przesłaniem jest wzajemna pomoc między studentami uczelni wrocławskich. Do działań Caritas Akademica należy m.in. pomoc w dożywianiu ubogich studentów, akcje charytatywne na rzecz niepełnosprawnych studentów oraz pomoc i współpraca przy innych dziełach dobroczynnych.

Okazana przez Państwa pomoc jest nie tylko darem materialnym, ale także darem wiary w triumf człowieczeństwa. Ten głęboki humanizm, szczególnie w dobie kryzysu ekonomicznego naszego kraju pozwala nie tylko godnie żyć, ale również umacnia wiarę w Dobroć i Miłość Drugiego Człowieka.

Raz jeszcze wyrażamy naszą wdzięczność za okazane zrozumienie i pomoc Drugiemu Człowiekowi w potrzebie.

Z należytym szacunkiem

Dr Adam Deren
Ks. dr Adam Deren
Dyrektor

J.M. Rektor
Prof. dr hab. Zdzisław LATAJKA
Rektor
UNIwersytet WROCŁAWSKI
pl. Uniwersytecki 1
50-137 WROCŁAW

OFERTA DLA NAUKI NA ROK 2003

FUNDACJA NA RZECZ NAUKI POLSKIEJ

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej (FNP), uznawana za najważniejsze z pozabudżetowych źródeł finansowania nauki w Polsce, oferuje obecnie środowisku naukowemu, tak jak co roku, kilkanaście rozmaitych form (programów) pomocy – od stypendiów różnego typu poprzez subwencje na wspieranie osiągnięć i modernizacji warsztatów naukowych, czy transfer osiągnięć naukowych, aż do pomocy interwencyjnej w przypadku awarii aparatury czy innych losowych wydarzeń dotykających instytucje naukowe. Wszystkie programy Fundacji mają charakter konkursowy.

Poniżej skrócony przegląd tegorocznych propozycji programowych Fundacji, wśród których znalazły się dwie całkowicie nowe: to program NESTOR, adresowany do wybitnych emerytowanych, lecz nadal aktywnych zawodowo uczonych, oraz podprogram SUBIN/Translacja, w ramach którego można starać się o dofinansowanie przekładu na język obcy wybitnych dzieł humanistycznych. Bardzo bogata jest oferta stypendialna, z którą warto się zapoznać. FNP udziela też, podobnie jak w latach ubiegłych, wsparcia instytucjom modernizującym laboratoria naukowe (program MILAB), dofinansowuje też prace poprzedzające wdrożenie nowych technologii (program TECHNE).

Nagroda FNP

Indywidualna nagroda dla wybitnych polskich uczonych za szczególne osiągnięcia i odkrycia naukowe, przyznawana w czterech głównych dziedzinach nauki.

Kandydaci do nagród mogą być zgłaszani przez wybitnych uczonych zaproszonych przez Fundację, przez dotychczasowych laureatów Nagrody FNP, przez stowarzyszenia naukowe o zasięgu krajowym, mogą ich też zgłaszać we własnym imieniu grupy dziesięciu pracowników naukowych, nie pochodzących z jednej rady naukowej.

Termin zgłaszania kandydatur: **31 marca**.

Subsydia Profesorskie

Trzyletnie subsydia dla wybitnych uczonych umożliwiające intensyfikowanie już prowadzonych prac lub podejmowanie nowych kierunków badań (konkurs zamknięty). W roku 2003 konkurs obejmie dziedzinę nauk ścisłych. Przewiduje się przyznanie do 15 subsydiów o wysokości 240 tys. zł (80 tys. zł rocznie).

Pełna wersja oferty programowej FNP na rok 2003 dostępna jest w postaci broszurki w biurze FNP, w Dziale Badań Naukowych UW. lub jako plik pdf na stronie internetowej FNP: www.fnp.org.pl/publikacje/pr_roczne.htm

Wszystkie informacje o zasadach konkursów, formularze wniosków oraz dane kontaktowe dostępne są na stronie internetowej FNP: www.fnp.org.pl/programy/indx.htm

Program NESTOR

○ Nowy program, adresowany do emerytowanych, lecz nadal aktywnych zawodowo uczonych, którzy chcieliby przez pewien czas (do 4 miesięcy) pracować w wybranej krajowej placówce naukowej w innym mieście. Fundacja będzie takie wyjazdy finansować. Szczegółowe informacje na temat zasad konkursu dostępne będą w witrynie internetowej FNP w II kwartale br.

STYPENDIA KRAJOWE**Stypendia krajowe dla młodych naukowców**

○ Roczne stypendium dla najzdolniejszych młodych naukowców (do 30 lat, lub do 32 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) z dorobkiem naukowym udokumentowanym publikacjami. Stypendium można przedłużyć na drugi rok, na podstawie oceny rezultatów osiągniętych w I roku. Corocznie Fundacja przyznaje ok. stu stypendiów; w 2002 r. wysokość rocznego stypendium wyniosła 20 tys. zł. Termin składania wniosków o stypendia na rok 2004: 31 października. Mogą się o nie ubiegać także osoby urodzone w 1973 r.

Krajowe stypendia wyjazdowe

○ Finansowanie kilkumiesięcznych wyjazdów badawczych młodych naukowców z tytułem doktora (do 35 lat lub do 37 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) do czołowych ośrodków naukowych w Polsce. Wysokość stypendium, przyznanego na okres od 1 do 3 miesięcy, wynosić będzie od 3000 do 4000 zł miesięcznie. Na wniosek instytucji goszczącej stypendium może zostać przedłużone, nie więcej niż o 3 miesiące. Termin składania wniosków: 15 kwietnia.

STYPENDIA ZAGRANICZNE**Stypendia dla młodych doktorów**

○ Stypendia dla młodych polskich uczonych (do 35 lat lub do 37 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) na odbycie podoktorskich staży (od 6 do 12 miesięcy) w najlepszych ośrodkach naukowych za granicą. Wysokość stypendiów odpowiada stypendiom typu *postdoc* na Zachodzie i wynosi średnio 2200-3000 euro miesięcznie. Po powrocie istnieje możliwość uzyskania grantu wspomagającego w wysokości do 40 tys. zł. Termin składania wniosków: 15 marca.

Stypendia na kwerendy za granicą

○ Finansowanie wyjazdów uczonych ze stopniem doktora na zagraniczne kwerendy biblioteczne i archiwalne, służące realizacji oryginalnych prac badawczych. Wysokość stypendium zależy od miejsca jego realizacji i wynosi średnio 2100 euro miesięcznie. Termin składania wniosków: 15 września.

Polskie Stypendium Badawcze w Szkole Studiów Sławistycznych i Wschodnioeuropejskich Uniwersytetu Londyńskiego (SSEES)

○ Roczny staż podoktorski dla polskich uczonych, zainteresowanych prowadzeniem badań w SSEES w Londynie w zakresie studiów nad problematyką polską (Polish Studies). Wysokość stypendium wynosi nie mniej niż 2360 euro miesięcznie. Tematyka badawcza stypendium na rok 2003 dotyczy wpływu procesu integracji z Unią Europejską na polską gospodarkę. Wnioski przyjmowane są do 16 kwietnia br. Należy je składać równocześnie w FNP i SSEES.

Stypendia konferencyjne

○ Dofinansowanie kosztów udziału polskich naukowców (w wieku do 40 lat w roku składania wniosku) w zagranicznych konferencjach, sympozjach i kongresach naukowych. Wnioski należy składać w Towarzystwie Naukowym Warszawskim (zajmującym się procedurą konkursową) w terminach: do 28 lutego, do 30 kwietnia, do 30 czerwca, do 30 października.

PROGRAMY WIELOLETNIE**Program TECHNE (rozwój nowych technologii, produktów i usług)**

○ Wspieranie przedkomercyjnych prac nad zastosowaniem nowych technologii, produktów i usług, w tym m.in. prac technicznych i zakupów podzespołów, uruchamiania prototypów, testów półtechnicznych, uzyskiwania atestów i zezwoleń. Termin składania wniosków: 15 lutego.

Program MILAB (modernizacja infrastruktury laboratoriów i pracowni)

○ W jego ramach można uzyskać subwencje na końcowe etapy inwestycji budowlanych, na modernizację i remonty budynków i pomieszczeń laboratoryjnych, na przeprowadzki i wyposażenie techniczne i meblowe zmodernizowanych pomieszczeń. Konkurs przebiega w 2 etapach. Wnioski wstępne przyjmowane były do 31 stycznia. Jednostki zakwalifikowane do 2. etapu są zobowiązane do dostarczenia uzupełnień w terminie 4 tygodni.

Program SUBIN

○ Wspieranie inwestycji czy inicjatyw o istotnym znaczeniu dla nauki w Polsce, wymagających wskutek szczególnych okoliczności szybkiej pomocy interwencyjnej. Począwszy od 2003 r. można też – w ramach podprogramu SUBIN/Translacja – starać się o dofinansowanie przekładu na język obcy wybitnych polskich dzieł naukowych z zakresu humanistyki. Szczegółowe zasady tego programu określa odrębny regulamin. Wnioski przyjmowane są bez ograniczeń terminu.

Program MONOGRAFIE

○ Stały konkurs Fundacji dla autorów polskich na oryginalne, nie publikowane wcześniej monografie z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych. Fundacja pokrywa koszty wydania najlepszych dzieł, a ich autorom zapewnia honorarium, które w 2002 r. wynosiło 950 zł za arkusz wydawniczy. Prace można składać w Fundacji w dowolnym terminie.

Program WYDAWNICTWA

○ Finansowanie kosztów wydania wieloletnich dzieł seryjnych dokumentujących naukowo dziedzictwo historyczne i cywilizacyjne Polski, a w tym: kolejnych zeszytów *Polskiego Słownika Biograficznego*, *Słownika polszczyzny XVI w.* i *Katalogu zabytków sztuki w Polsce*, a od 2000 r. także serii pt. *Materiały do dziejów sztuki sakralnej na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej* (jest to konkurs zamknięty).

Konferencje z cyklu „Fundacji dyskusje o nauce”. W 2003 r. zorganizowana zostanie kolejna, ósma już konferencja z cyklu poświęconego istotnym problemom nurtującym środowisko naukowe. Materiały z konferencji publikowane są w serii wydawniczej pod tym samym tytułem.

PROGRAMY WSPÓŁPRACY MIEDZYNARODOWEJ

Polskie Honorowe Stypendium Naukowe im. Aleksandra von Humboldta

○ Stypendium dla wybitnych niemieckich uczonych na prowadzenie badań w Polsce.

Wysokość stypendium, przyznanego na okres od 4 do 12 miesięcy, w 2003 r. wyniesie 3 tys. euro miesięcznie. Termin zgłaszania kandydatur przez polskich uczonych lub instytucje naukowe: 30 września.

Stypendia dla naukowców z krajów Europy Środkowo-wschodniej

○ Dla naukowców z zagranicy zainteresowanych prowadzeniem badań w Polsce (program realizowany na podstawie porozumienia z Kasą im. Józefa Mianowskiego).

Termin składania wniosków w Kasie im. Mianowskiego: 31 października.

Eksploratorium Integracji Europejskiej (program realizowany wspólnie z Centrum Badań Przedsiębiorczości i Zarządzania PAN)

○ Opracowywanie oraz archiwizacja materiałów dotyczących procesu integracji europejskiej sektora nauki, postępu technologicznego i innowacji.

Adres Fundacji na rzecz Nauki Polskiej:

02-548 WARSZAWA, ul. Grażyny 11
tel.: (22) 845 95 01, fax: (22) 845 95 05
e-mail: fnp@fnp.org.pl
lub w Dziale Badań Naukowych UW.,
tel. 344 72 52, 375 2265

OGŁOSZENIA

NABÓR NA SEMINARIUM DOKTORSKIE (TRYB DZIENNY) W CENTRUM IM. W. BRANDTA

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta na Uniwersytecie Wrocławskim ogłasza nabór na seminarium doktorskie (tryb dzienny)

Seminarium doktorskie trwa 3 lata (6 semestrów) i jest prowadzone systemem stacjonarnym. Seminarium obejmuje problematykę niemcoznawczą i europejską z zakresu prawa, ekonomii, politologii, kulturoznawstwa, filologii germańskiej oraz historii. Szczególny nacisk będzie położony na projekty interdyscyplinarne i interkulturowe związane ze współczesnością. W ramach seminarium uczestnicy przygotowują rozprawę doktorską, której obrona odbędzie się na właściwych wydziałach lub instytutach związanych z wybraną dyscypliną. Słuchacze seminarium będą otrzymywać stypendia.

Termin składania podań: 27 lutego 2003 roku. Opłata egzaminacyjna 75 zł.

Warunki:

- ◆ Podanie wraz z wnioskiem o przyznanie stypendium (jeśli doktorant zamierza się o nie ubiegać)
- ◆ Kwestionariusz osobowy
- ◆ Odpis dyplomu uzyskania tytułu magistra

- ◆ Trzy fotografie
- ◆ Opinię promotora pracy magisterskiej lub innego samodzielnego pracownika naukowego o przydatności do pracy naukowej
- ◆ Ewentualny wykaz publikacji
- ◆ Potwierdzenie dobrej znajomości jednego z trzech języków: niemieckiego, francuskiego lub angielskiego.

Uczestnictwo w Seminarium Doktorskim w Centrum nie jest zaliczane do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze i emerytalne. Uczestnicy Seminarium nie są objęci ubezpieczeniem społecznym i ubezpieczeniem zdrowotnym.

Rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się w dniu 1 marca br. o godz. 9.00 w siedzibie Centrum (ul. Strażnicza 1-3). O decyzji przyjęcia kandydaci zostaną poinformowani 4 marca w sekretariacie CSNiE.

Adres:

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta, plac Uniwersytecki 15, 50-139 Wrocław, tel. 071/3752 720
Nr konta:
BZ WBK IV O/Wrocław, 71 1090 2503 0000 0006 3000 0004
Dopisek: Seminarium doktorskie CSNiE.

HARMONOGRAM PRAC

DOLNOŚLĄSKIEGO VI FESTIWALU NAUKI DLA UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

W roku bieżącym Dolnośląski Festiwal Nauki odbędzie się w dniach:

11-20 września 2003 we Wrocławiu

3-4 października 2003 w Legnicy

10-11 października 2003 w Jeleniej Górze

17-18 października 2003 w Wałbrzychu i Ząbkowicach Śl.

◆ luty 2003 – przygotowanie propozycji programowych na DZIEŃ NAUKI (z przeznaczeniem do ewentualnych realizacji przekazu na antenie Telewizji Polskiej S.A.)

◆ marzec 2003 – przygotowanie i realizacja promocji DFN na TARED 2003

◆ 9 maja 2003 – przesłanie szczegółowych danych do programu DFN (na formularzach zgłoszeń)

◆ 15 maja 2003 – przygotowanie oferty na sesję wyjazdową z wszystkimi szczegółami dotyczącymi terminu, lokalizacji, kontaktów

◆ 6 czerwca 2003 – I korekta programu

◆ 17 czerwca 2003 – II korekta programu

◆ 26 czerwca 2003 – III korekta programu

◆ 29 sierpnia 2003 – program do druku w prasie (ewentualna aktualizacja, drobne zmiany)

◆ 11-20 września 2003 – realizacja programu Dolnośląskiego Festiwalu Nauki we Wrocławiu

◆ 3-4; 10-11; 17-18 października 2003 – sesje wyjazdowe

Biuro DFN

KONFERENCJA NAUKOWA
„STRATEGIA ROZWOJU SZKOLNICTWA WYŻSZEGO. EUROPA, KRAJ, REGION.”
WROCŁAW 28 LUTEGO – 2 MARCA 2003 R.

Samorząd Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej, Planeta Młodych oraz Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej organizują w dniach 28 II-2 III 2003 we Wrocławiu Konferencję Naukową nt. „Strategia Rozwoju Szkolnictwa Wyższego. Europa, kraj, region”.

Wiele ostatnio słyszymy o Strategii Rozwoju Szkolnictwa Wyższego, o nowej ustawie o szkolnictwie wyższym. Wielokrotnie dyskutowaliśmy o tych sprawach w naszym, studenckim gronie, każdy z nas ma pewne przemyślenia, własne uwagi i rozwiązania. Jako środowisko studenckie chcemy wymienić poglądy, przekazać nasze uwagi i aktywnie włączyć się w prace nad nowym prawem. Aby być w pełni przygotowanym do tej roli, organizujemy we Wrocławiu konferencję dotyczącą różnych aspektów nowego prawa. Do udziału w konferencji zaprosiliśmy m.in.: Ministra Edukacji Narodowej i Sportu, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, JM Rektorów i Prorektorów, przedstawicieli władz samorządowych i biznesu, przedstawicieli Samorządów Studenckich z wszystkich Uczelni Wyższych w Polsce.

Dla uporządkowania dyskusji, konferencję podzieliliśmy na dwa główne tematy, które pokazują różne oblicza nowego prawa. Nie można bowiem kształcić młodych ludzi w oderwaniu od zapotrzebowania regionu. Dlatego gośćmi naszej konferencji będą przedstawiciele największych polskich pracodawców, oraz decydenci z Samorządów lokalnych. Ważne jest również takie stanowienie prawa, aby w przededniu integracji z Unią Europejską mieć możliwość ścisłej współpracy z uczelniami zachodnimi. Kto więc powinien kreować polskie szkolnictwo wyższe Minister, Rektor czy pracodawca?

Piotr Midziak

PROGRAM KONFERENCJI

28 II 2003 (piątek)

godz. 13:00 – panel dyskusyjny (Politechnika Wrocławska – Aula bud. A-1)

Temat: „Udział Szkolnictwa Wyższego w rozwoju regionów. Współpraca uczelni, samorządów i przemysłu”

Prowadzenie: Przewodniczący Konferencji Prorektorów ds. Nauczania prof. Jerzy Świątek, Przewodniczący Parlamentu Studentów RP Przemysław Kowalski

Zaproszeni goście: Minister Edukacji Narodowej i Sportu Krystyna Łybacka, Rektorzy Wrocławskich Wyższych Uczelni, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jerzy Hausner, przedstawiciele: Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego, Wojewódzkiego Urzędu Pracy, Kanclerz Łoży Dolnośląskiej BCC Janisław Muszyński, KGHM, Elektrownia Turów, Volvo, Dialog, Firmy leasingowe, Firmy ubezpieczeniowe, Firmy doradcze, Biuro Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów Wrocławskich Wyższych Szkół Państwowych, Parlament Studentów RP, Porozumienie Samorządów Studentów Uczelni Wrocławia (PUWr.)

godz. 17:00 (Politechnika Wrocławska – nowa sala Senatu bud. A-1 p. 241) – posiedzenie połączonych Komisji Stałych Parlamentu Studentów RP, omówienie problemów bieżących.

1 III 2003 (sobota)

godz. 11:00 – panel dyskusyjny (Uniwersytet Wrocławski – Aula Leopoldina)

Temat: „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego – porównanie z rozwiązaniami Unii Europejskiej. Wpływ państwa i uczelni na kreowanie rozwoju studiów wyższych”.

Prowadzenie: Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr hab. Zdzisław Latajka i Przewodniczący Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola prof. dr hab. Tadeusz Luty, Przewodniczący Parlamentu Studentów RP Przemysław Kowalski

Zaproszeni goście: Minister Edukacji Narodowej i Sportu Krystyna Łybacka, Urząd Integracji Europejskiej, Dolnośląskie Centrum Informacji Europejskiej, Rektorzy i Prorektorzy Wrocławskich Wyższych Uczelni, Biuro Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów, Parlament Studentów RP, Porozumienie Samorządów Studentów Uczelni Wrocławia (PUWr.)

godz. 16:00 (Uniwersytet Wrocławski – sala Senatu)
Spotkanie przewodniczącego Parlamentu Studentów, Rady Wykonawczej i członków Komisji Stałych z JM Rektorem Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej.

2 III 2003 (niedziela)

godz. 11:00 (sala konferencyjna w Hotelu)
Podsumowanie konferencji – przygotowanie opinii Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej nt. Strategii Rozwoju Szkolnictwa Wyższego.

FESTIWAL FILMOWY „OFFENSIVA 2003”

Planeta Młodych, Samorząd Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego, Samorząd Studentów Politechniki Wrocławskiej oraz Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej zapraszają na Międzynarodowy Festiwal Filmów Niezależnych „OFFENSIVA 2003”, który odbędzie się w Centrum Kinowym „Helios”, w dniach 4.III-6.III.2003.

Festiwal ma charakter otwarty i skierowany jest do twórców kina niezależnego z całego świata. Do wzięcia udziału w projekcjach konkursowych zaproszeni zostali twórcy krótkiego metrażu z Polski, Niemiec, Wielkiej Brytanii, USA, Izraela, Czech, Węgier, Ukrainy i Rosji. Podczas festiwalu swój dorobek zaprezentują zarówno niezależni filmowcy, jak i studenci szkół filmowych i artystycznych z całego świata.

Międzynarodowy Festiwal Filmów Niezależnych „OFFENSIVA 2003” jest pretekstem do spotkań i dyskusji nad sztuką ruchomych obrazów, miejscem konfrontacji postaw i poglądów estetycznych. Ideą festiwalu jest wspieranie twórczości ambitnej, niezależnej i niekomercyjnej. Do udziału w projekcjach festiwalowych zapraszamy otwartych na sztukę, poszukujących wrażeń artystycznych młodych odbiorców, którzy dostrzegają coraz silniejszy związek między różnymi dziedzinami sztuki. Z radością przyjmujemy również duże zainteresowanie festiwalem ze strony mediów i dystrybutorów. Mamy nadzieję, że festiwal ten jest już jednym z najważniejszych i najbardziej prestiżowych wydarzeń filmowych i na stałe wpisał się w kalendarium imprez artystycznych Polski.

Podczas trzydniowych pokazów konkursowych zobaczyć będzie można filmy, etiudy fabularne, dokumentalne, animowane, wideoklipy, teledyski oraz krótkie filmy reklamowe. Główne nagrody festiwalu – „ZŁOTE OFF-y” będą przyznawane w 3 kategoriach: 1) fabuła, 2) dokument, 3) impresja.

Festiwalowi towarzyszyć będą także warsztaty filmowe, seminaria, dyskusje panelowe prowadzone przez twórców filmu oraz nocne projekcje „perełek filmowych”.

Organizatorzy zapewniają również bogaty program imprez towarzyszących – wystawy fotografii artystycznej, koncerty i bankiety przy muzyce filmowej, które dostarczą uczestnikom niezapomnianych wrażeń! Szczegóły na stronie www.offensiva.pl

Piotr Midziak



ODESZLI NA ZAWSZE

PROF. ZW. DR HAB. ANNA JERZMAŃSKA
(9 LIPCA 1928 – 17 LUTEGO 2003)

Emerytowany profesor zwyczajny Uniwersytetu Wrocławskiego, były dziekan Wydziału Nauk Przyrodniczych, zastępca dyrektora Instytutu Zoologicznego, kierownik Zakładu Anatomii Porównawczej, wykładowca na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Członek licznych Rad i Towarzystw Naukowych, w tym Komitetu Zoologii PAN, Instytutu Paleontologii PAN w Warszawie, Instytutu Systematyki i Ewolucji PAN w Krakowie, Polskiego Towarzystwa Zoologicznego, Polskiego Towarzystwa Geologicznego, Society of Vertebrate Paleontology.

Odznaczona krzyżami i medalami, w tym Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Znakomity nauczyciel, przyjaciel i wychowawca wielu pokoleń młodzieży akademickiej, długoletni i nieodżałowany pracownik Zakładu Paleozoologii.

Autorka licznych publikacji naukowych, wybitna popularyzatorka wiedzy paleontologicznej, żołnierz AK, więzień polityczny.

Pogrzeb odbył się 24 lutego 2003 r. na cmentarzu przy ul. Osobowickiej.

WSPOMNIENIE

PROF. DIETER S. LUTZ
(1949-2003)

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta na Uniwersytecie Wrocławskim straciło przed kilkoma tygodniami osobę bardzo dlań życzliwą, znanego niemieckiego naukowca zajmującego się polityką międzynarodową, profesora Uniwersytetu Hamburgskiego, Dietera S. Lutza.



Prof. dr D. S. Lutz należał do czołówki światowej wśród naukowców zajmujących się badaniami nad pokojem i polityką bezpieczeństwa. Jest to dziedzina, której wagę uświadamiamy sobie zwłaszcza obecnie, w okresie napiętej sytuacji międzynarodowej wywołanej kryzysem iraackim. Dieter S. Lutz urodził się

w 1949 roku. W 1976 r. podjął pracę w Instytucie Badań nad Pokojem i Polityką Bezpieczeństwa. Już wtedy dał się poznać jako zaangażowanych naukowiec. Dyrektor tego instytutu, prof. Egon Bahr, powierzył mu swoje zastępstwo. Od 1994 roku prof. Lutz pełnił funkcję dyrektora naukowego tego instytutu i przyczynił się do jego dynamicznego rozwoju w ostatnich latach. Prof. Lutz prowadził szeroko zakrojone studia nad polityką bezpieczeństwa międzynarodowego. „Najważniejszym zadaniem polityki jest – pisał prof. Lutz w jednej z ostatnich swoich publikacji – zapobieganie wojnom, a nie ich prowadzenie. Sytuacje, które dopuszczają wojnę jako alternatywę, nie powinny być brane pod uwagę. Gdyby tak było, wówczas polityka poniosłaby sromotną klęskę”. Zdania te można potraktować jako program Jego działalności naukowej, ale też publicznej. Prof.

Lutz nie stronił bowiem od udziału w dyskusjach nad bieżącymi problemami pokoju w Europie i świecie.

Za jedno ze swych najważniejszych zadań Profesor uważał kształcenie młodych naukowców. Był opiekunem naukowym niezliczonej rzeczy studentów, doktorantów w kraju i za granicą. By zapewnić podstawę finansową dla realizacji swych pomysłów edukacyjnych, prof. Lutz założył Niemiecką Fundację Badań nad Pokojem (Deutsche Stiftung Friedensforschung). Szczególnie dumny był z uruchomienia w ubiegłym roku pierwszych w RFN interdyscyplinarnych studiów podyplomowych i doktoranckich poświęconych badaniom nad pokojem oraz polityką bezpieczeństwa. Prof. Lutz za swe starania na rzecz zachowania pokoju i pracę naukową otrzymał liczne wyróżnienia i nagrody. W grudniu ubiegłego roku Deutscher Bundeswehr Verband przyznało Mu prestiżowy medal im. Wolfa hr. von Baudissina. Prof. Lutz do ostatnich chwil pisał, brał udział w posiedzeniach. Jest autorem kilkunastu książek, setek artykułów. Zmarł nagle 13 stycznia 2003 roku w trakcie podróży służbowej.

Z Centrum im. Willy'ego Brandta był związany od początku jego działalności jako członek Rady Naukowej i jeden z dwóch prezydentów, którzy reprezentują Centrum na zewnątrz. Zaangażował się bardzo w jego powstanie i pierwsze kroki. Dzięki Jego wyrozumiałości i życzliwości udało się rozwiązać niejedną problem. Był autorem cyklu wykładów, realizowanych obecnie w ramach prac Centrum pod wspólnym tytułem: „Niemcy, Polska, Europa”. Organizował również spotkania robocze, na których opracowano projekty badawcze prowadzone w Centrum. Imponował rozmachem swej aktywności, szerokimi horyzontami w myśleniu i badaniach, niekonwencjonalnością w rozwiązaniach. Będzie nam brak Profesora, choć – taką mamy nadzieję – pamięć o Nim będzie w Centrum obecna.

*Krzysztof Ruchniewicz
p.o. dyrektora Centrum im. Willy'ego Brandta*

**PRZEGLĄD
UNIWERSYTECKI**

Pismo informacyjne Uniwersytetu Wrocławskiego

Redaktor: KAZIMIERA DĄBROWSKA, e-mail: kada@adm.uni.wroc.pl

Adres Redakcji: pl. Uniwersytecki 1, 50-137 Wrocław, tel. 375-22-12, fax: 344-34-21

PU w internecie: <http://www.uni.wroc.pl/STRONAPOL.HTM>

Przygotowanie do druku i druk: KORAB, tel. 371-80-00